XXXV. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. OKTÓBER 11.

Ludas Matyi

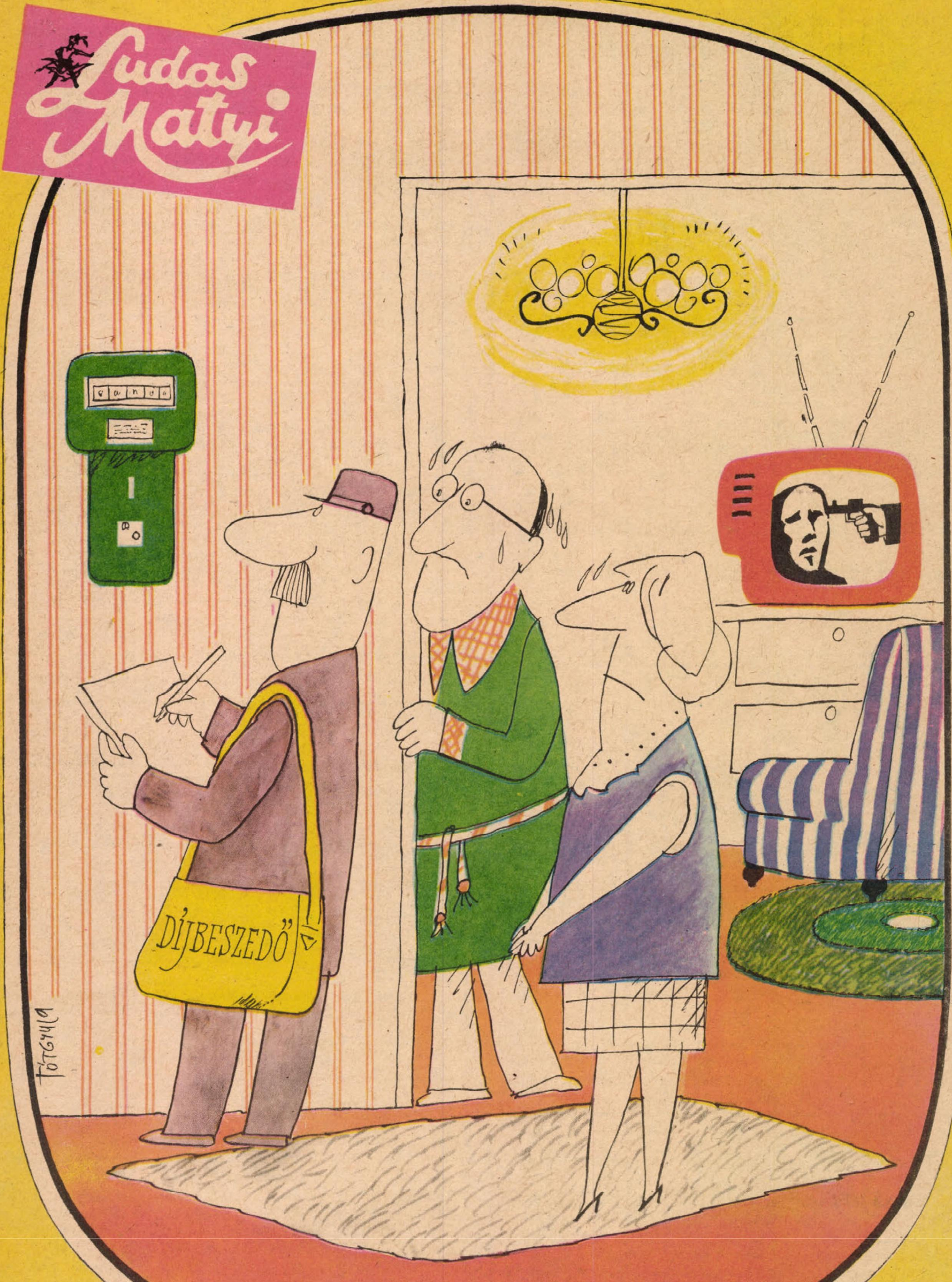
DÍJBESZEDŐ
TÓTGYULA

ÚJ, IZGALMAS LÁTNIVALÓ

Tót Gyula rajza

Svédcsavar a falon

Baj van a mérleggel. Annyira nincs egyensúlyban, hogy leesik a falról. Gondolom, már ebből nyilvánvaló, hogy nem a mi népgazdasági mérlegünkről van szó. A bajkeverőt EKS 63-as jelű falimérlegnek hívják. Az üzletekbe került mérlegek többségéről – vásárlói jelzések nyomán – megállapították, hogy gyártási hibásak, nem bírják el a súlyt, mérés közben leesnek a falról. Ezért a KERMI betiltotta árusításukat; a reklamáló vásárlókat az árucikk vizsgálata nélkül kártalanítani kell.

Már szinte mindennapos hír, hogy a KERMI megtiltotta egy termék forgalmazását. Igenám, de ez a falimérleg nem magyar, hanem svéd. És amikor erről értesültem, honfiúi keblem dagadni kezdett: mégsem csak a magyar nagy- és kisipar számos termékétől kell időnként megvédeni a vásárlót és nemcsak közelebbről érkezett némely dzsemtől, cigarettától –, íme, „odaát" is előfordul, hogy „a fémszerkezetnek a műanyagházba történő rögzítését biztosító csavarok leszakadnak". Szóval, akadnak ilyen svédcsavarok is. Képzelem, milyen kellemetlen az ilyesmi a gyártónak. Nem hiszem ugyanis, hogy ott azzal intéződik el egy KERMI-betiltás, hogy a főhatóság azt mondja: „enyje-enyje" – és esetleg fél év múlva kitüntetésre javasolja a vállalatot, mert egészében azért jó munkát végez. Ott ez a tönk szélére sodorhat egy céget, mert megrendül iránta a bizalom. És hiába mondják, hogy ők is csak emberek és hogy csupán az nem követ el hibát, aki nem dolgozik, ha csak megszagolják egy vállalatról, hogy gyenge, sőt hibás terméket hoz forgalomba, nem veszik meg az áruját. Legfeljebb mi.

Földi Iván

A telepatikus kritikus

Mindig tudtam, hogy sokféle képességre van szüksége annak, aki filmkritikát ír. (Pl. belépőre a sajtóvetítésekhez.) Ám arról sejtelmem sem volt, hogy a telepátia is beletartozik az igényes kritikus fegyverzetébe.

Most már ezt is tudom.

Hogy honnan? Hát az újjászervezett Filmvilág című szaklapból, annak is a **Bérházi cirkusz** című kritikájából. Merthogy imigyen kezdődik a nevezett írás:

„Nem is tudom, utoljára mikor mentem be a moziba, hogy megnézzek egy új magyar filmet. Ebben is olyan vagyok tehát, mint az átlagnéző, akit közönye miatt szidnak a rendezők és filmszakemberek. Ódzkodásom mélyén bizonyára az rejlik, hogy filmjeink egy része unalmas **készítmény,** mint a magyar konzervek, ugyanaz a generálszósz, ugyanaz a fogyaszthatatlanság . . ."

Tetszett figyelni? A kritikus tehát nem nézi a filmeket, de azért tudja, hogy milyenek. Még azt is, hogy csak egy részük ilyen. (Melyik?) De hát, ha nem látta – mégis honnan tudja? Fel sem merem tételezni, hogy egy felkent tollforgató arra vetemednék, hogy a szóbeszéd alapján mondjon ítéletet. Akkor pedig nincs más lehetőség, mint a telepátia. Uri Geller kanalakat hajlított meg ezzel a képességével, kritikusunk filmeket véleményez.

Már egy kérdés marad csak megválaszolatlanul. Ha látatlanban is tud véleményt formálni, most miért ment el mégis a moziba? Riadtan hessentem el magamtól azt a gondolatot, hogy a honorárium reménye csábította erre . . .

A lap programját megadó beköszöntőben ezt olvashatjuk: „Szeretnénk hasznosan közvetíteni a film és a közönség sajnálatosan megromlott viszonyában, különösen az új magyar filmek esetében." Hát csak így tovább, ahogy elkezdték. Fog ez menni . . .

Bán Róbert

Tini-tini muzsika

Levelet kaptam néhány tinikétől. Nehezményezik, hogy nemrégiben pontatlanul idéztem egy táncdalszövegből. Van, aki az egész „költeményt" kapásból a fejemre olvassa, amely teljesítménye előtt menten megemelném a kalapom, ha volna.

Szép és nemes gesztus, ha bátran kiállunk eszményképeinkért, habár még szebb és nemesebb lenne, ha ezt valamelyest kulturáltabb hangnemben tennék a lelkes hölgyjelöltek. Igaz, hogy a kulturáltabb hangnem elsajátításához viszont egy fokkal magasabb rendű kulturális eszményképek szükségeltetnének. Ahhoz, hogy az embernek eredetibb szövegei legyenek, eredetibb (és nem föltétlenül táncdal-) szövegekhez kellene szoknia (szoktatva lennie). Amint a tévé új vasárnapi társasjátékából is látható, számos honfitársunk fejében valamiféle műveltségi értékzavar honol. Azt, hogy P. Howard autója 14 karátos, továbbá, hogy Heller könyvében a csapda előtt hányas szám áll, a jelek szerint többen tartották fontosnak megjegyezni, mint – pirulhatunk! – a Szózatot, vagy azt, hogy ki volt a hunok királya és mellékállásban isten ostora. Enyhén szólva félő, hogy tiszavirágéletű táncdalszövegeink bevágói – és zordon számonkérői – zavarba jönnének, ha – mondjuk – Vörösmarty vagy Ady egy-egy versét kellene idézniük. Pedig, ha inkább ezeket idéznék pontosan, jól, akkor tán többet értenének meg a világból. Például, hogy valójában **mit is mond** az az okfejtés, melyből ők csak a szentségtörést (?) észlelik; továbbá, hogy a gorombáskodás – hm – nem az erősek érve szokott lenni.

Végül arra a – többek által fölvetett – kérdésre, vajon melyik együttesbe kívánok legközelebb belekötni, van szerencsém bejelenteni, hogy egyikbe sem, mert nem együttesekkel, hanem jelenségekkel van pöröm. Például mindjárt azzal (miért is halogatnók?), hogy a magyar, vagy annak mondott szövegeket egyik-másik előadó szájából angol kiejtéssel hallom, mint valami vendégművésztől. Ezt pedig aligha ellensúlyozza az angolul előadó magyar dalnokok némelyikének Külső-Jászberényi úti tájszólása.

Mára ennyit. S érdeklődéssel várom a tinik további sajátos, bár nem épp eredeti stiláris fordulatait.

Timár György

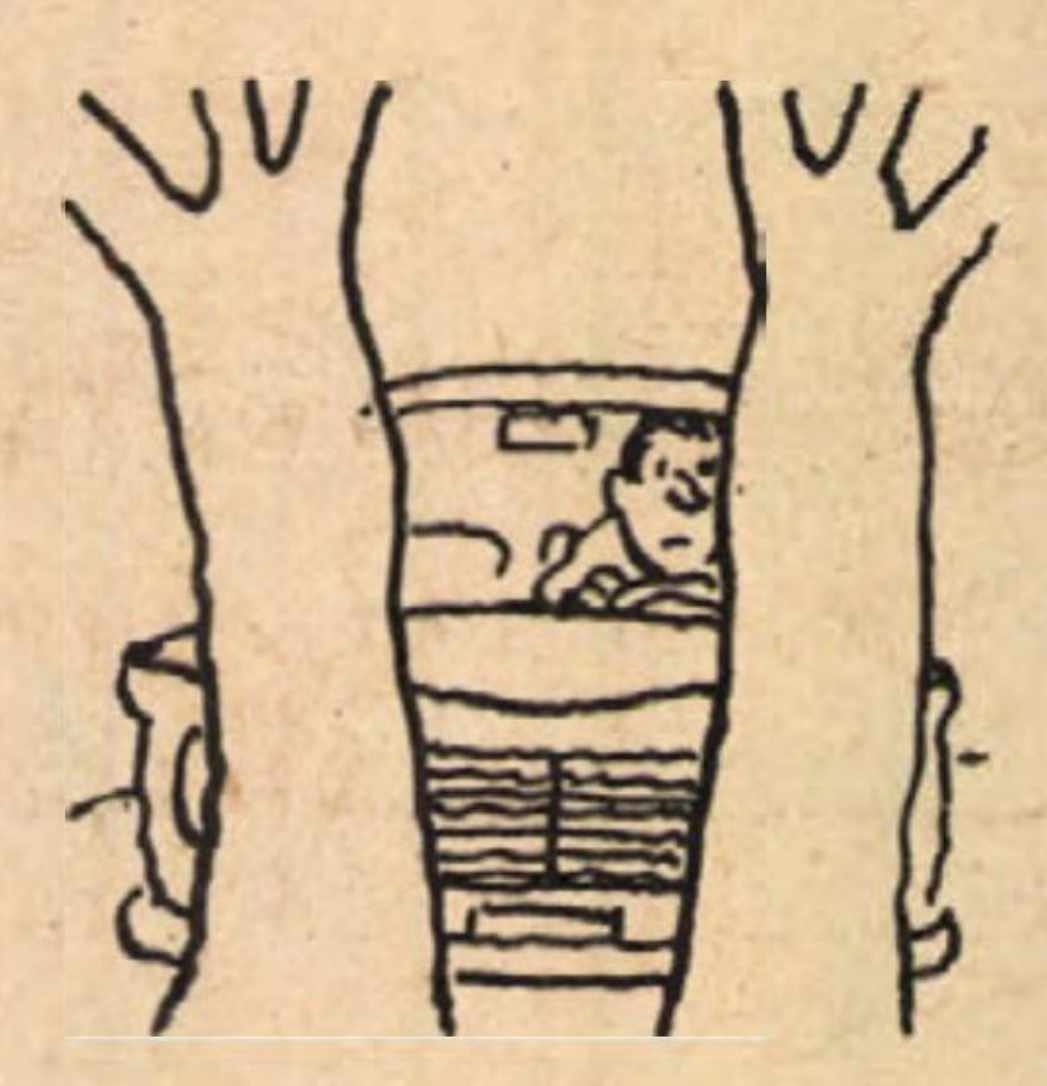

Út-iszonyoknak megfelelően

Előre kell bocsátanom, hogy mint megrögzött gyalogos nem szeretem az autósokat. Erőszakosak, nagyképűek, ráadásul valamennyien le tudták tenni azt a vezetői vizsgát, amire én képtelen vagyok.

Valamikor régen egy kis erdei tisztáson magam is bemerészkedtem a volán mögé, ügyesen megindítottam a kocsit, majd fék helyett a gázra taposva, bátor rükvercben beleszáguldottam az erdőbe. Innen az ellenszenv.

Épp ezért szoktam előszeretettel olvasni azokat az újsághíreket, amelyek beszámolnak a megbírságolt, eltiltott autósokról. Nemrégiben azonban egy tudósítás megingatta ellenszenvemet.

A Népszavában ugyanis azt olvastam, hogy valaki „nem az útviszonyoknak megfelelően vezette kocsiját és ezért elütötte X. Y.-t, aki kivilágítatlan kerékpárral, részegen bringázott MENETIRÁNNYAL SZEMBEN"!

Az csak természetes, hogy a felelőtlen sofőrt meg fogják büntetni. Más kérdés, hogy az ilyen biciklisták miatt csak úgy lehetne az útviszonyoknak megfelelően vezetni, ha az ember ötkilométeres sebességgel tolná az autót.

Ezentúl nem fogom annyit szidni az autósokat, hiszen ha meggondolom, akkor e hír szerint magam sem követtem el olyan nagy hibát annak idején.

Csak amikor belerükverceltem az erdőbe, akkor nem az útviszonyoknak megfelelően jöttek nekem a fák.

Selmeczi Tibor

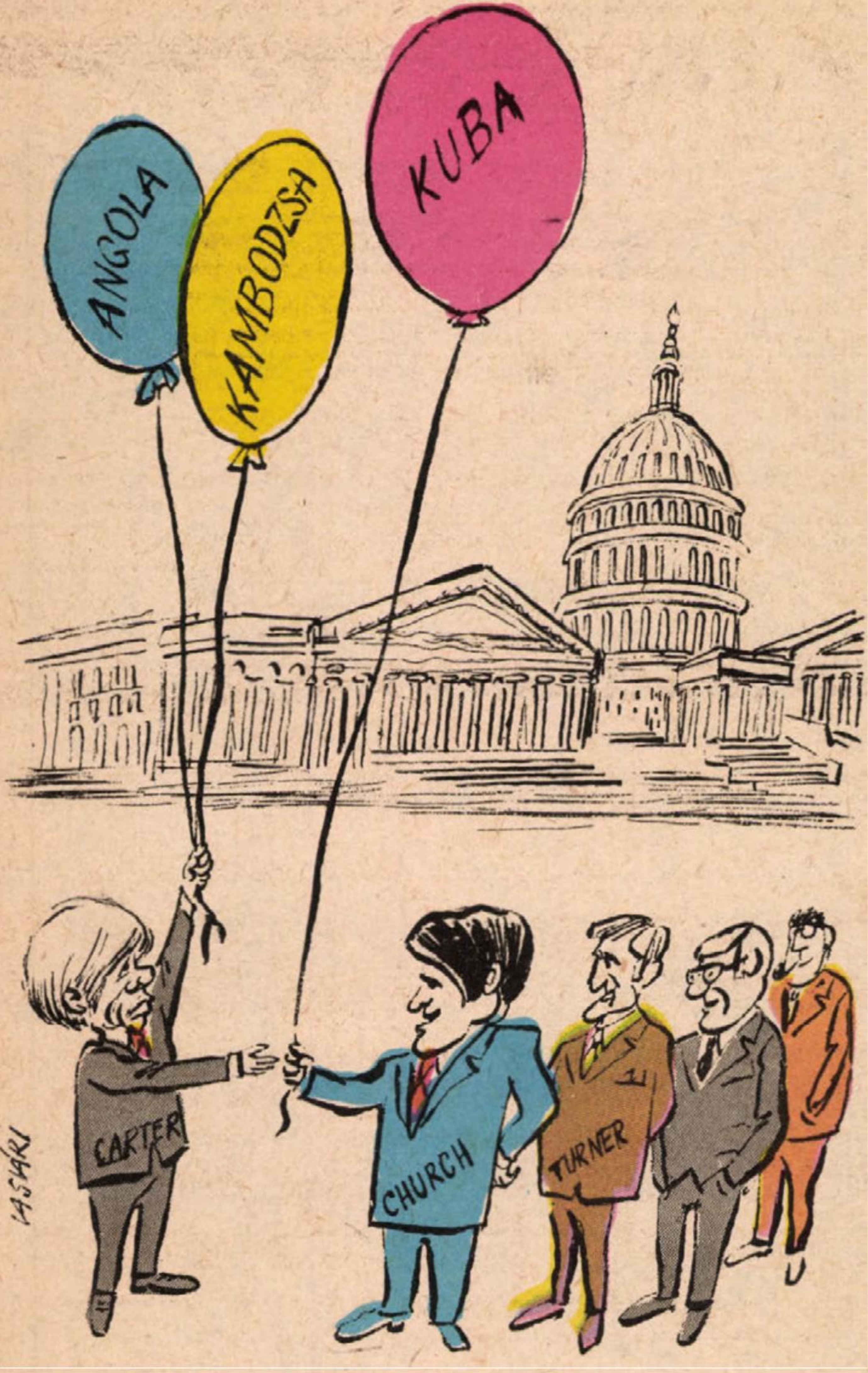

— Ezt mi fújtuk fel!

ARANYLÁZ

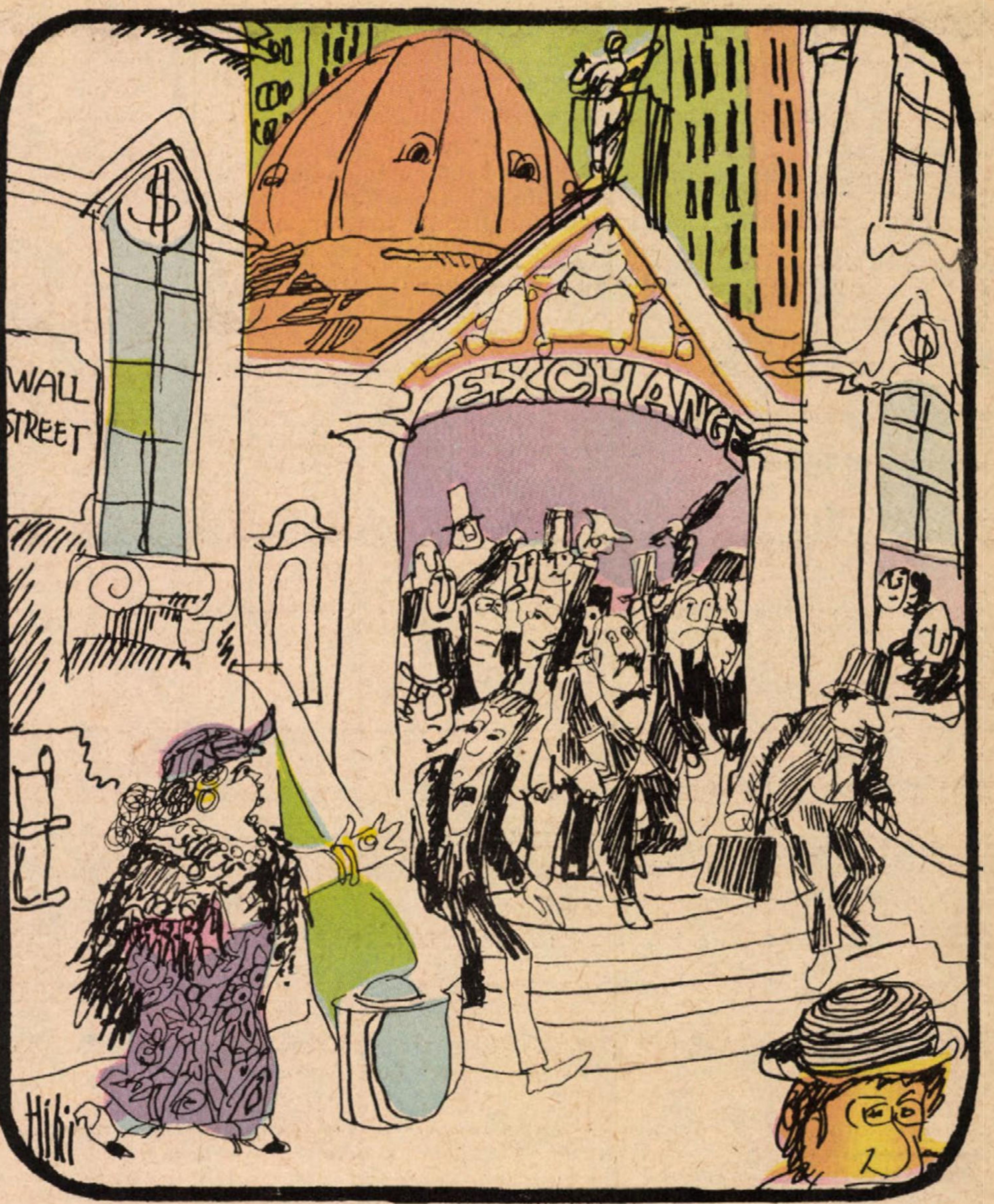

— Fiatalember, meg vagyok szorulva, vegyen aranygyűrűt, valódi 18 karátos arany!

IDŐSZERŰTLEN TÖRTÉNET

A „Relativitás X" csillaghalmazból, ahol — mai feltevéseink szerint — a tér görbülni kezd az időbe, egy, körülbelül másfél milligrammos időfaktor, áttörve a magnetoszférát, földünkre érkezett és éppen a fején találta Einersokk Jenőt a Nefelejcs utcában. A parányi téridő-képlet, földi időszámítás szerint, mintegy 24 órányi időtartalomra való energiát hordott ahhoz, hogy Einersokk Jenőt kortalanítsa huszonnégy órára. A fejbetrafálás pillanatában Einersokk negyvenöt éves volt és éppen belépett hivatali munkahelyére. Íróasztalához lépett, és keresni kezdte azt a jelentést, melyről délelőtt beszámolnia kellett főnökének. És a jelentést nem találta sehol sem.

Lázasan kutatta át fiókjait, sehol, semmi. Csak nem vittem haza? — villant át az agyán. — Tegnap a másik aktatáska volt nálam. Iszonyú botrány lesz, ha nem kerül elő...

Lefutott az utcára és egy taxit kerített:

— Nefelejcs utca — mondta a taxisnak.

Amíg hazaért, a tízperces úton harminc évet öregedett. *Valóságosan.* Az említett téridő-faktor energiájának működése következtében. Megtört öregemberként szállt ki a taxiból:

— Várjon — szólt a taxishoz, aki megdöbbenve nézett rá: mintha nem ezt az utast vette volna fel...

Fulladozva csoszogott fel a lépcsőn, be a lakásba. Táskájában ott volt a keresett jelentés.

Egy pillanat alatt ismét negyvenöt éves lett. Hármasával ugrált — megkönnyebbülten — le a lépcsőn, be a taxiba:

— Vissza! — kiáltotta, és a gépkocsivezető úgy vezetett, mint akit lidércnyomás ért.

A főnökének sajnos rossz napja volt ezen a délelőttön, semmi nem volt neki jó:

— Ezt a jelentést egy ötéves gyerek jobban fogalmazná meg! — dobta vissza Einersokk papírjait. — Írja át!

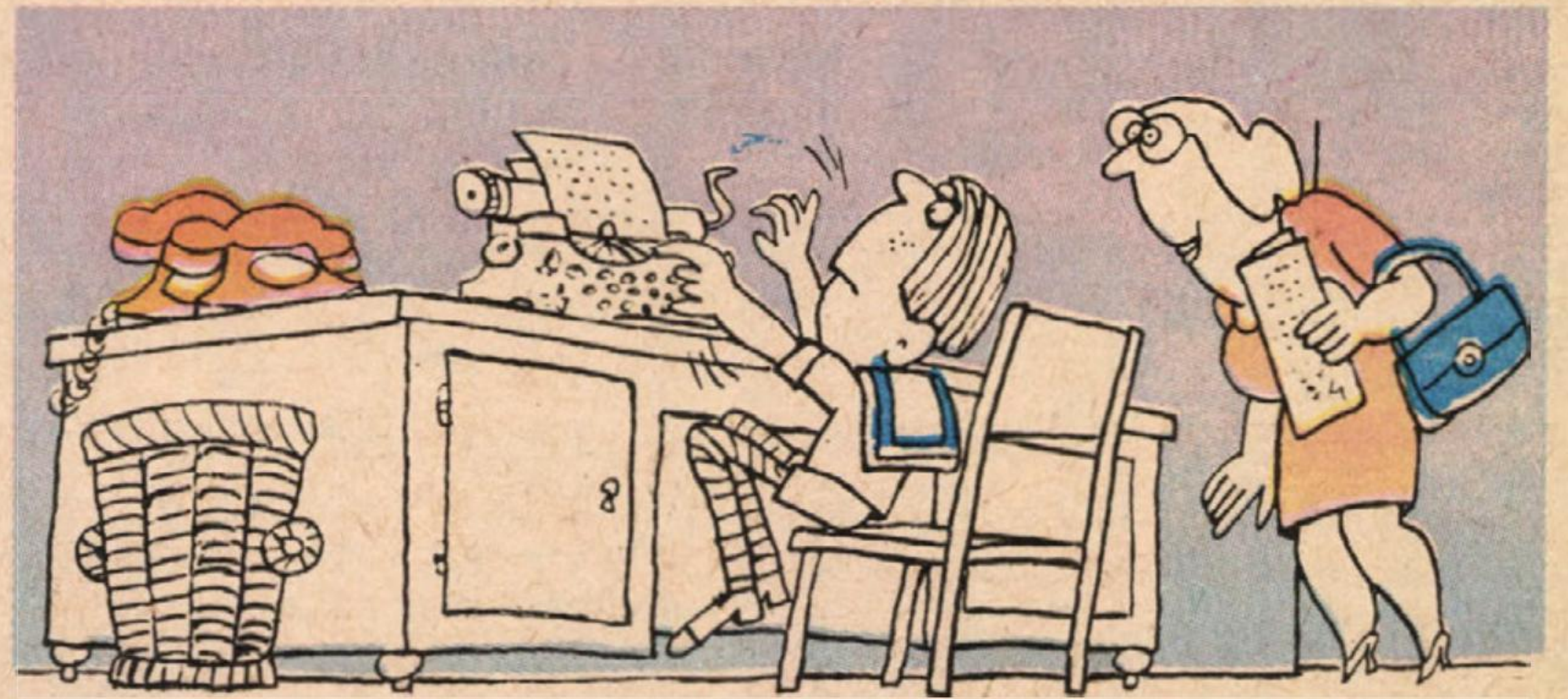

Nem sokkal később — mikor egy ügyfél kopogtatott be Einersokk szobájába, ott *egy matrózblúzos, ötéves kisfiú* ült az írógép előtt — alig érte fel —, és két ujjacskájával kopogtatta a billentyűket.

— Ej, de ügyes kisfiú vagy! — simogatta meg az ügyfél néni Einersokk fejecskéjét. — Nahát — ámuldozott a néni —, ez aztán az értelmes gyerek!

A dicséret következtében Einersokk — aki nem tartózkodott a földi időviszonyokban — jelesen kijárta az általános és középiskolát, majd elhelyezkedett a hivatalban, mint fiatal gyakornok, átírta a jelentést és bevitte a főnökhöz. Az — fel sem nézve rá — elolvasta, majd elégedetten bólintott:

— Na ugye — mondta. — Tud maga dolgozni, ha egy kicsit megerőlteti az eszét.

Einersokk *harmincévesen,* ambíciókkal telve ment vissza a szobájába, ahol egy csinos, kihívó viselkedésű ügyfél várta. A *fiatal előadó* nem habozott sokáig.

— Te! Te kis gimmnazista! — mulatott a nő a férfi vadságán. — Én, vad gimnazistám!

Einersokk felvételi kérelmét azonban elutasították az egyetemen.

— Mert nincsen protektorod! — szidta a barátnője. — Ilyen hülyén, tehetetlenül fogsz megöregedni...

Einersokk — földi időszámítás szerint délután négyig — semmire se vitte az életben. Még a villamoson sem adták át a helyüket a fiatalok a *fehér szakállú, szomorú aggastyánnak.* Szerencsére két úttörő megszólította:

— Nem tetszik tudni, merre van a Nefelejcs utca?

— Arra! — mutatta botjával meg az irányt Einersokk, és a sikerélménytől tíz évet fiatalodott, úgyhogy nem is küldték nyugdíjba, amitől délután hatra már csak ötvenéves volt és a fiatal gépírónőjüknek belecsókolt a nyakába.

— Fúj! — mondta a lány mérgesen a büfében a barátnőjének, de úgy, hogy Einersokk is hallotta. — Az ilyen vén kéjenceknek már a temetőben volna a helyük.

Az utolsó pillanatban menekült meg Einersokk Jenő. Már a temető bejáratánál volt, amikor a beléesett téridő-görbület energiája elfogyott. A *negyvenöt éves Einersokk* — ha már éppen a temetőnél járt — megállt kedvenc költőjének sírjánál, megsimogatta a tekintetével, azzal hazament.

Somogyi Pál

GYERMEKSZAKASZ

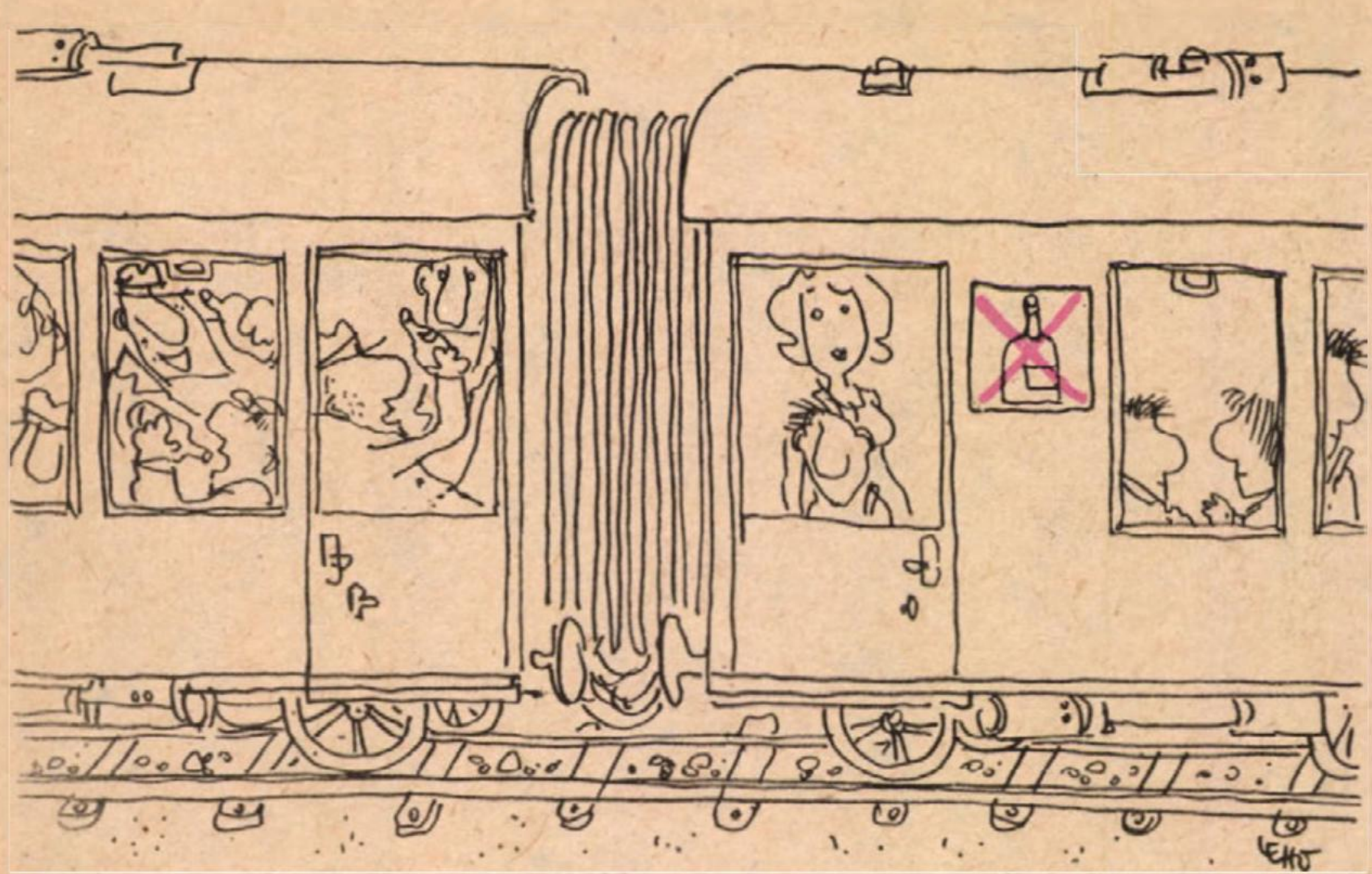

UTÁNPÓTLÁSGONDOK

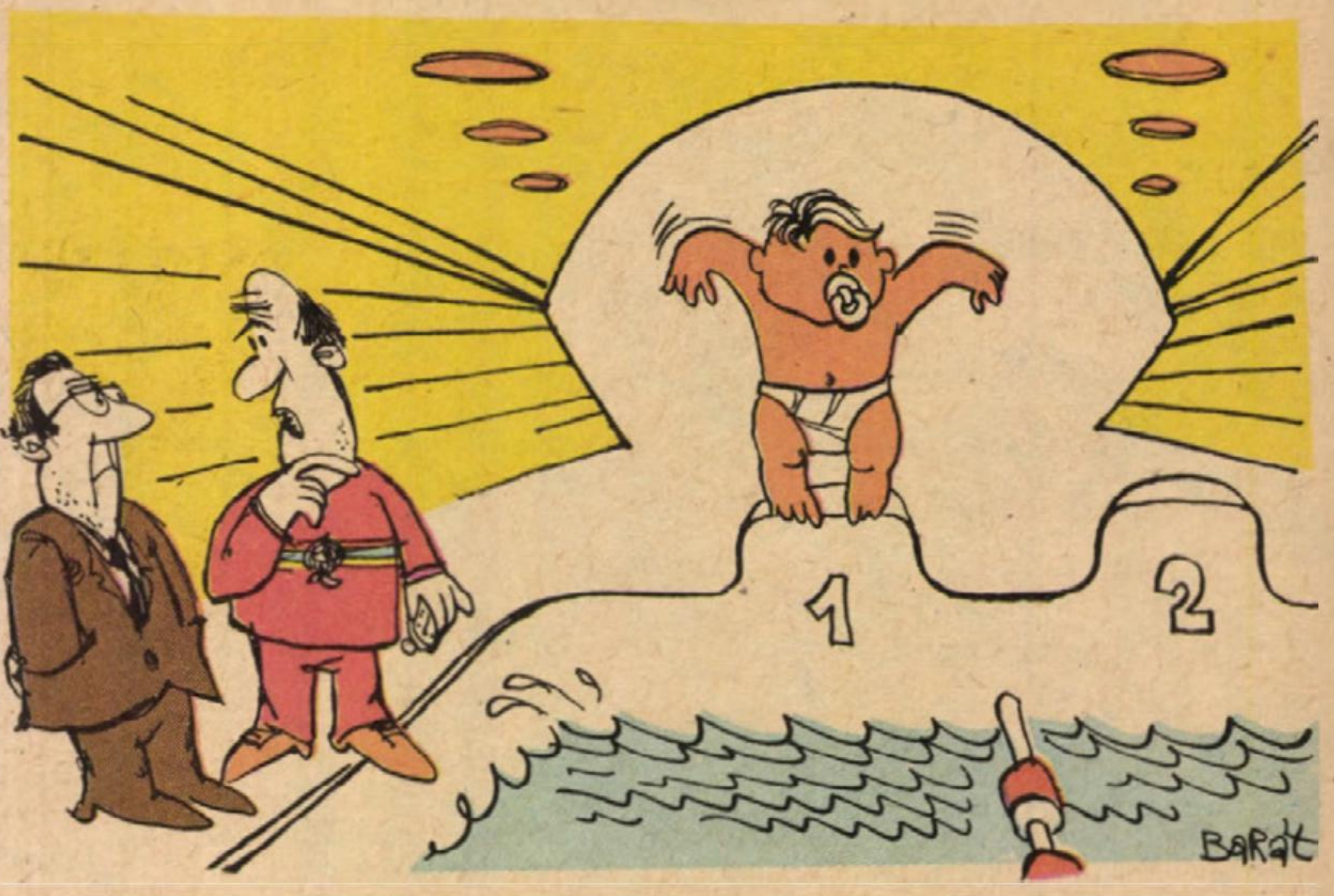

– Fantasztikus formában van, de az olimpiára kiöregszik.

SZAKMAI ÖNÉRZET

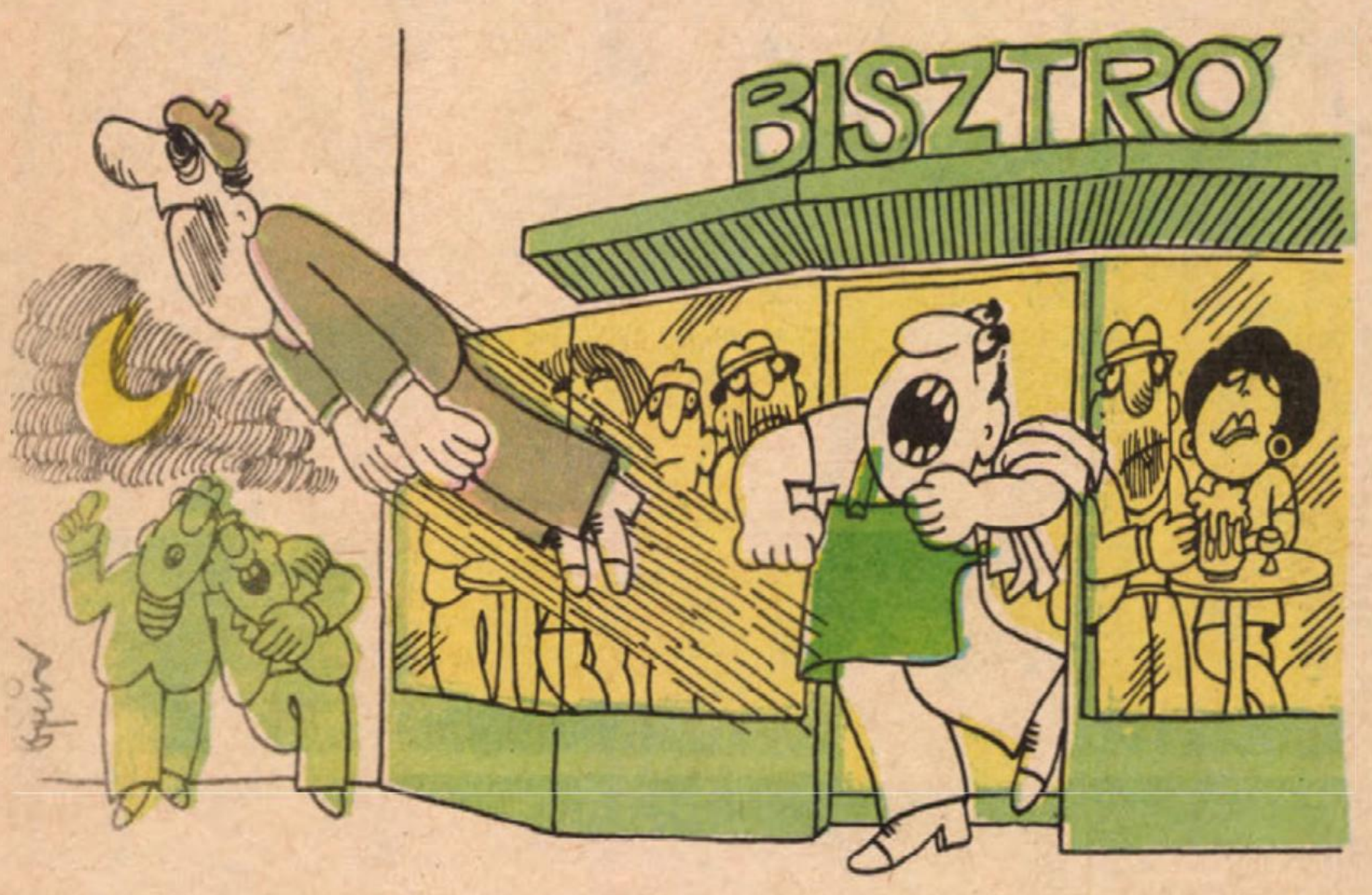

– Máskor ne nevezzen kocsmának egy tisztességes bisztrót!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Sok szó esik mostanában a takarékosságról, valamennyi erre vonatkozó cikket felolvasom a feleségemnek is.

— És takarékoskodik?

— Igen. Nem enged dohányozni.

— Nézted tegnap a meccset?

— Nem. Mi az eredmény?

— Nulla, nulla.

— És az első félidőben?

— Azt nem tudom, csak a második félidő elején kapcsoltam be a tévét . . .

*

— Ki írta ezt a levelet?

— Feleségem, az üdülőből.

— Mit tudott húsz oldalon írni?

— Azt, hogy majd részletesen elmeséli, hogyan telt az üdülés.

TUDOMÁNYOS VITA

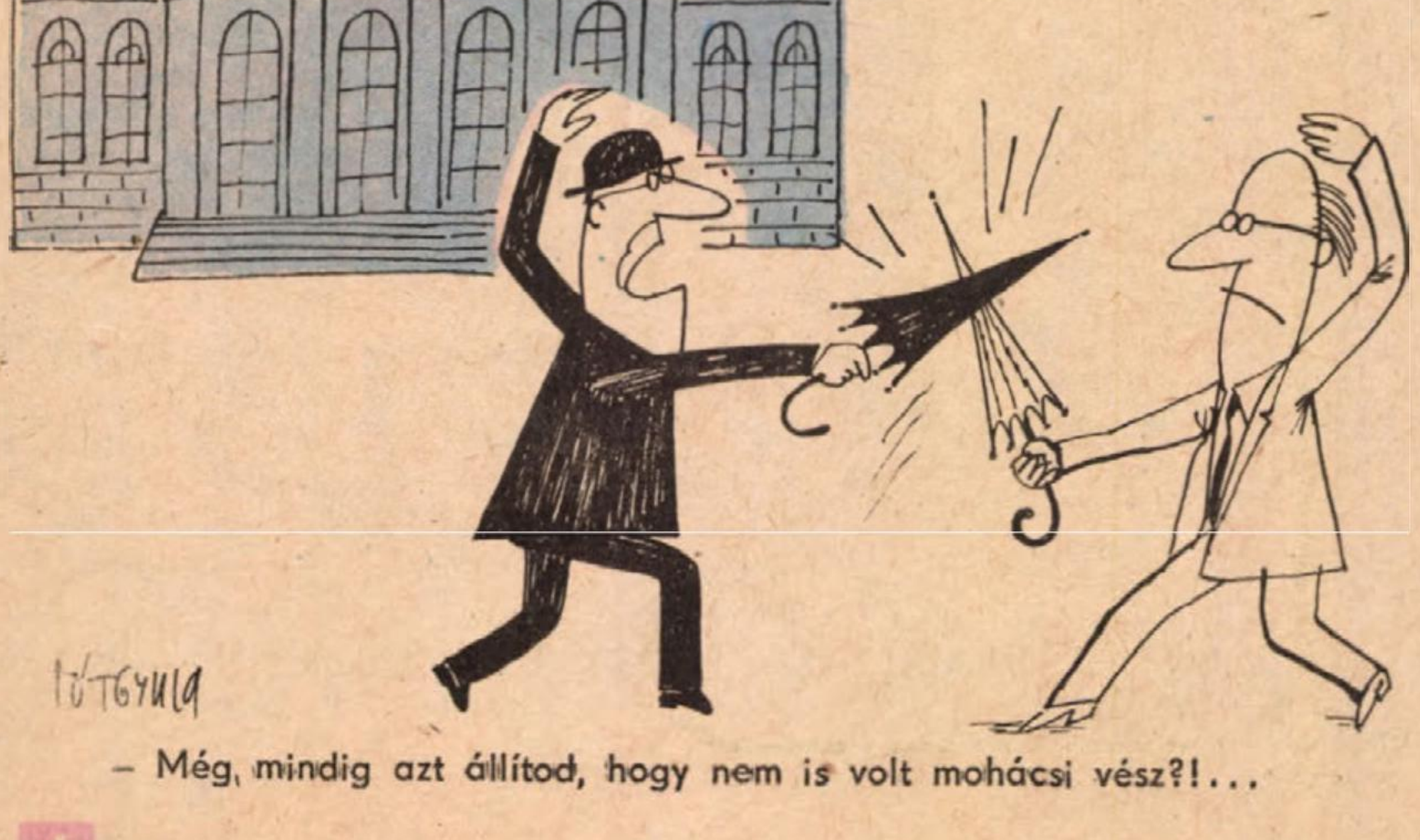

– Még mindig azt állítod, hogy nem is volt mohácsi vész?!...

SZÓSZÖCSKÉK

Új, hamisítatlanul pesti „szakszót" tanultam. Mint hallom, harcot indítunk... a *kleptokrácia* ellen.

+

A beköltöző külföldi vendégnek nagyon udvariasan elmagyarázzák az Astoriában, hogy tűz esetén melyik átjárón közelíthető meg a vészkijárat. A vendég tüstént ki is próbálná a dolgot, ám az átjárót megdöbbenésére zárva találja.

— No igen — bólintanak a recepciónál —, délutánra mindig lezárjuk.

Biztonsági intézkedés magyar módra.

+

Azt hallom a rádióban, hogy falugúnyoló nótákat, történeteket gyakorlatilag az ország valamennyi *helyiségében* lehet gyűjteni.

E helyről üzenem, hogy például nálam a spájzban hiába próbálná meg bárki is.

Interjú egy NDK-beli költővel. A hetilap dátuma, melyben a beszélgetés megjelent: augusztus 25. A költővel nekem is alkalmam volt találkozni Budapesten, amikor itt járt. Azaz *májusban.*

„Ez egy nyugis ország" — mondta egyik szilveszteri konferanszában Komlós János. Hát nincs igaza? Ez egy nyugis ország. Itt semmi nem sürgős. Utóvégre nem kerget a tatár. S egy újszülöttnek minden hír új. Lám, a jelen füstölgésem is mikor lát napvilágot? Jóval augusztus 25-e után, nemde.

Más szóval, megnyugodhatunk: előbb-utóbb minden hír napvilágot lát minálunk.

Na jó — mondjuk, *a legtöbb.*

+

„Sínen vagyunk!" — kiáltott föl rosszkedvűen az autóbusz.

Olvasom, hogy az MLSZ mindent megtesz a labdarúgó-bajnokság tisztaságának helyreállításáért. Nem is árt, hiszen a szurkolók már csak Bundás-ligának emlegetik maguk közt az NB I-et.

De mit tesz az MLSZ a Magyar Népköztársasági Kupa tekintélyének *megteremtéséért?* Azért, hogy legjobb csapataink ne igyekezzenek hamar kipotyogni a mezőnyből, s ne csak a gyengébbek törjék magukat egy külföldi útért? (Kettőre úgy sincs reményük...)

Vagy kötelező-e, hogy a mieinket minden KEK elején rögtön — *kupán* vágják?

+

Doleschall Andrásról írja egyik lapunk, hogy második lett a futóvadlövő világbajnokságon Bodnár Tibor mögött, azt követően, hogy „csütörtökön még *vezetői pozícióban* várta az utolsó versenynapot".

Úgy látszik, most, hogy csak második lett, leváltották.

+

Díszes csomagolású tokaji aszú: színes, ízléses, reprezentatív dobozban kelletti magát, eszményi ajándék, nyilván ajándékozásra is való. Hanem hát... van egy szépséghibája. Több helyütt is a dobozra van nyomtatva az *ár.* Márpedig így adni ajándékba, ugye... Saját magának viszont ki vásárol az aszújához díszdobozt?

„Mettre en boîte" franciául az eredeti értelem szerint annyit tesz, mint dobozba rakni. Átvitt értelemben: csőbe húzni. Mármost kit-mit húz itt csőbe, kit-mit rak itt dobozba kereskedelmünk? A tokajit, a vásárlót, avagy önmagát?

(timár)

BARANYI FERENC:

SZÓÖTVÖZETEK

Puha bolygó
Paplanéta.

Vérszívók hajnala
Vámpirkadat.

Kőtáblák sértődékeny összetörője
Mimózes.

Izzó óbudai hangulat
Tungsramli.

Vidéki turné, nagy ugrásokkal
Bolhakni.

Protestáns brit tánc
Anglikánkán.

Kocsmáros kikapós felesége
Csélcsaplárosné.

Falramászó mulatság
Folyondáridó.

Szélhámos pántlikagiliszta
Galandor.

A HÉT ÉVSZÁZAD MAGYAR VERSEI ÚJ KIADÁSÁRA

Lefelejtettek a Parnasszus
protokoll-listájáról —
elvették, ami
úgysem kell.

Immáron költő-voltomat
csak a leghaszontalanabb módon
tudom igazolni:
versekkel.

VALAHOL AZ ELEFÁNTCSONTPARTON

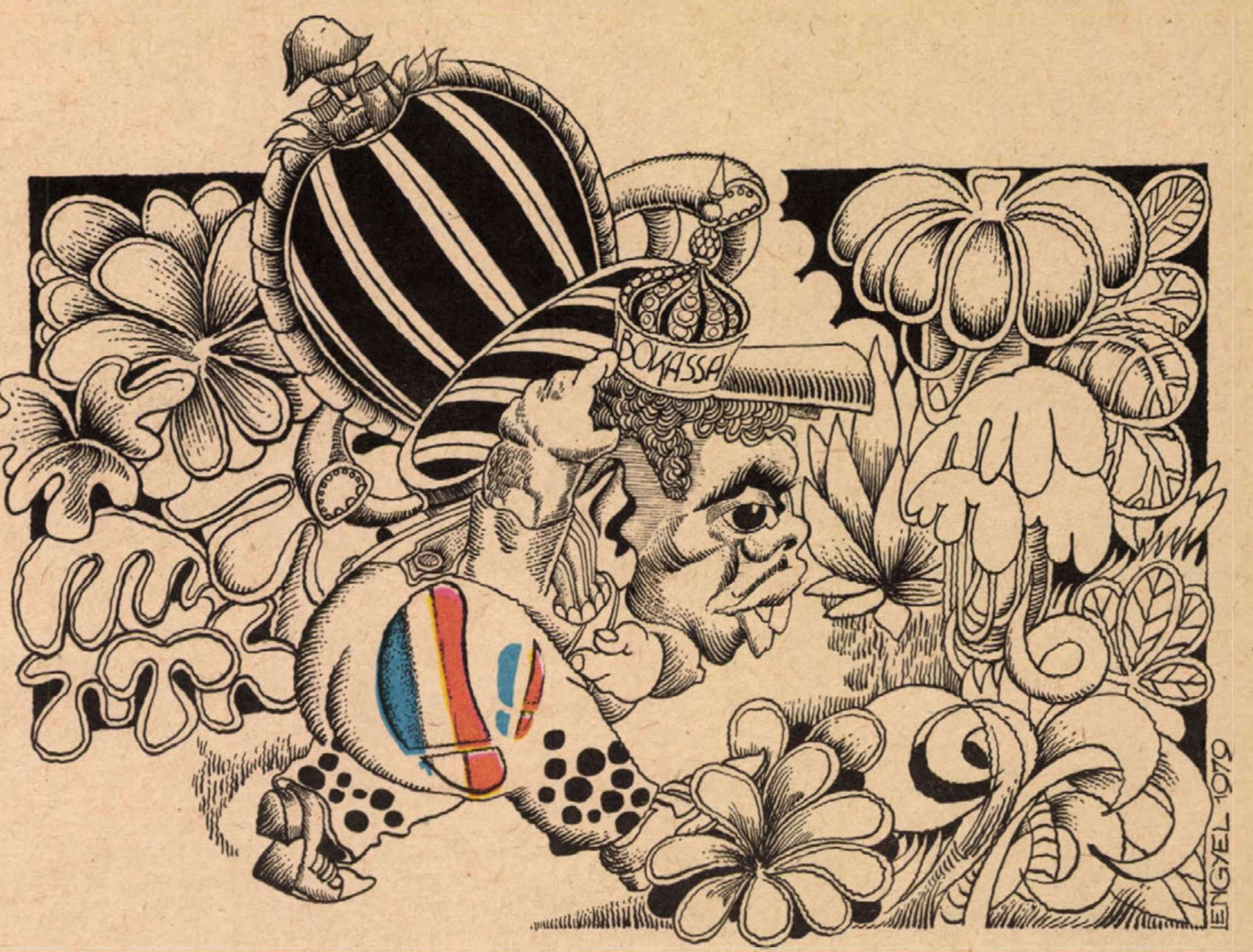

– Az a gyanúm, hogy a franciák keze is benne volt a dologban . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az ördögök kihívják az angyalokat futballmeccsre, mire az egyik angyal megjegyzi:

— Azt tudjátok, hogy nálunk vannak a legjobb játékosok?!

— Tudjuk. De mit gondoltok, a bírók hol vannak?

TRIBÜN

Szólásszabadság, ó!

A Nottingham Forest labdarúgóinak tilos bárminemű interjút adniok, vagy újságírófélével szóba állniok. Trevor Francist, a csapat sokszoros válogatott csillagát éppen a héten büntették meg ötven fontra. Pedig egy riporter kérésére csak ennyit mondott:

— Nem nyilatkozom!

A hajnali kocogót megkérdi egy álmos szemű civil a parkban:

— Maga mindig ilyen korán kel fel?

— Dehogyis. Csak naponta egyszer.

*

Apróhirdetés a „Financial Times” című lapban:

„Sportegyesület titkárt keres. Jelentkezni a 76-543-67-es telefonszámon lehet. Ha a telefont senki sem veszi fel, akkor az állás még betöltetlen.”

*

A Crystal Palace csapatát könyörtelenül kemény játékmodorral vádolják az ellenfelek. Terry Venables, a Palace jókedvű menedzsere még rá is játszott erre a vádra.

— Délután kétkapus edzést tartunk — mondta a sajtótájékoztatón. — A következő mérkőzés taktikáját gyakoroljuk. Az első csapat dolga az lesz, hogy megegye az ifiket.

*

Megállt a stopperórád, amikor az öltöző kövére ejtetted?

— Persze, hogy megállt. Mit gondoltál? Hogy átszakította a födémet és a pincében kötött ki?

(p. p.)

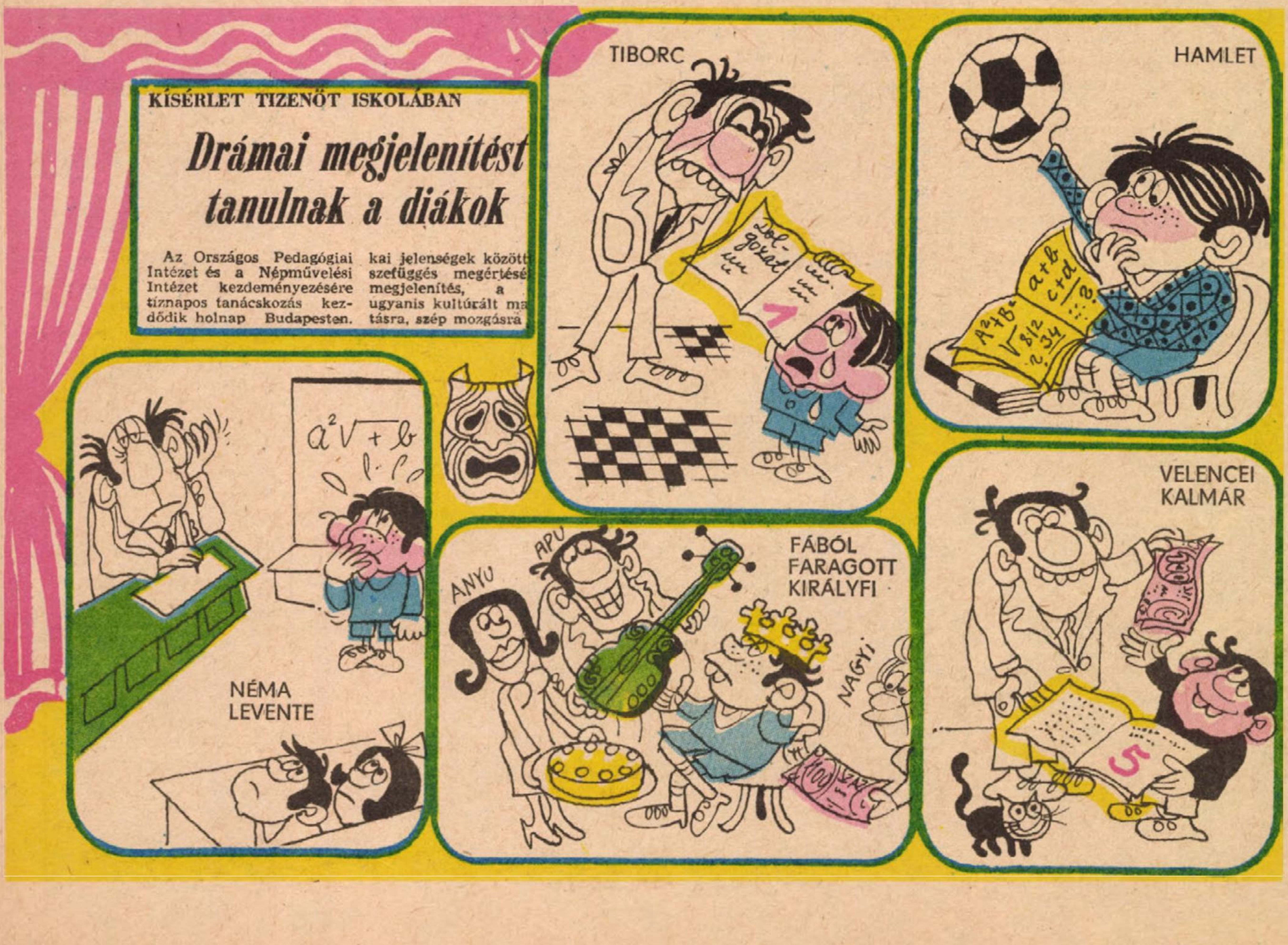

KÍSÉRLET TIZENÖT ISKOLÁBAN

Drámai megjelenítést tanulnak a diákok

Az Országos Pedagógiai Intézet és a Népművelési Intézet kezdeményezésére tíznapos tanácskozás kezdődik holnap Budapesten.

kai jelenségek között
szefüggés megértésé
megjelenítés, a
ugyanis kultúrált ma
tásra, szép mozgásra

FILMÁTVÉTELI BIZOTTSÁG

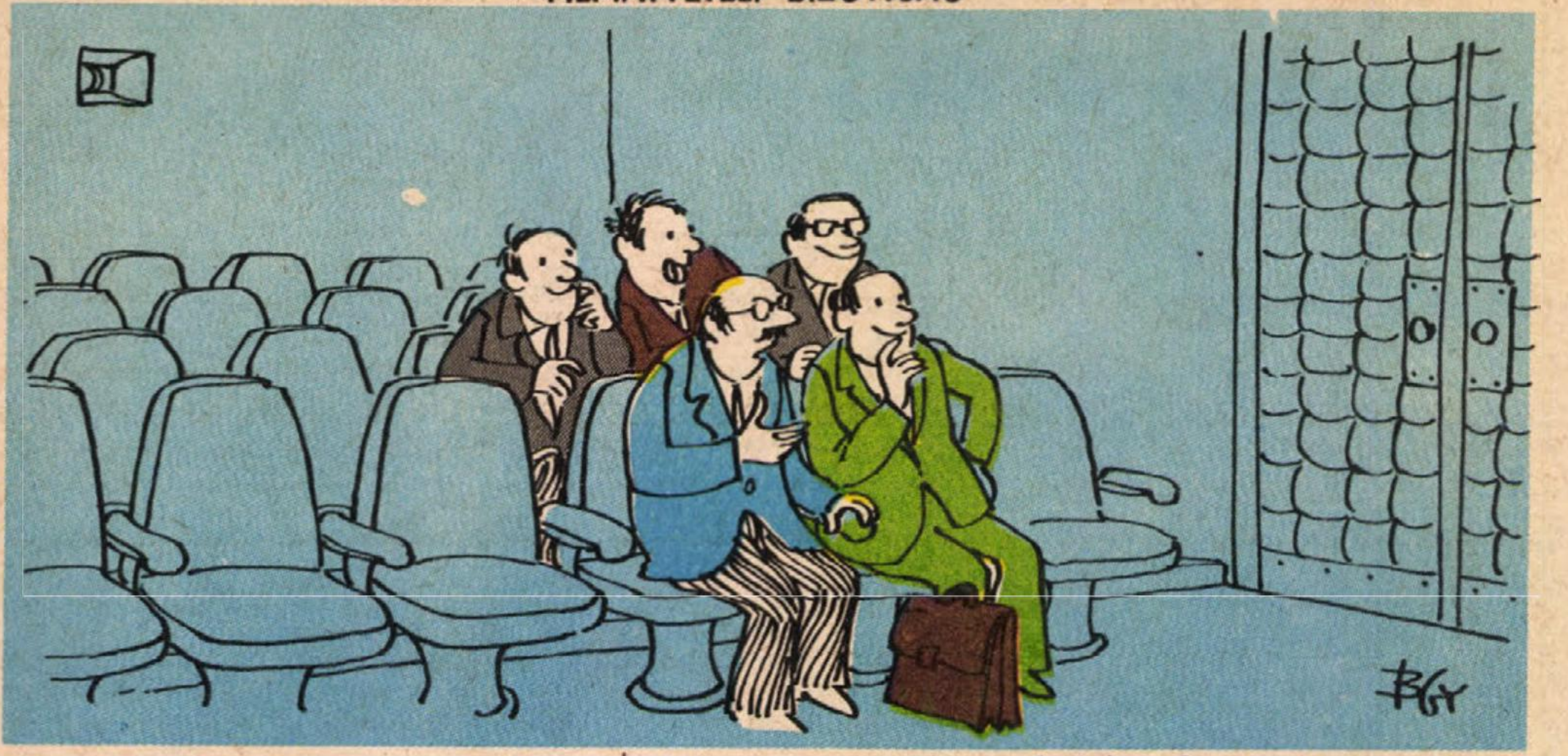

– Vajon elég nagykorú ehhez a mi közönségünk...?

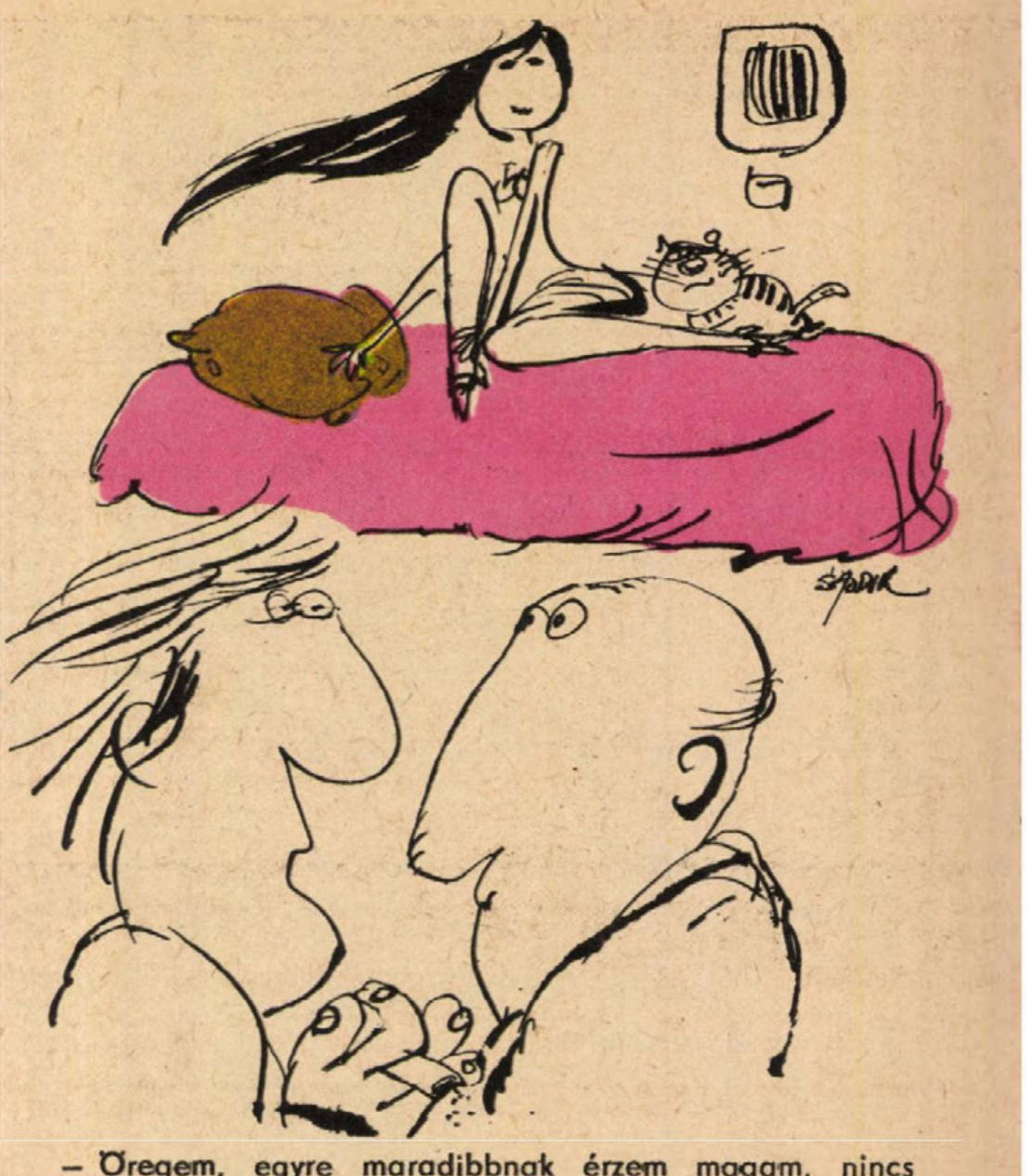

– Öregem, egyre maradibbnak érzem magam, nincs kedvem elválni...

Ki nem értekezett még?

LEVÉL A SZERKESZTŐSÉGHEZ

Tisztelt Szerkesztőség!

Ha jól számoltam, hazánk 69 városában eddig 375 értekezletet tartottak 101 különböző szakma 13 500 képviselőjének az energiatakarékosságról. Lehetetlen persze pontosan kimutatni, hogy ez mit hozott megtakarításban, de szinte bizonyos, hogy ez a sok ezer ember az értekezletek ideje alatt nem állott a munkapadoknál, vagyis nem fogyasztott energiát, s már ez is valami.

Annál sajnálatosabb azonban, hogy még mindig vannak fehér foltok. Szép számmal akadnak szakmák, amelyek nem tartottak energiatakarékossági értekezletet, amiből természetszerűleg következik, hogy nem is takarékoskodnak, mert hiszen miféle takarékoskodás az, amit csak úgy partizán módon, értekezlet nélkül folytatnak?!

Itt vannak például a pedikűrösök, vagy demokratikusabb nevükön lábápolók. Eljött az ideje, hogy országos értekezletet tartsanak e tisztes ipar űzői számára. Közismert, hogy például az úgynevezett tyúkszemvágó zsámolynál lámpa világít a vendég bőrkeményedéseit könnyebben felismerendő. Ám kérdezem, miért kell ebben a lámpában 100-as égőnek világítani, amikor egy 40-es is megtenné? Országos szinten hatalmas megtakarítást jelentene! Uraim, ez a kérdés a húsunkba vág!

Vagy. Miért nem jutott senkinek eszébe, hogy tanácskozásra hívják össze a nagy labdarúgó egyesületeket? Napjainkban elharapóztak az esti, villanyfényes mérkőzések. Nem mondom én, hogy térjenek vissza a nappali meccsekre; ha már megvan a berendezés, használják ki! Ám, ha a négy reflektor közül hármat nem kapcsolnának be, 75 százalékos árammegtakarítást lehetne elérni. Hogy kevesebbet látnánk a meccsből? Tiszta haszon ez is!

A szakácsok körül is nagy a hallgatás. Pedig ők aztán ugyancsak kisüthetnének valamit az energiatakarékosságról, különösen, ha nem sütnék ki annyira a dolgokat. Gondolok például arra, hogy az angoloknál oly kedvelt félig sült marhaszeletet kellene jobban meghonosítani. De ki lehetne terjeszteni a félig sütést a csirkére, a palacsintára, sőt az újévi ropogós malacsültre is. Lehet, hogy akkor nem ropogna, de a kalóriafelhasználás sokkal kisebb lenne. Országos tanácskozásokon kellene elterjeszteni az új energiatakarékossági recepteket, úgymint hideg húsleves, sületlen sült krumpli és parizer zacskóból.

Most már csak a postásokra, jelesül a levélkézbesítőkre szeretném felhívni a figyelmet. Ők az energiatakarékosság nagy tartalékai. Postásértekezleten meg kellene tárgyalni a helyes levélkézbesítés módját. Azt ugyanis, hogy a postás ezentúl ne csengessen az ajtón, hanem kopogtasson, ami a villanycsengő áramfogyasztásának jelentős csökkenését vonná maga után. Különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a postás mindig kétszer csenget. Korszerűbb volna, ha kétszer kopogtatna...

Hát ezek a javaslataim, tisztelt szerkesztőség!

Lehet, hogy kevés az energiánk, de annyi energiánk csak akad, hogy azt a hátralevő pár ezer értekezletet összetrombitáljuk?!

Olvashatatlan aláírás. (Tudniillik sötétben írtam, hogy spóroljak az árammal.)

Közzétette:

Novobáczky Sándor

ÉLETMŰ

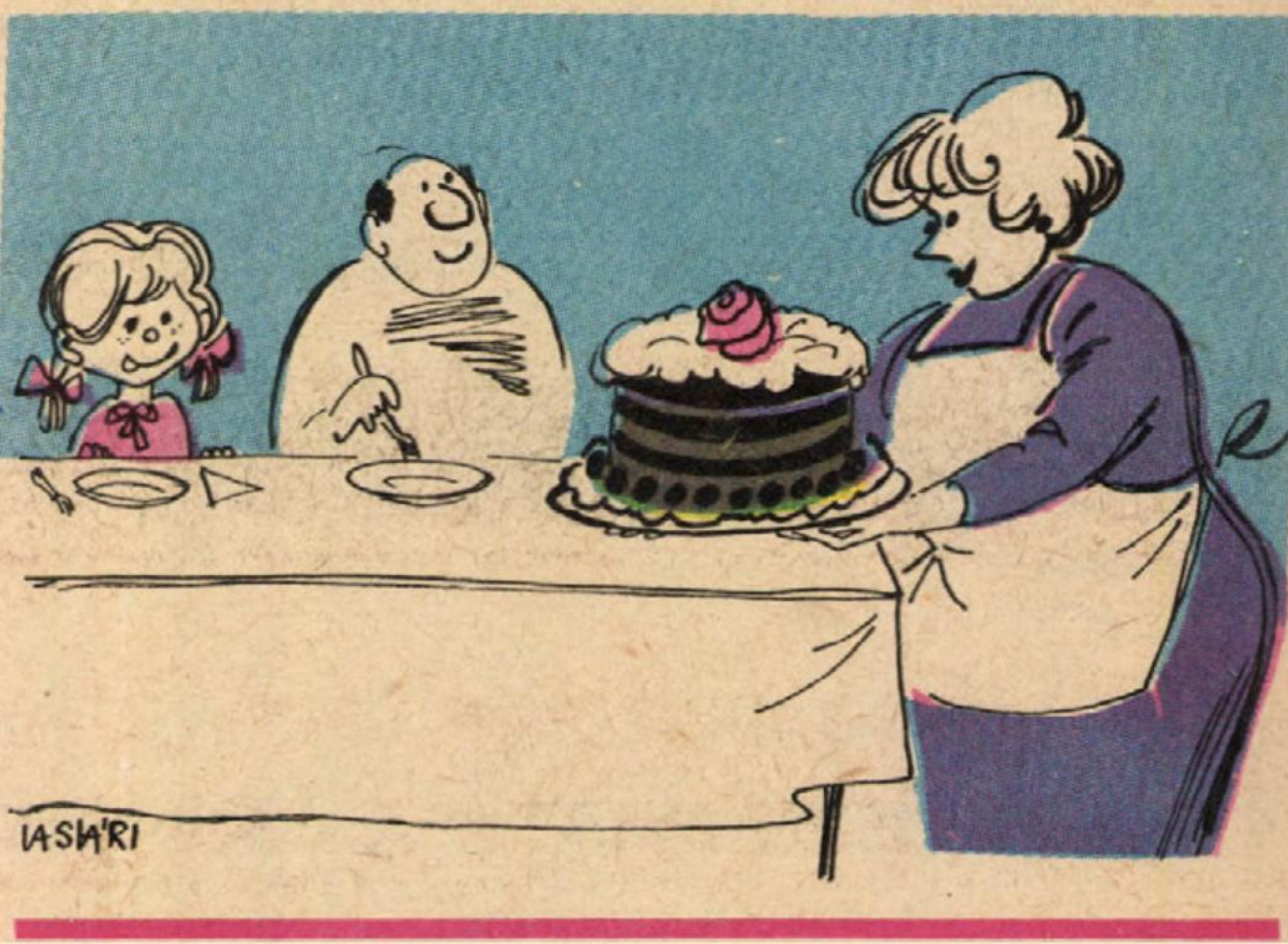

MEGVALÓSULT ÁBRÁND

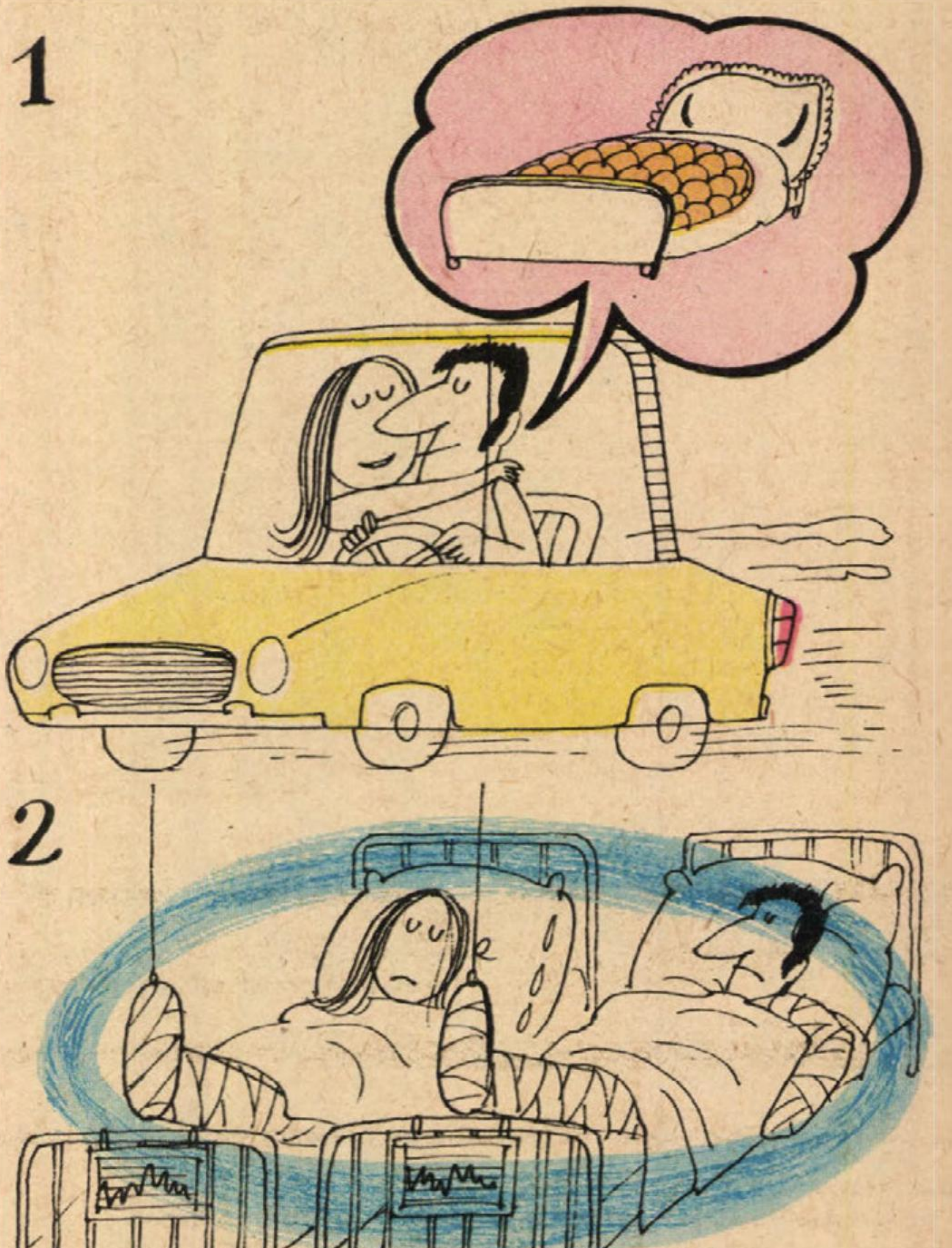

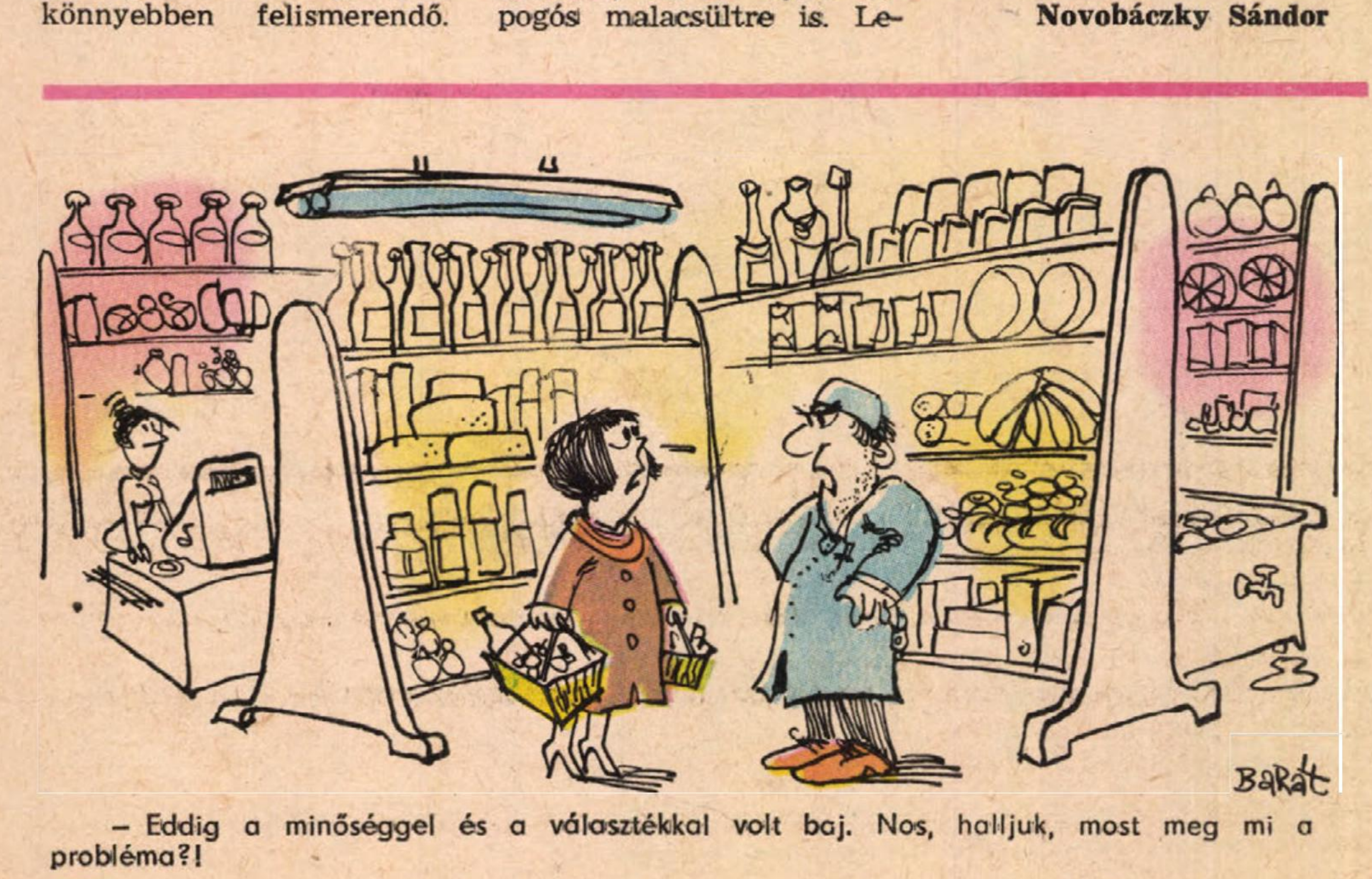

– Eddig a minőséggel és a választékkal volt baj. Nos, halljuk, most meg mi a probléma?!

ISMÉT DIVATBA JÖTT A PINCEKLUB

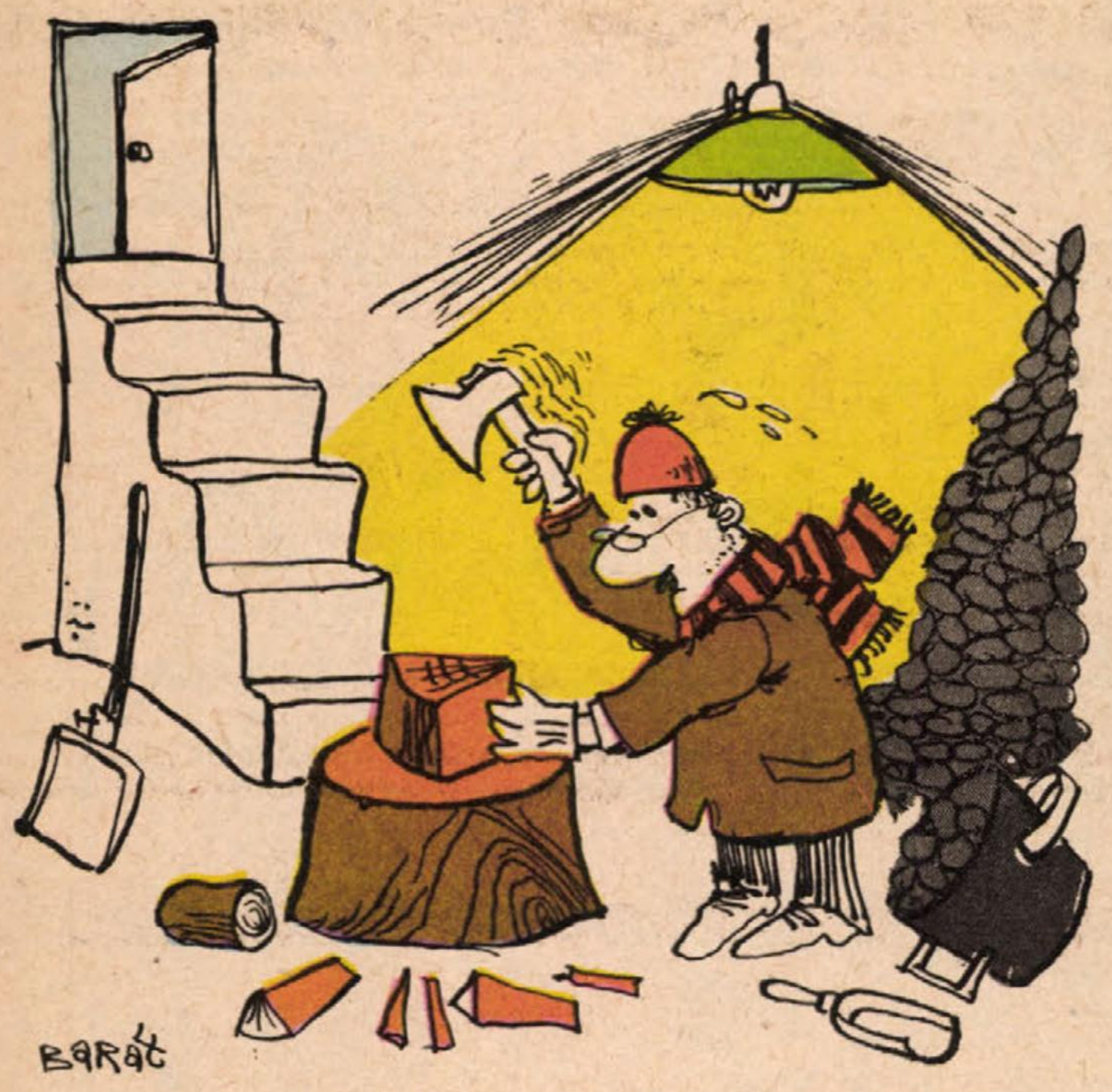

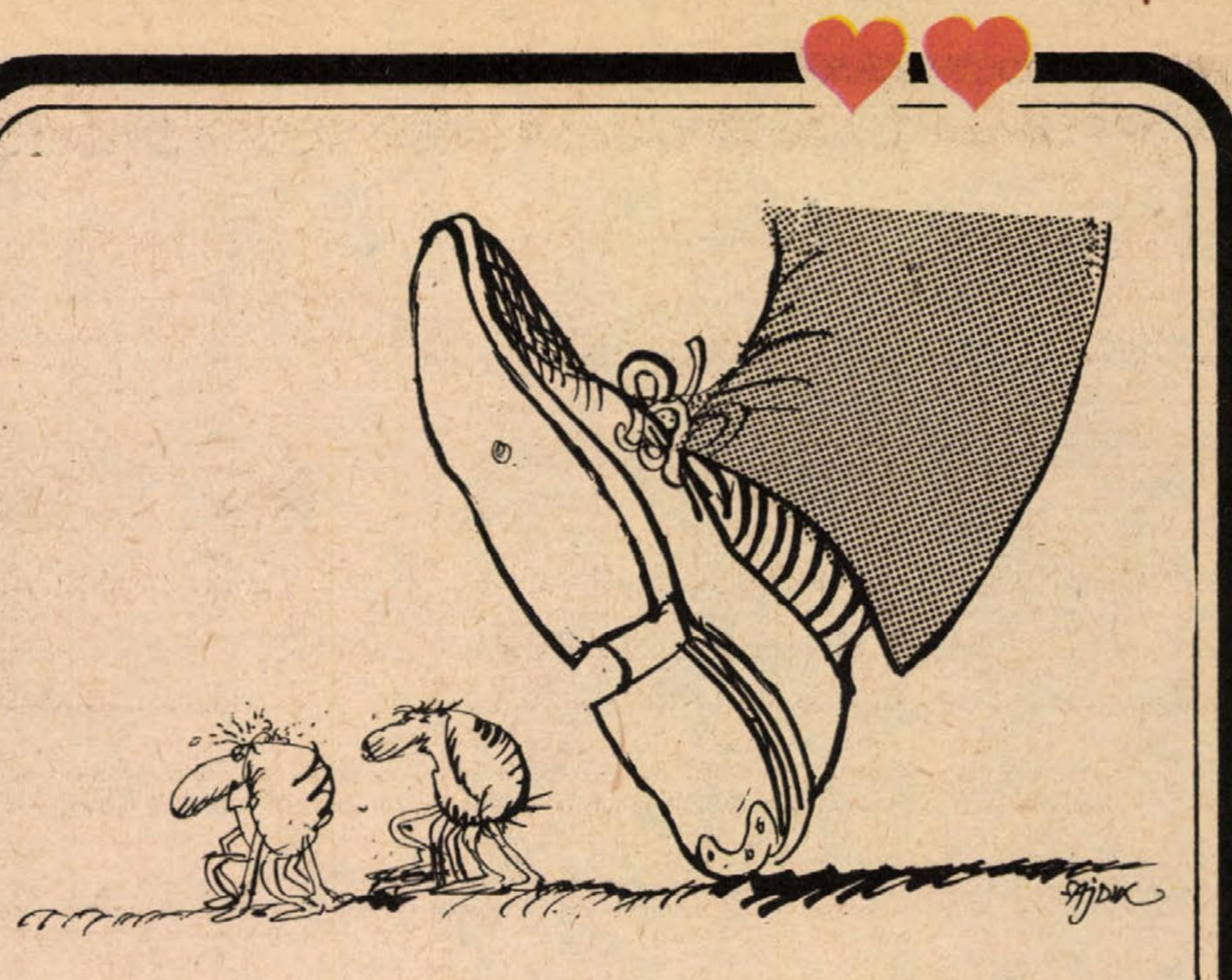

– Most meg vagy sértve, mert nem fogadok sírig tartó hűséget?

Avatás

Hallom, hogy a szomszéd legényke átüvölt a gangon a barátjának:

— Figyelj, most avatják a gátyómat.

Csak ülök és nézek magam elé. Érzem, hogy percről percre melegebb az öreg szívem. Avatják a gátyót. Azt hiszem, ez a művelődéspolitika csúcsa. Nálunk már egy nadrág sem lehet meg diploma nélkül. Nemcsak a fejek művelésével törődünk, hanem a túlsó véglettel is.

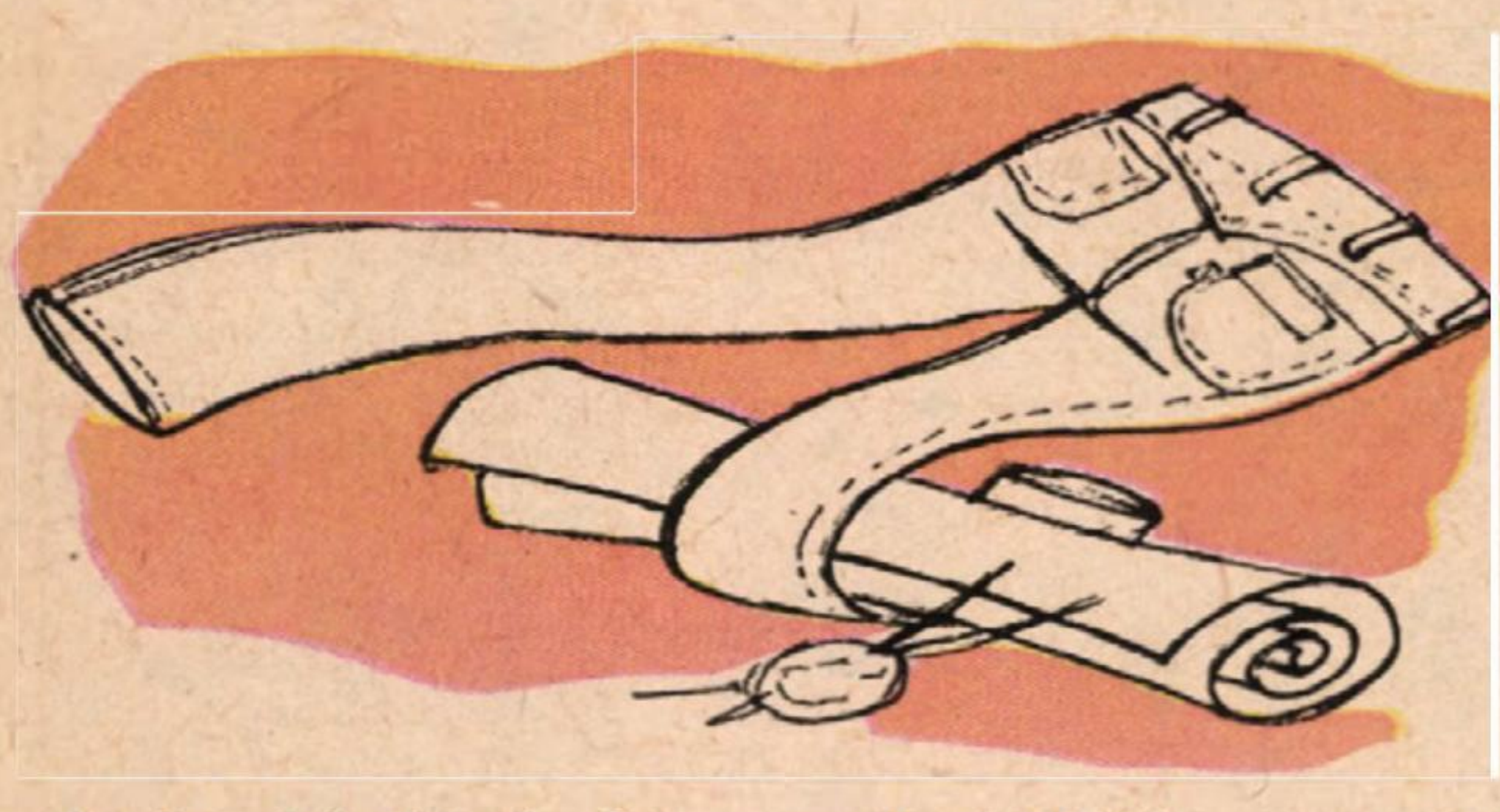

Elképzelem a megindító avatóünnepséget. A rektor — elegáns, bár kissé régimódi zsakett — megragadja a gátyó szárát:

— Nadrággá fogadom.

Tizenkét zsebkendő fújja meg a harsonát, mire bemasírozik hat piros nyakkendő és hozzák a diplomát, amely szerint a gátyó kiállta a vizsgát, langyos vízben mosható és vállfára akasztva csepegtethető.

Arra gondolok, hogy nem lehetett egyszerű túljutnia a felvételin. Lehet, hogy ígértek valamit a dékánnak... ingyen vasalást, vegyszeres folttisztítást, bérletet a pucerájba.. annyi mindenfélét hall manapság az ember.

Persze megeshet, hogy a gátyónak már az apja, nagyapja is nadrág volt, mert az ilyesmi öröklődik. és akkor nincsen semmi baj. A dédnagypapa talán még Guttmannál végzett, a feneke ma is ifjonti fényben ragyog, legfeljebb a térde körül ráncosodik kissé. Nemsokára átveheti a gyémántdiplomát, amely szerint még mindig elszakíthatatlan, mert ezek a régivágású nadrágok még ismerték a latin közmondást:

— Non manufacturae, sed vitae praeparamus.

Nem a gyárnak, hanem az életnek készülünk.

Engem az egészben csak egyetlen jelenség aggaszt. Azt hallom, napról napra több diplomás gátyónk távozik külföldre, hogy ott hajszolja a boldogságot. Nagyon rossz dolog ez, kérem. Mi itt tetemes összeget, időt, energiát fordítunk arra, hogy nadrágabb nadrággá formáljuk a gátyókat és akkor... rossz végig gondolni. Különösen, hogy a pótlásukra drága pénzen nyugati vendégnadrágokat kell szerződtetnünk. A Levi gyereket Strausséktól, a kis Lee-t a Cooper-főiskoláról.

Nem helyes ez így, kortársak. Mondjuk ki, hogy magyar gátyó nem hagyhatja el az országot, amíg idehaza akár egyetlen pucér fenék is akad.

Másnap hallom, hogy a szomszéd srác megint üvölt a gangon a havernak:

— Figyelj! Beavatták a gátyómat.

Hoppá! Tehát tévedtem egy igekötőnyit, ami egyébként nem szokásom. Nem felavatásról, hanem beavatásról van szó, ami szintén fontos dolog.

Elképzelem, hogy a kedves papa — a jó öreg pantalló — félrehívja a kis gátyót.

— Hallgass rám, gyermekem — mondja komolyan —, nemsokára itt az ideje, hogy kilépj az életbe és mások lábára állj. Ezzel kapcsolatban el kell mondanom neked, hogy a bölcs természet nem egyformának alkotta az embereket, hanem... hogy is fogalmazzam csak?... a lábak között óriási különbség van...

Mire a gátyó csak vigyorog befelé, mert falatka unokahúga, az apró virágos és szégyentelen kis selyembugyogó rég elmesélte neki az egészet.

Harmadnap arról értesülök, hogy újra tévedtem, másféle avatásról van itt szó. Az újonnan vásárolt gátyót hideg vízbe tunkolják, hogy tovább ne zsugorodjék.

Ez is bölcs intézkedés. A divatos gátyók — nyilván anyagtakarékossági megfontolásból — amúgyis az anatómiai lehetőségek végső határáig leszűkültek. Hímnemű egyedeken pontosan kirajzolják a forma és a tartalom összefüggéseit, a nőnemű egyed pedig elölről—hátulról egyetlen függőleges mosoly a korszerű gátyóban.

Minthogy minden további beszűkülés kényelmetlen lenne, a következtetés teljesen világos: el az avatatlan gátyókkal a közéletből!

Peterdi Pál

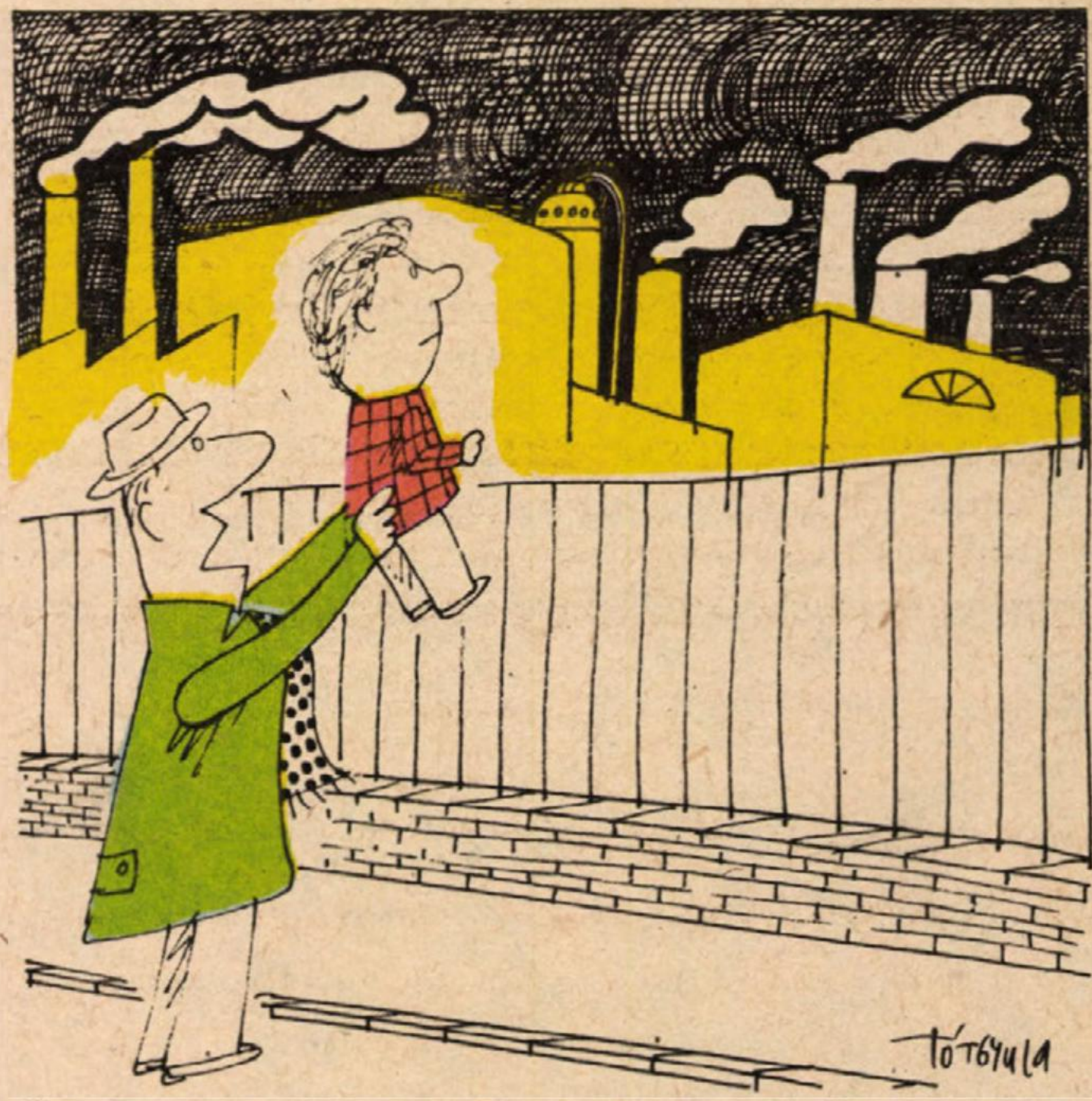

– Nézd, kisfiam, ott volt régen a csillagos ég, amiről olyan sokat meséltem neked!

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

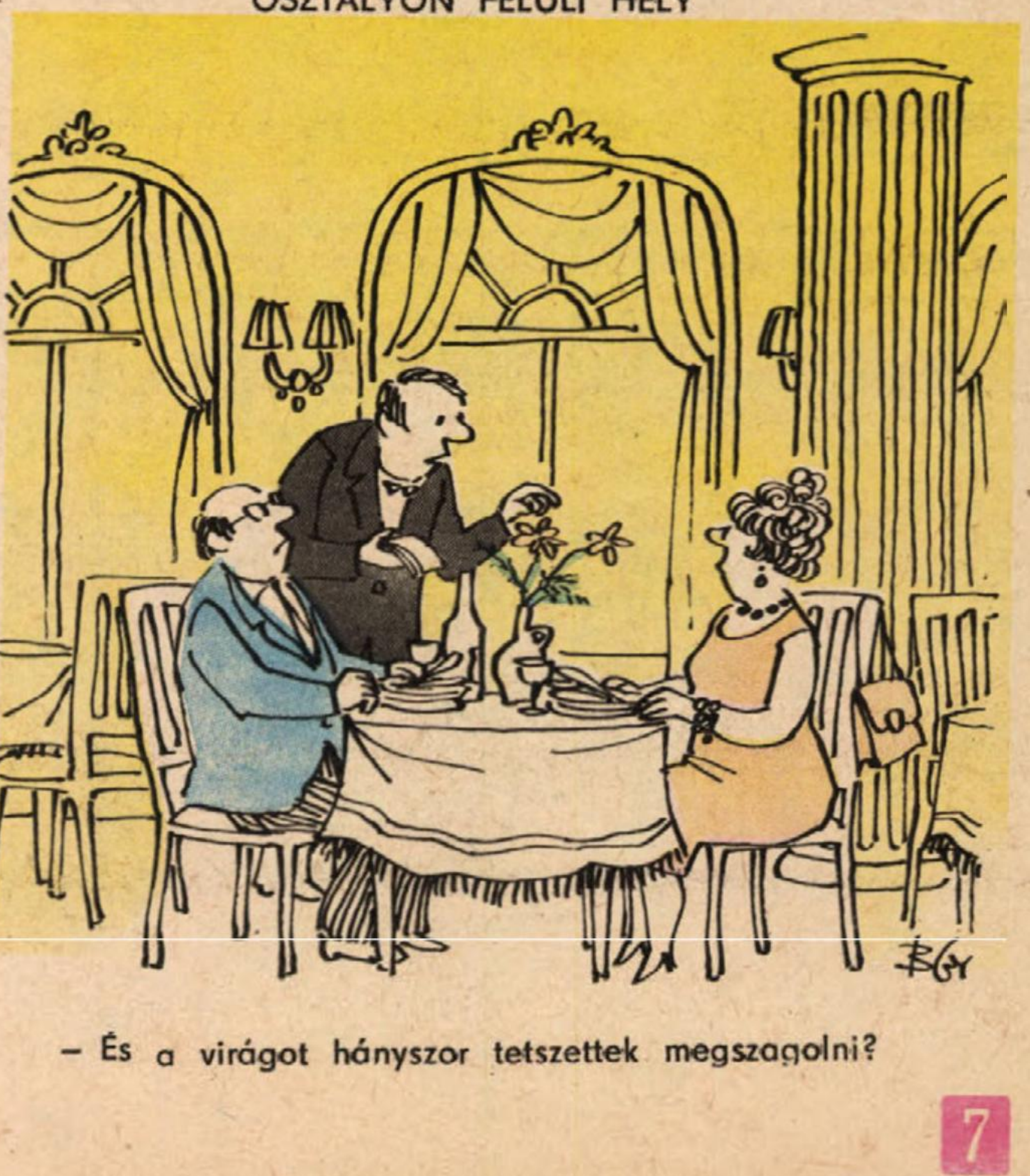

– És a virágot hányszor tetszettek megszagolni?

DALLOS JENŐ:

A TECHNIKA SZÁZADA

ENERGIAPOCSÉKOLÁS

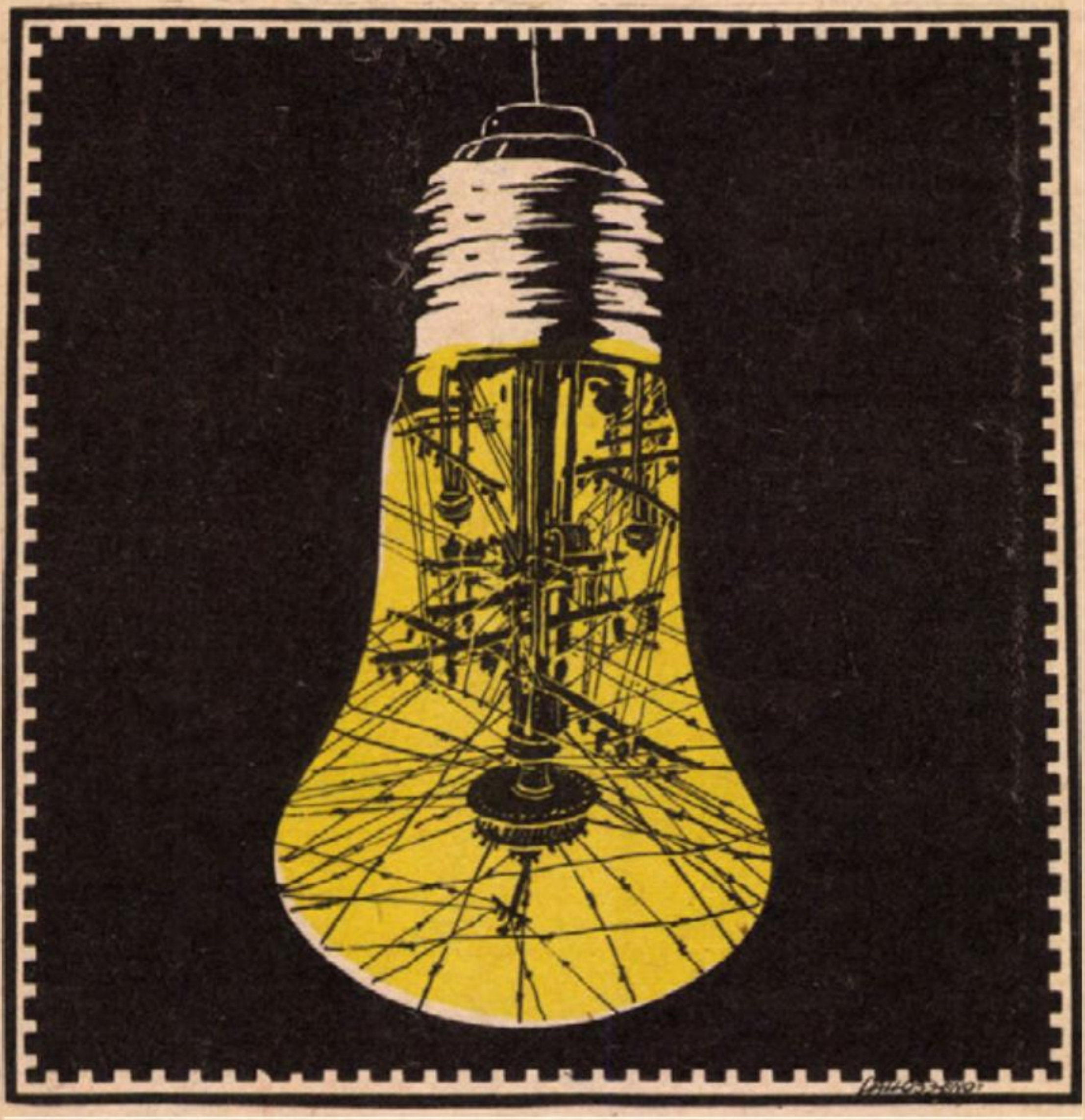

MANIPULÁLT TÁRSADALOM

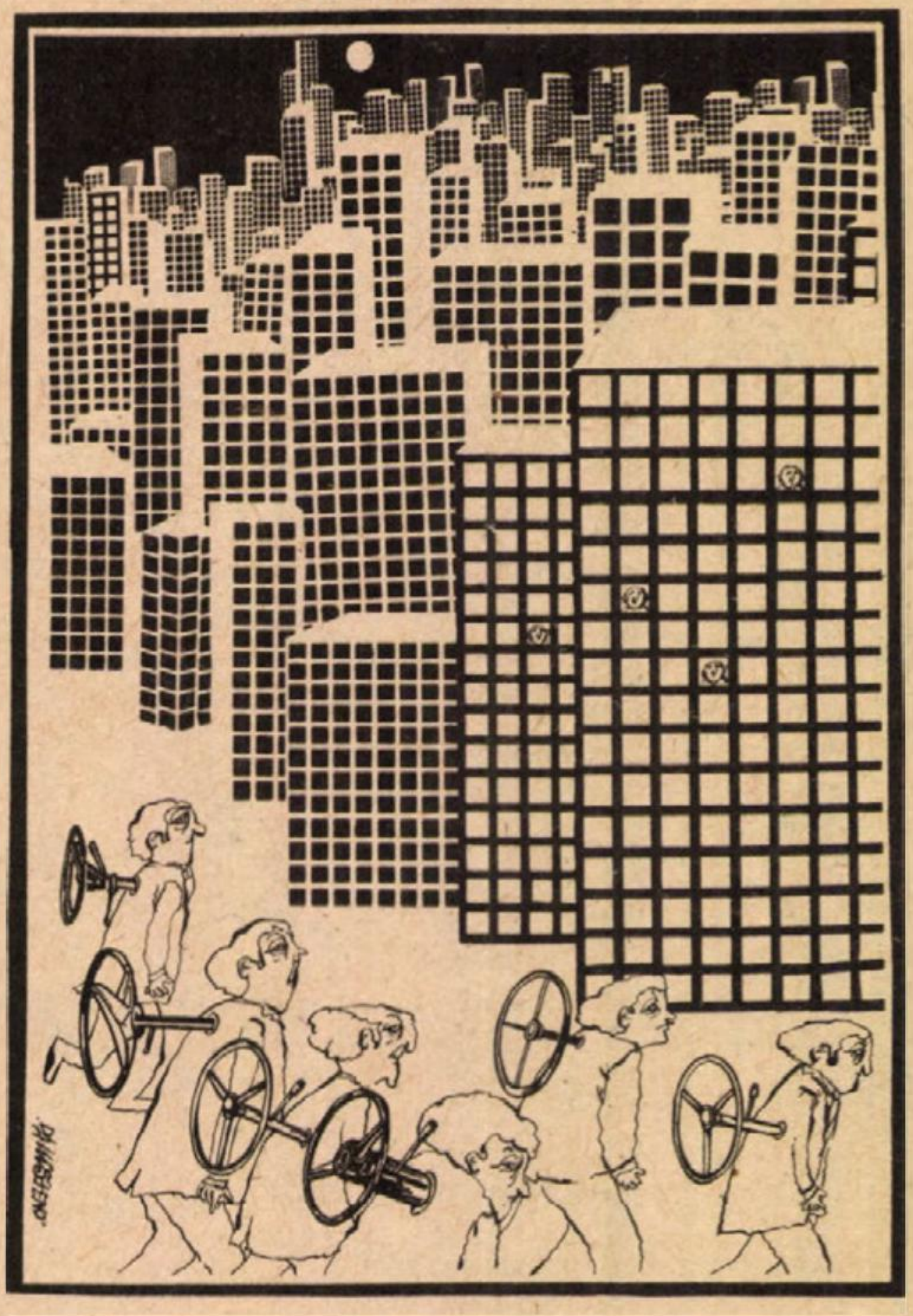

ARÁNYOK

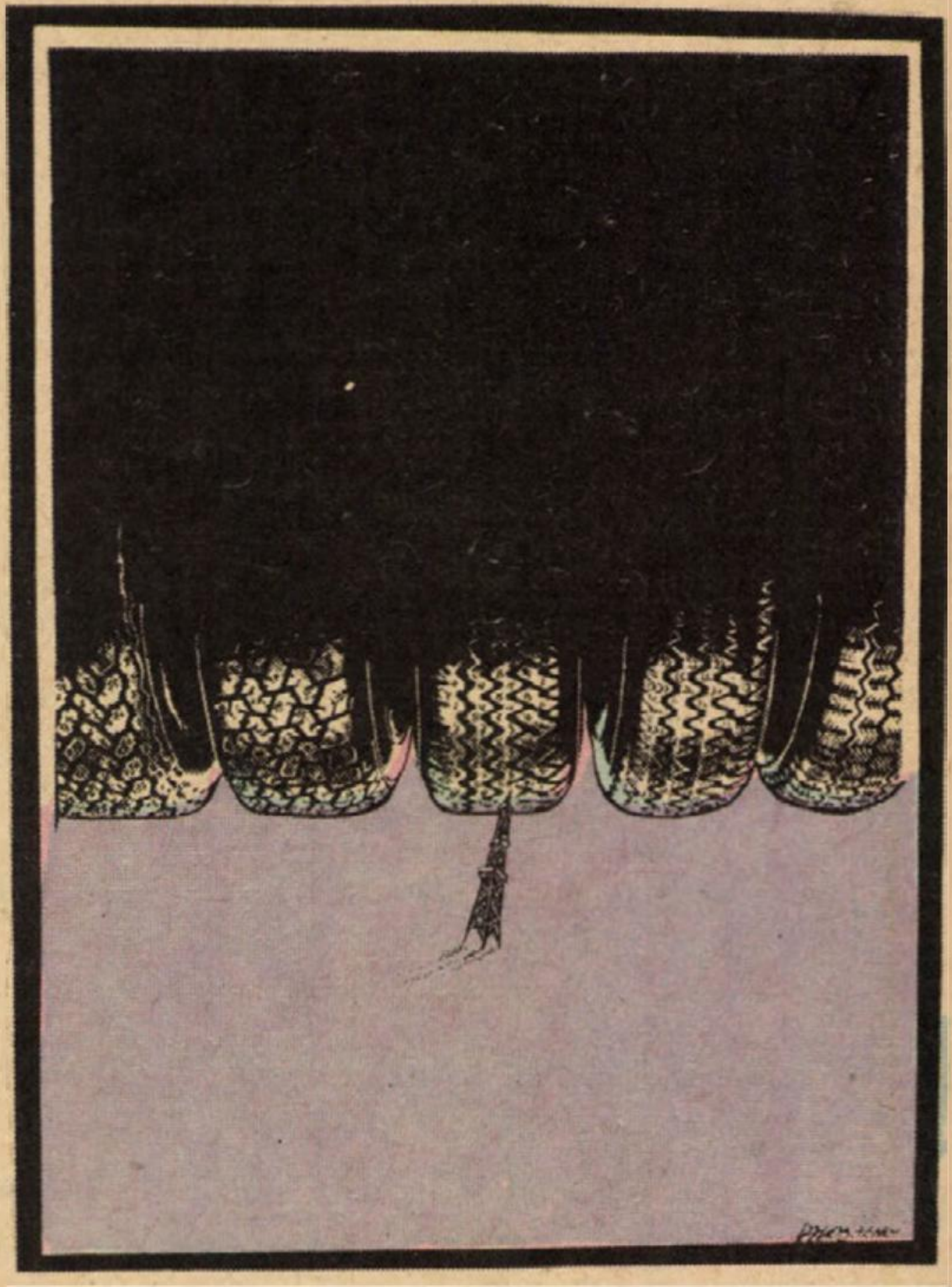

VADÁSZNAPLÓ

Tegnap este lőttem egy töltöttkáposztát. A közértben cserkésztem be. A hűtőpultban ácsorgott, és lecsónak álcázta magát, de a gyakorlott vadászt nem lehet ilyen régi trükkel megtéveszteni. Utána tábort vertem egy forrásnál, amelyből világos, hogy kőbányai folyt, és felkészültem a másnapi nagy vadászatra. Bennszülöttek mesélték, hogy cipőnyomokat láttak a környéken. A cipő ennek a vidéknek furcsa ragadozója. Közönséges példányai sűrűn előfordulnak, megtalálhatók a vadállatok ilyen gyülekezőhelyein mint az áruházak cipőosztálya, cipőbolt..., de komoly vadász ezeket elengedi maga mellett. Az igazi cipőtrófeának bőrből kell lennie, formája, mérete is lényeges. Mivel a jelek szerint ilyen példányok bukkantak fel az Alkalmi Forrásnál, nagy izgalommal készültem a vadászatra. Először is kellő menynyiségű muníciót vettem magamhoz. Ötszázas dumdum robbanólövedéket, néhány százhüvelyest, és sörétet is az eladók számára.

Kalandos utam volt, Rögtön az elején egy rám támadó hot doggal kellett végezni. A forró kutya a pesti utca jellegzetes vérengzője, leterítése egyre nehezebb, nemrég hat töltény elég volt hozzá, most már tíz is kell. A hot doggal való kaland után vademberek tanyájára vetődtem. Gyanútlanul beléptem az autóbusz nevű csapdába, és három megállón keresztül nem tudtam szabadulni. Az autóbusz vad lakói testek, könyökök, lábak segítségével egy kínzócölöphöz erősítettek, amit errefelé kapaszkodónak hívnak, aztán nagy élvezettel dögönyözni kezdtek. Szorult helyzetemből csak a régi vadászösztön segített ki. „Kérem a bérleteket ellenőrzésre” kiáltásokkal csináltam helyet magam körül, s az Alkalmi Forrásnál leugrottam. A cipőt hamar megláttam, bár jól elbújt. Rögtön lőttem. Elterült, de még volt annyi ideje, hogy rám vesse magát és megsebezze a lábam. Azt mondják, mindegyik új cipő ezt csinálja.

Tótisz András

A KÉSŐNJÖVŐ

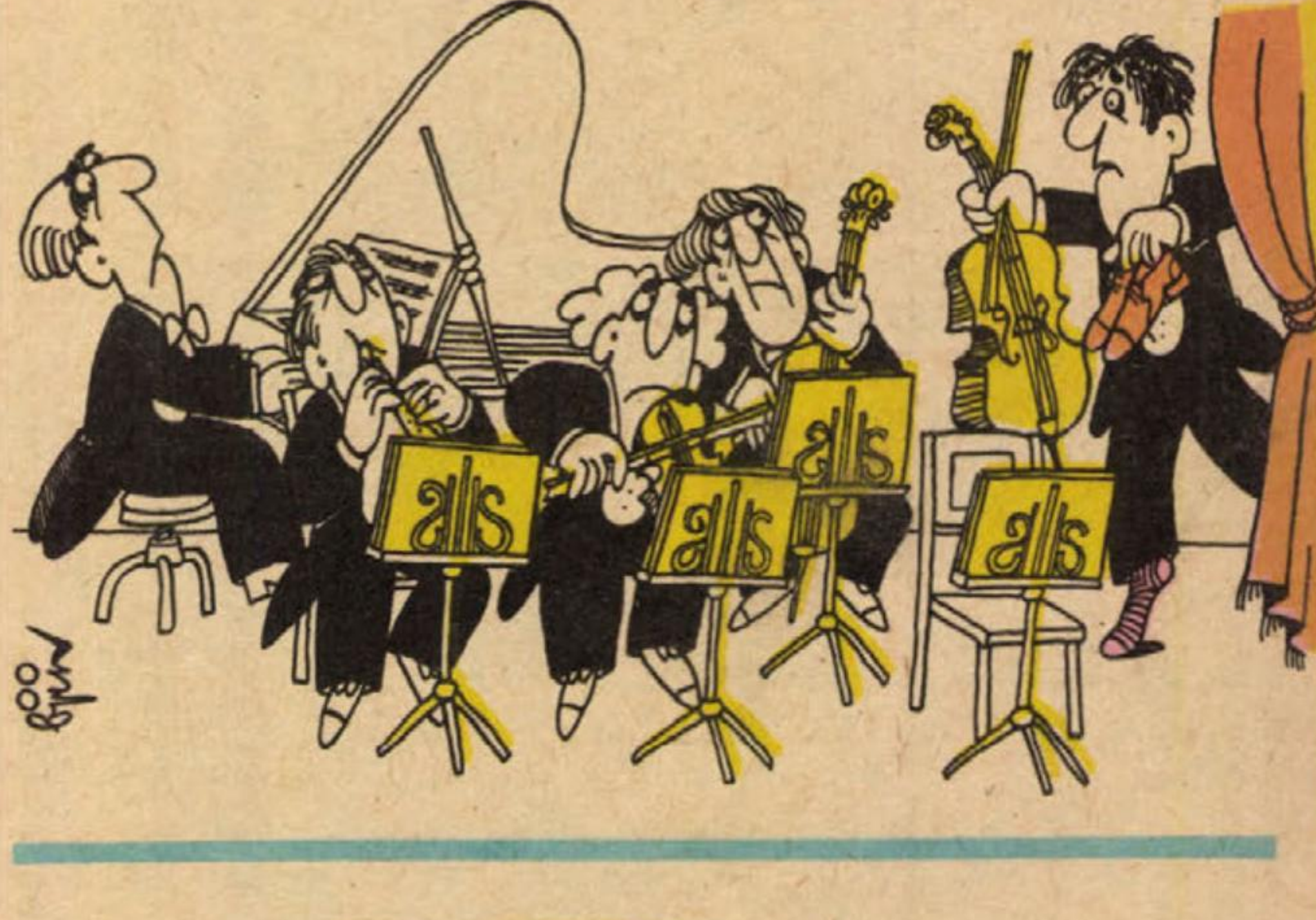

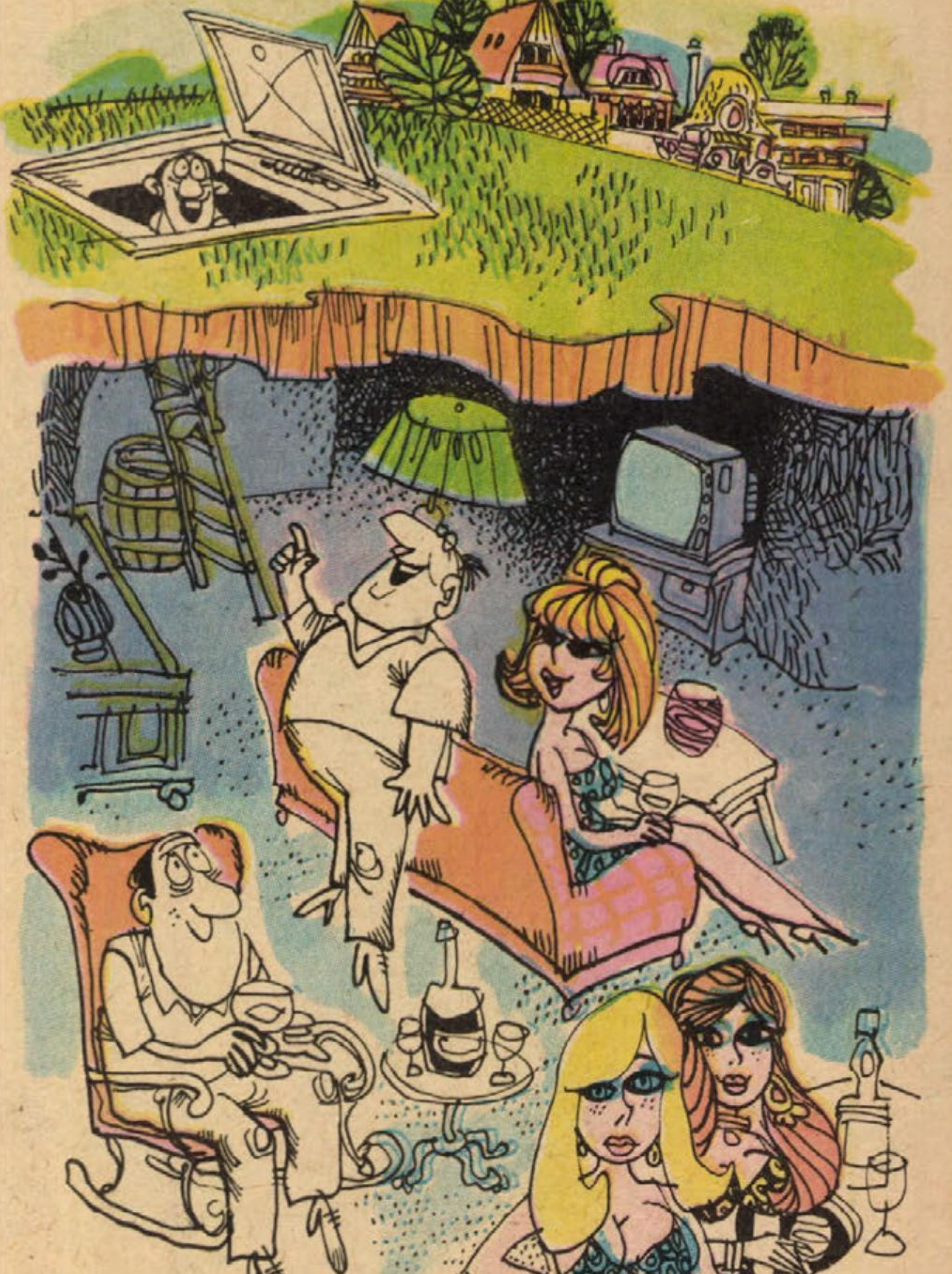

– Nem kaptam építési engedélyt, de az én eszemen nem lehet túljárni!...

ELLENPROPAGANDA

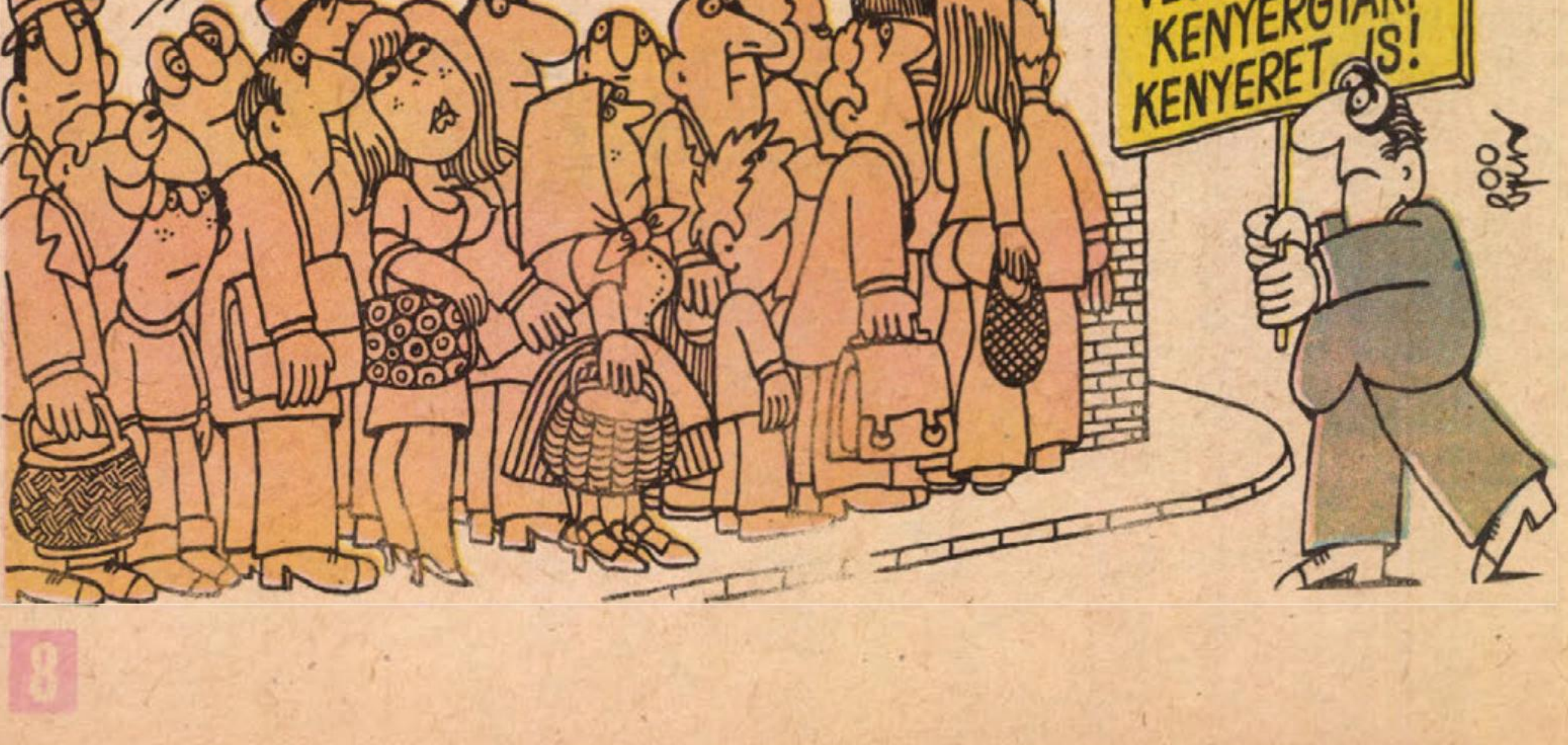
IPARI SZAKÜZLET
EMBEREK! VEGYETEK NÉHA KENYÉRGYÁRI KENYERET IS!

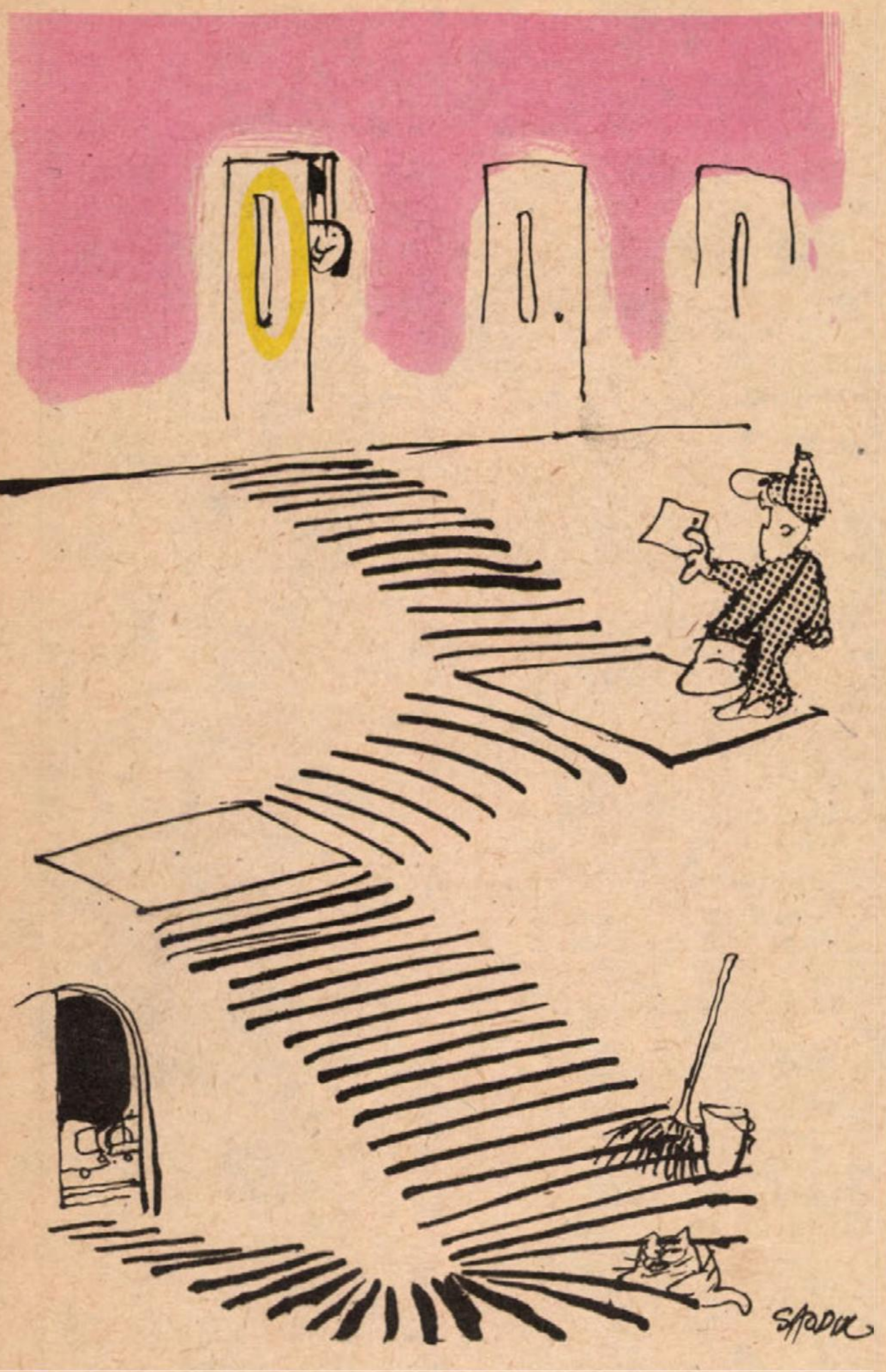

– Szabó néni! Válasz jött az egyik névtelen levelére.

ALULJÁRÓBAN

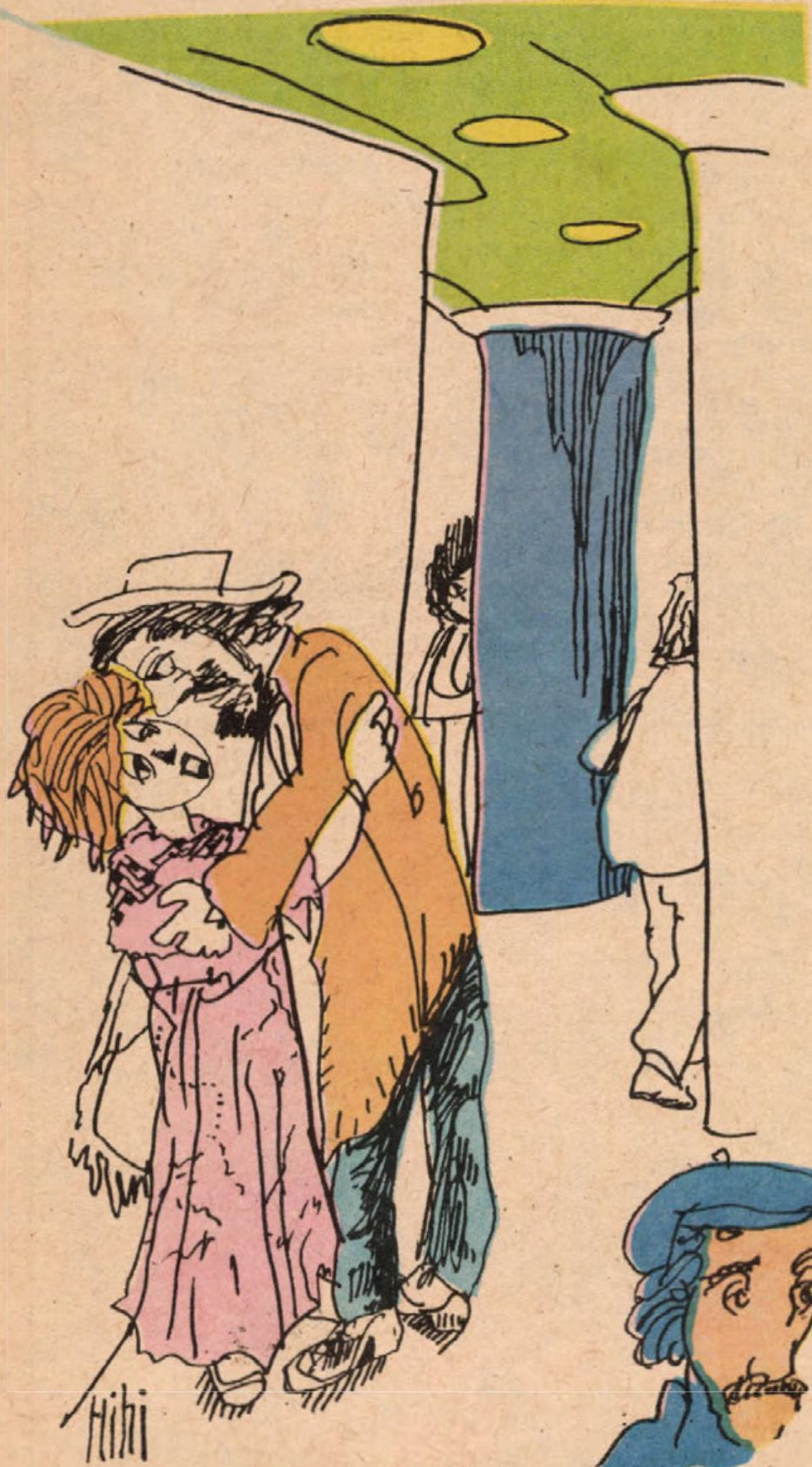

– Odafenn, a hideg felszínen is fogsz szeretni?!

„ELHAGYOTT A FEJEM!” jeligére

Olvastam a napilapok. közlemények rovatában, hogy: „Elveszett a Dunaújvárosi Sütőipari Vállalat Anyag- és Áruátvevő MNB 292—16 307 feliratú bélyegzője. Elveszett az Északmagyarországi Áll. Építőipari Vállalat hosszúkás átvételi bélyegzője. Elveszett a Heves m. Finommechanikai Vállalat 350—14 434 MNB 12. számú bélyegzője. Elveszett a Pest-Budai Vendéglátó Vállalat és az Autóvillamossági Művek 36. Felszerelési Gyárának kerettel ellátott bélyegzője. 1979. augusztus 14-én elveszett a MIRKÖZ Diesel- és Hűtőtechnikai Szövetkezet csongrádi üzemegységének bélyegzője.” És stb., stb., stb...

És még a kismillió hűtlenül elhagyott stempliről olvasva, megpróbáltam logikusan gondolkozni. Mármint azon, hogy hol a csudában és miként lehet elveszteni egy szocialista megőrzésre és használatra átadott bélyegzőt ma minálunk.

Jobb ötletem nem lévén, a következőkre tippeltem: 1. A vállalati (avagy szövetkezeti) stempliőr megcsalja a feleségét, s az okokozat kapcsán felkeresi anyagátvételből kifolyólag férjezett barátnőjét, akihez váratlanul, de saját lakáskulccsal beállít a bősz férj, mire a bélyegzőfelelős stemplijét hátrahagyva, lengemagyarban kiugrik az ablakon. 2. A javakorabeli vállalati (szövetkezeti) főstemplis vonatra száll és a feje alá teszi a bélyegzőpárnát, a csomagtartóra pedig a kerettel ellátott hosszúkás bélyegzőt. Majdan gondterhelten leszáll a vonatról a világvégén, Albertirsa és Lajosmizse között, öt mázsa fagurigát átvenni, csakhogy a 424-es expressz a jobb sorsra érdemes cégbélyegzővel tovapöfög, de sebaj, mert így mulat ma egy modern pecsétőr. 3. A vállalati (szövetkezeti) pecsétbizalmi büszke pozíciójára és az állami, valamint egyházi ünnepek alkalmával kiteszi a családi ebédlőasztalra a pecsétjét. Aztán a felesége véletlenül azt is kidobja a szemétbe, mint a félig rágott libacombot. 4. A vállalati (szövetkezeti) főpecsétész vasárnap délután fél négykor csomót köt a zsebkendőjére, hogy el ne felejtse; hétfőn reggel kilenckor pecsételnie kell. Csakhogy az Emke-aluljáróba bejáratos fia ellopja szolgálati pecsétjét, mint nyakláncra való divatcikket. 5. Az ember egy gesztenyepürében is elhagyhatja a bélyegzőt, ha akarja.

Ezek a lehetőségek előttem is felsejtették csodálatos képességeimet. Ezért beiratkoztam a Bürokrácia Tudományi Főiskola bélyegzőelvesztő szakára, mert rájöttem, hogy mégse ugyanaz, ha az ember gondatlanságból vagy tudományos módszerek alapján veszti el a rábízott bélyegzőt. A főiskolát kiváló eredménnyel (vörös pecséttel) végeztem, mert a nyári üzemi gyakorlatok során kiválóan elvesztettem a Borsodnádasi Játékszer Ktsz hengeres bélyegzőjét a Palatinus strandon, a Zalaőrsi Fűrészgyár sormintával díszített bélyegzőjét a metrón, a Kiskörei Vízlépcső ovális, hidroglóbusszal díszített bélyegzőjét pedig a nagykörúti illemhelyen.

Diplomám átvétele után (nincs rajta pecsét, mert valaki elvesztette a dékáni hivatal bélyegzőjét) írtam is a Magyar Televíziónak, hogy új vetélkedő műsort találtam ki azzal a címmel, hogy: „E héten melyik öt magyar vállalat (szövetkezet) veszti el a bélyegzőjét”. Sajnos, a tévések átküldték ötletemet a Lottóigazgatóságra, ahol most külföldi lutriszakértők bevonásával vizsgálják, hogy lehet-e az elhagyott pecsétekből sportfogadást és népi játékot csinálni.

Ebben a döntésben pozitívan nem reménykedem, ezért tisztes fizetés ellenében felajánlom bélyegzőelvesztési képességemet a magyar vállalatoknak (szövetkezeteknek), s egyúttal felhívom szíves figyelmüket, hogy nemcsak bélyegzőt tudok elveszteni a tudományos módszerek alapján, hanem egy egész vállalatot, sőt még a saját fejemet is, ha kell, a Felszabadulás téri hirdetőben!

Tormai László

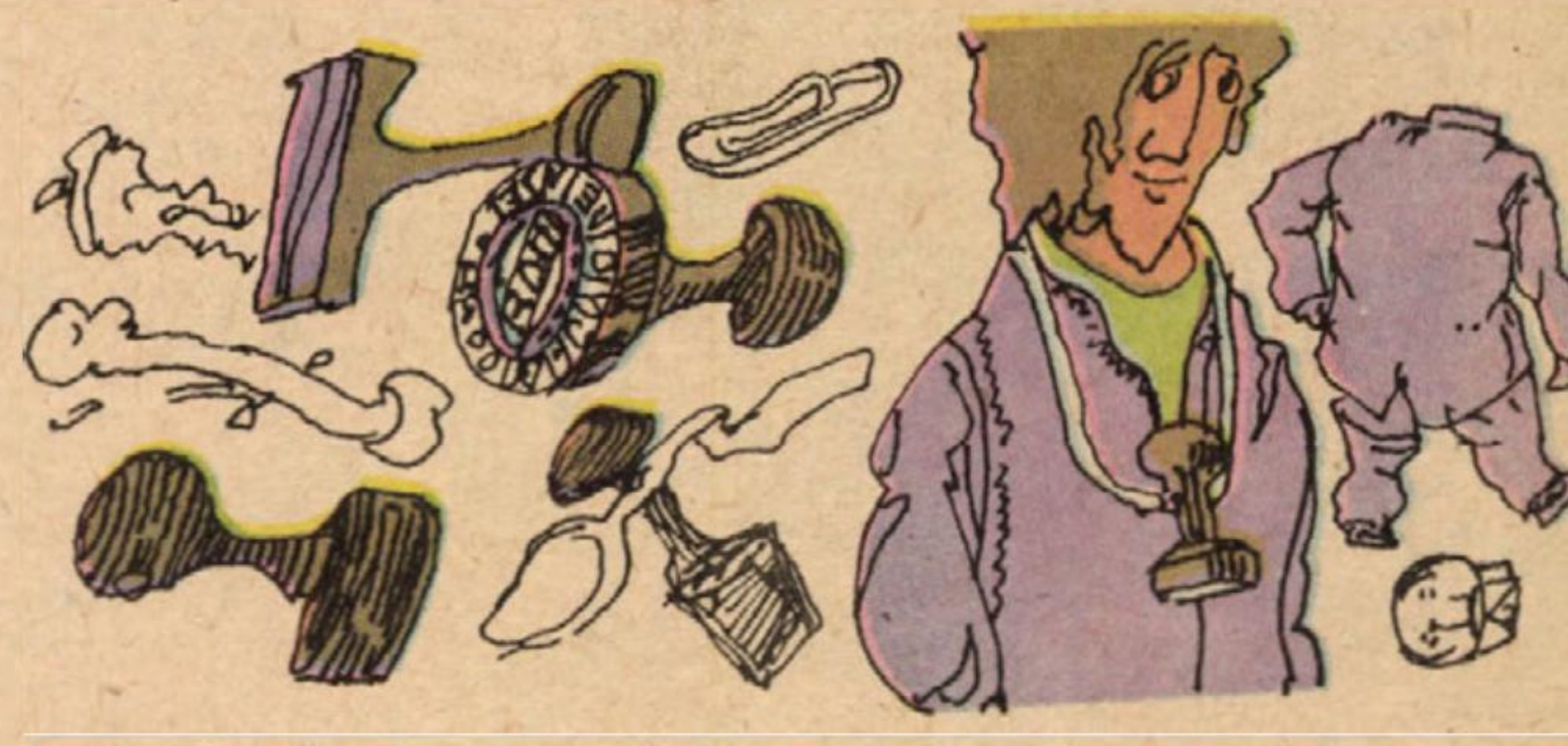

ÜGYETLEN VÁMŐR

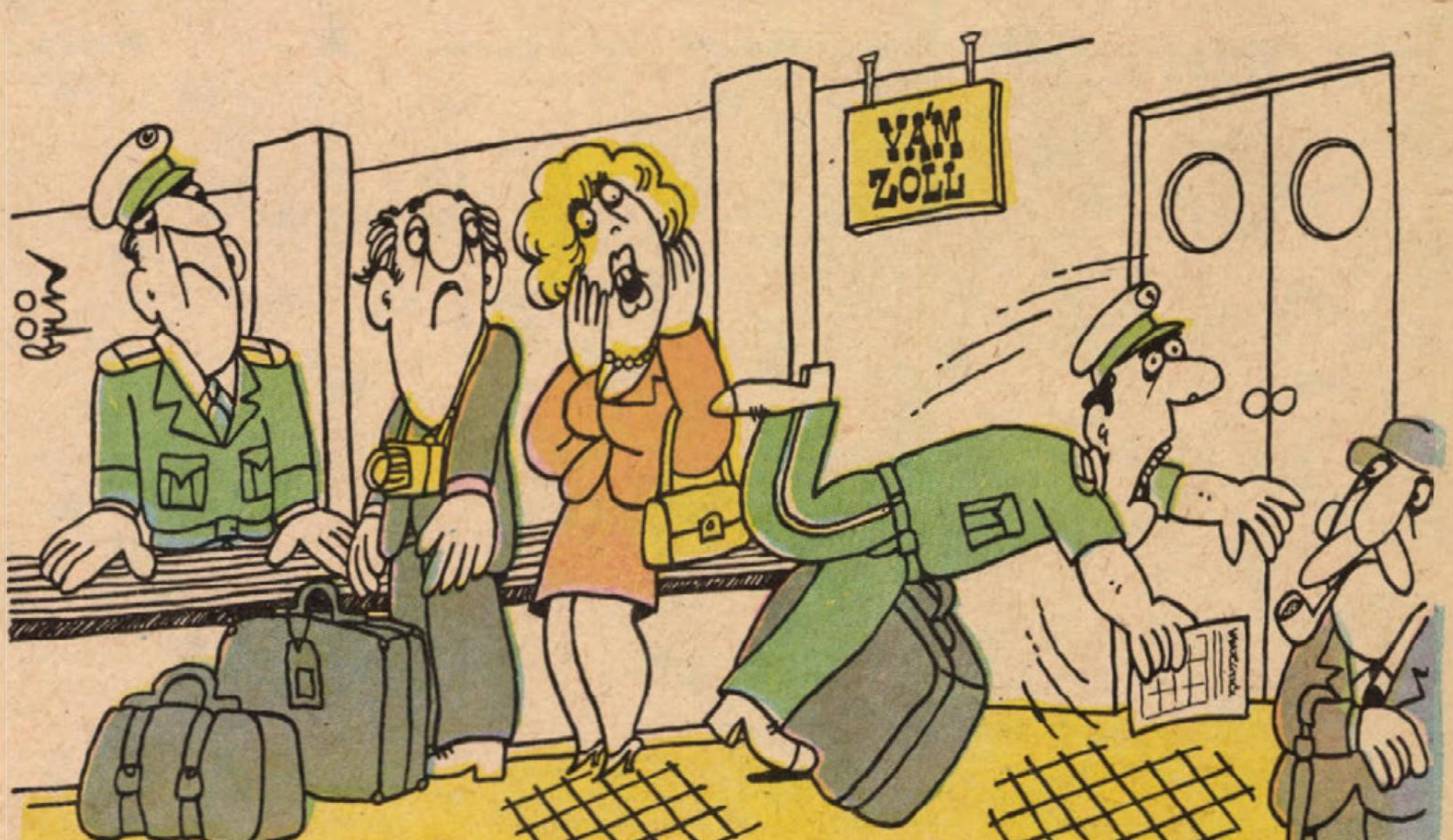

– Vigyázzon, az istenért! Még összetörnek a kvarcórák!

AZ ELIDEGENEDÉS FOLYAMATA

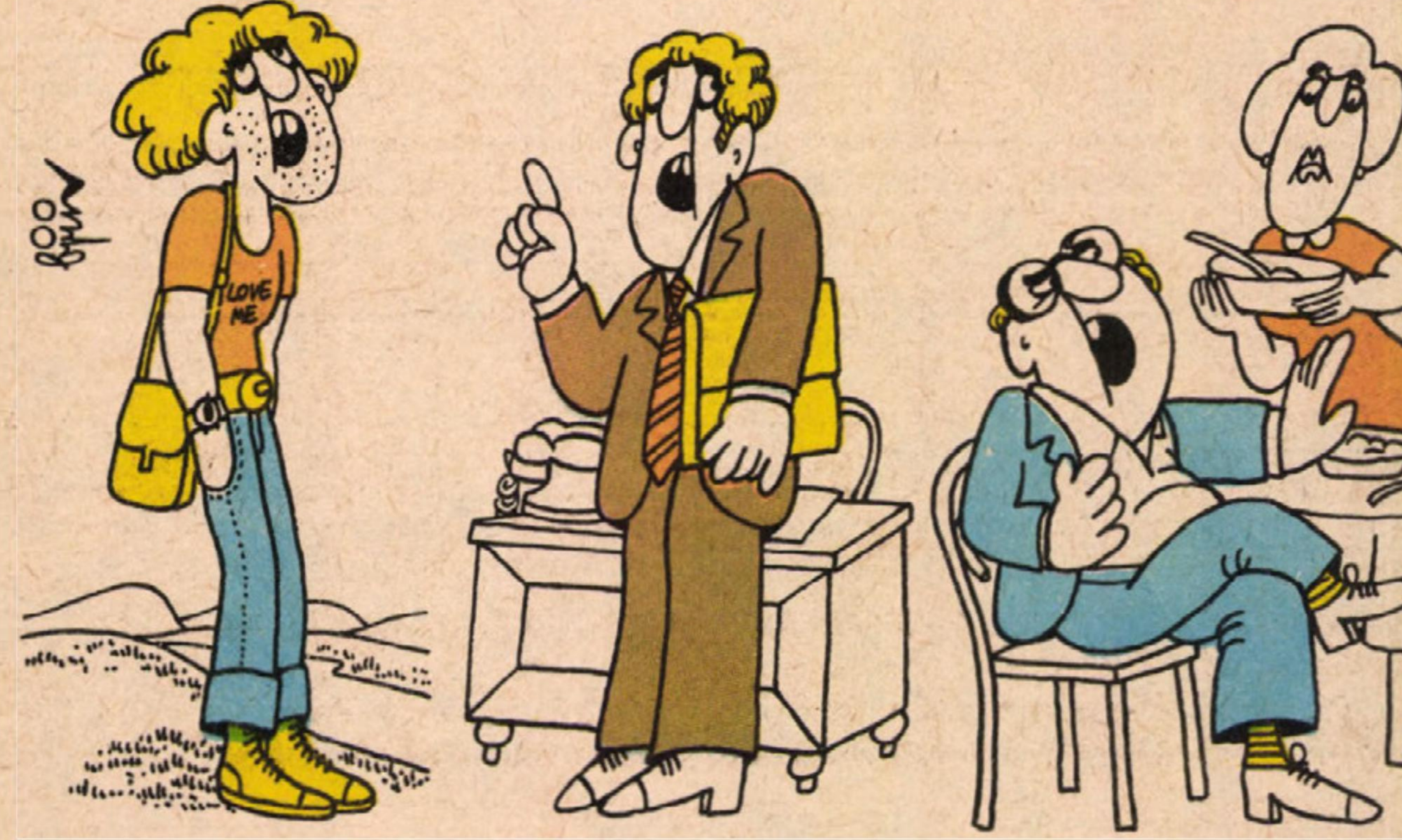

– Utálom a világot.

– Utálom a főnökömet.

– Utálom a krumplifőzeléket.

ÚJ HÁZ

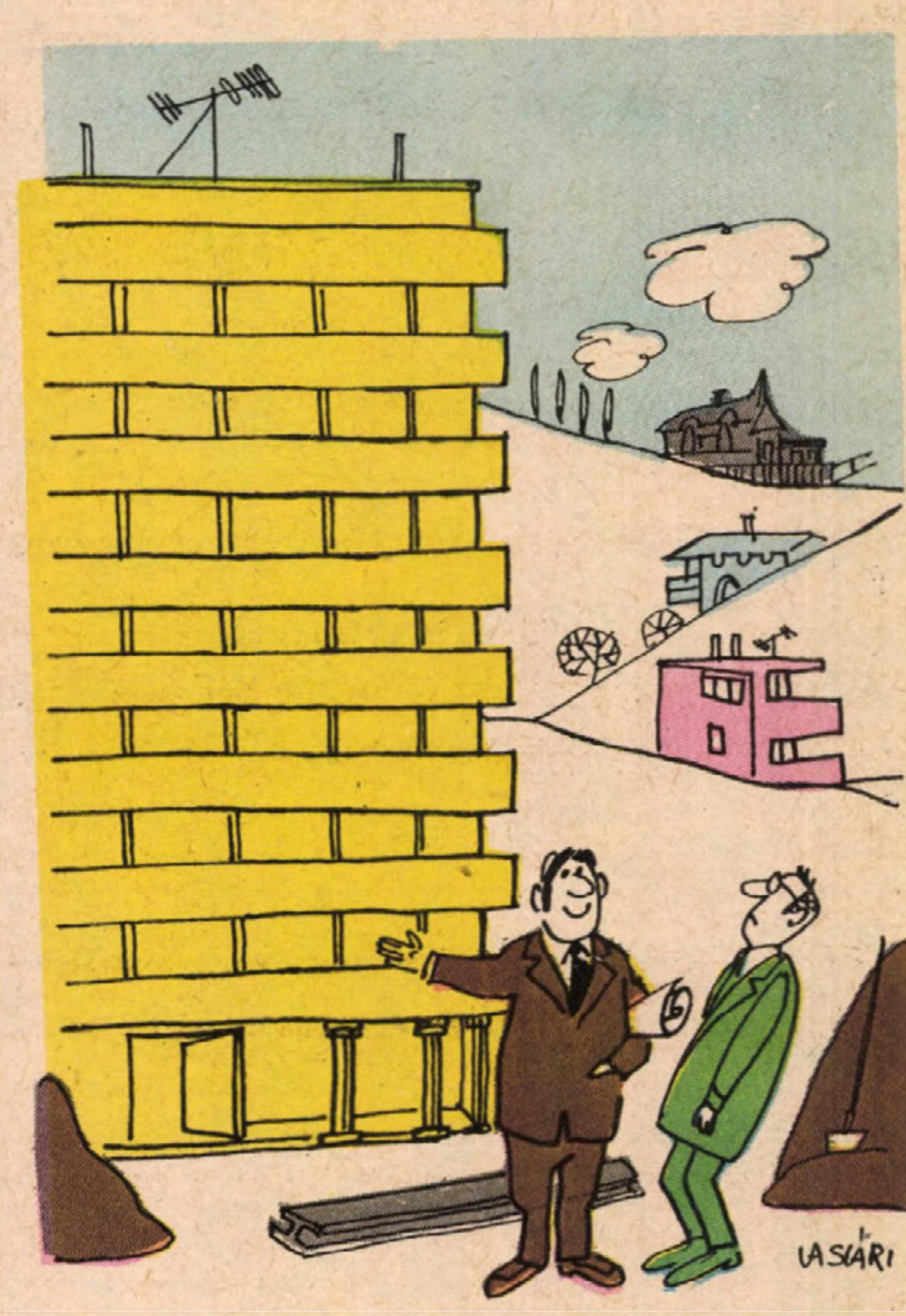

– Ez kérem, még 1981-ben is állni fog!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fiatal férfi kérdezi idősebb nős barátjától:

— Meddig tart, amíg a feleségedet hallgatásra lehet kényszeríteni?

— Nem tudom, barátom, én még csak tíz éve vagyok nős . . .

— Hallom, Gizikém, hogy a kedves lányod az eszperantó nyelvet tanulja.

— Bizony, már úgy beszél, mint egy bennszülött.

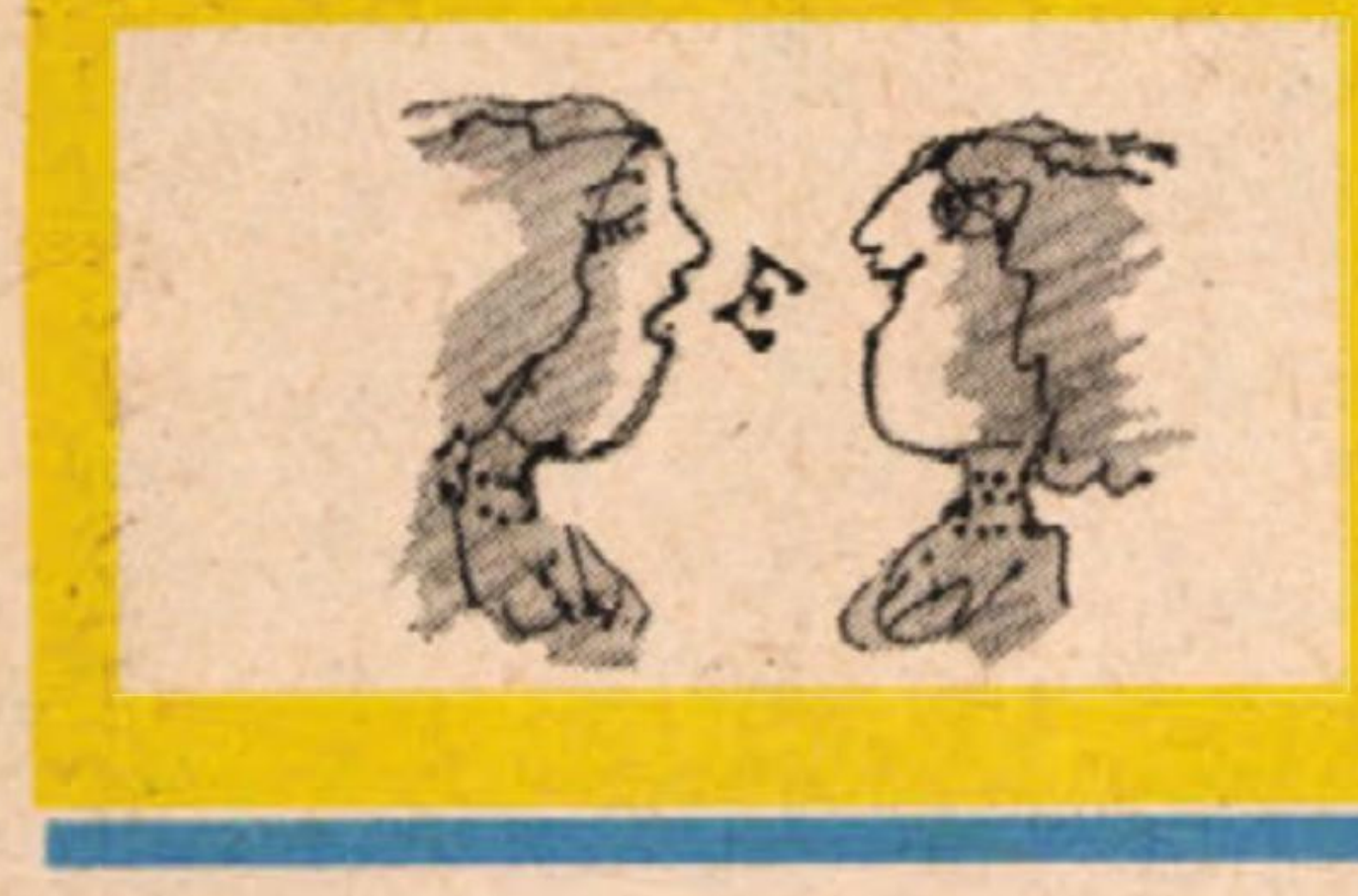

VÍZKÚRA

A Széchenyi fürdő gyógymedencéjéből erőteljes súlyemelő versenyző lépeget kifelé. Nem tartozik a széles körben ismert válogatottak közé, de súlycsoportjában a hazai élmezőnyben található. A jóleső izomlazítás után — volt mit lazítania — lustán kerülgeti az embereket, hogy a lépcsőhöz jusson.

— Á, nem is erős, csak fel van pumpálva.

— Naná! Aztán ha kap egy rendes pofont, kifekszik — hallja maga mögött. Oda se néz, azon ő már túl van, hogy mindenféle heccelődésre ugorjon. Különben is, aki a dobogón száznyolcvan kilós vasat lök a feje fölé, az nem érzi szükségét, hogy a strandon bizonyítson . . .

A lépcső tetejére ér, amikor gúnyos hang szól utána:

— Megbüdösödik benned a levegő, ereszd ki!

A szőke vasgyúró erre csak megfordul, mert hát ezt már hozzá címezték. Megnézi a három vihogó ifjoncot, akik szemmel láthatóan a Sámson-legenda hívői, mert hajban igen erősek. Aztán jámboran legyint egyet, és elbandukol a nagymedence felé.

Úszik néhány kellemes hosszt, majd a mendenceszél korláthoz tempózik. Többen ringatóznak ott békésen függeszkedve.

Csakhamar vége azonban a nyugalomnak, mert az iménti szemtelenkedők érkeznek harsányan. Az egyik csontos lakli, átlépve a kőkorlátot, fröccsenő talpast ugrik közvetlenül a sportoló és egy idősebb úr közé, aki méltatlankodva fogadja a kéretlen öblítést.

Ő, az igazán erős emberek türelmével, még mindig nem szól, csupán a mutatóujját emeli figyelmeztetőleg a fölbukkanó fiú felé. De már csapódik is be a következő nagyszájú, újabb riadalmat keltve. Most már határozottan kedvetlen lesz, és ennek hangot is ad:

— Ne itt játsszatok, gyerekek!

Ám a harmadik „gyerek" — olyan katonaköteles forma — nem veszi komolyan az intő szót, sem az úszómester túlpartról felharsanó sípját, és máris szökken, csobban, merül.

Fölfelé is megindul a fizika törvénye szerint, de mielőtt még a felszínre érne, egy kéz nyúl le érte, és keményen megfogja a karját. Kapálózik, bugyborékol, de bizony majd fél percet is el kell töltenie a kellemesen hűsítő, ivásra azonban mégsem olyan jó vízben. Akkor a kéz fölhúzza, prüszköl, köhög a srác, először szelíd, kék szemeket lát maga előtt, majd a társait keresi, odébb meg is pillantja őket, amint nagy sebbel-lobbal iparkodnak a túloldali lépcsők felé . . . Aztán egy vasmarok megint szorosra zárul és tessékeli vissza a víz alá.

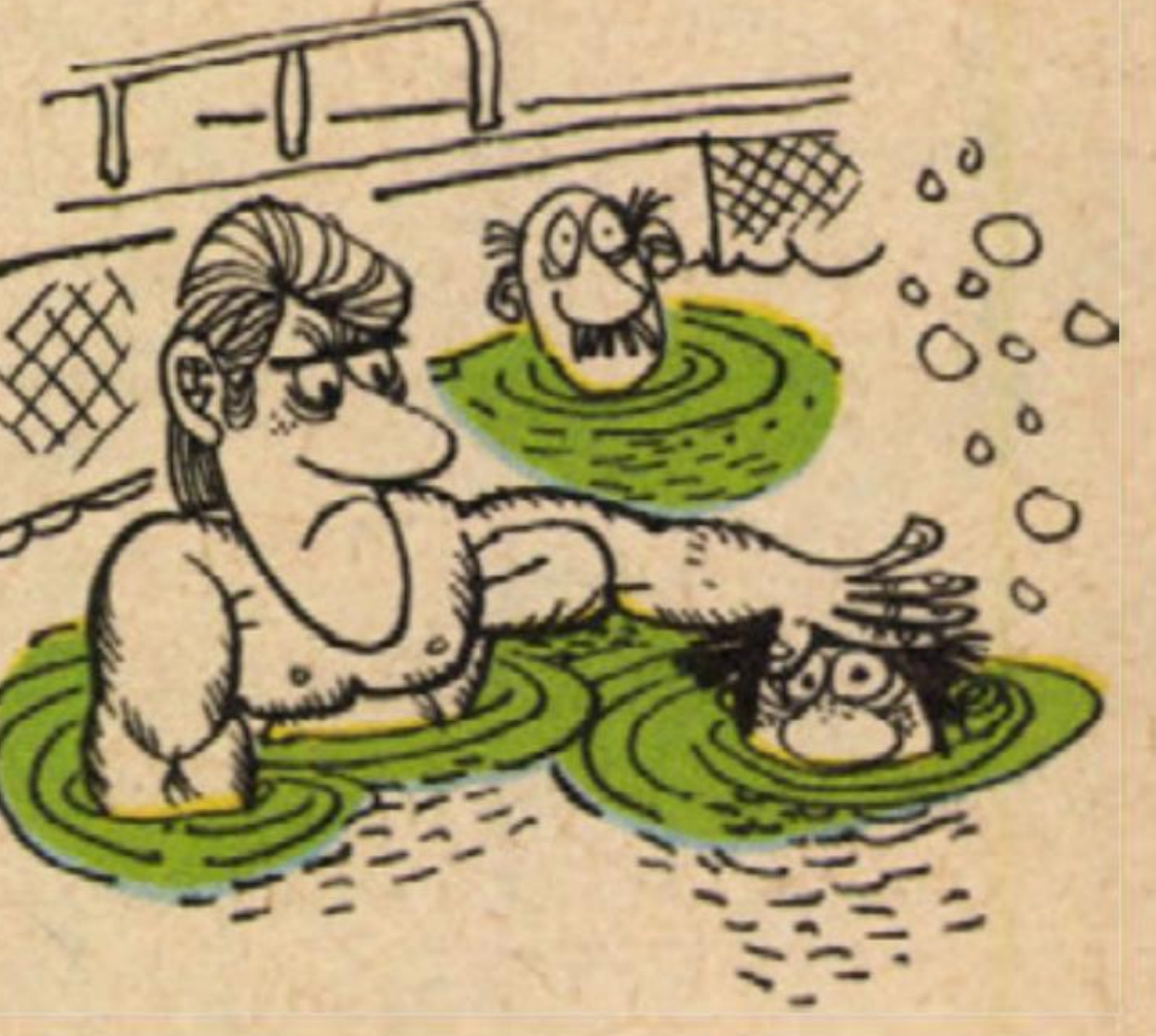

Az úszómester figyel, de ő is tudja, hogy a pedagógia időnként nem nélkülözheti az érdesebb ráhatást, és csak az időt számlálja, túl ne haladja a víz alatti tartózkodás átlagosnak elfogadott határát.

Dehogy haladja, csakhamar szétnyílnak a szigorú ujjak, és a kissé színét vesztett ifjú máris arrafelé csapkod, amerre a cimborái elhúztak.

Odaát megáll, és lihegve kiabál vissza:

— A jó anyádat, ne félj, odakint megvárunk!

Általános a vélemény, hogy csak ráfért volna még egy menet a vízkúrából.

Szabó L. Antal

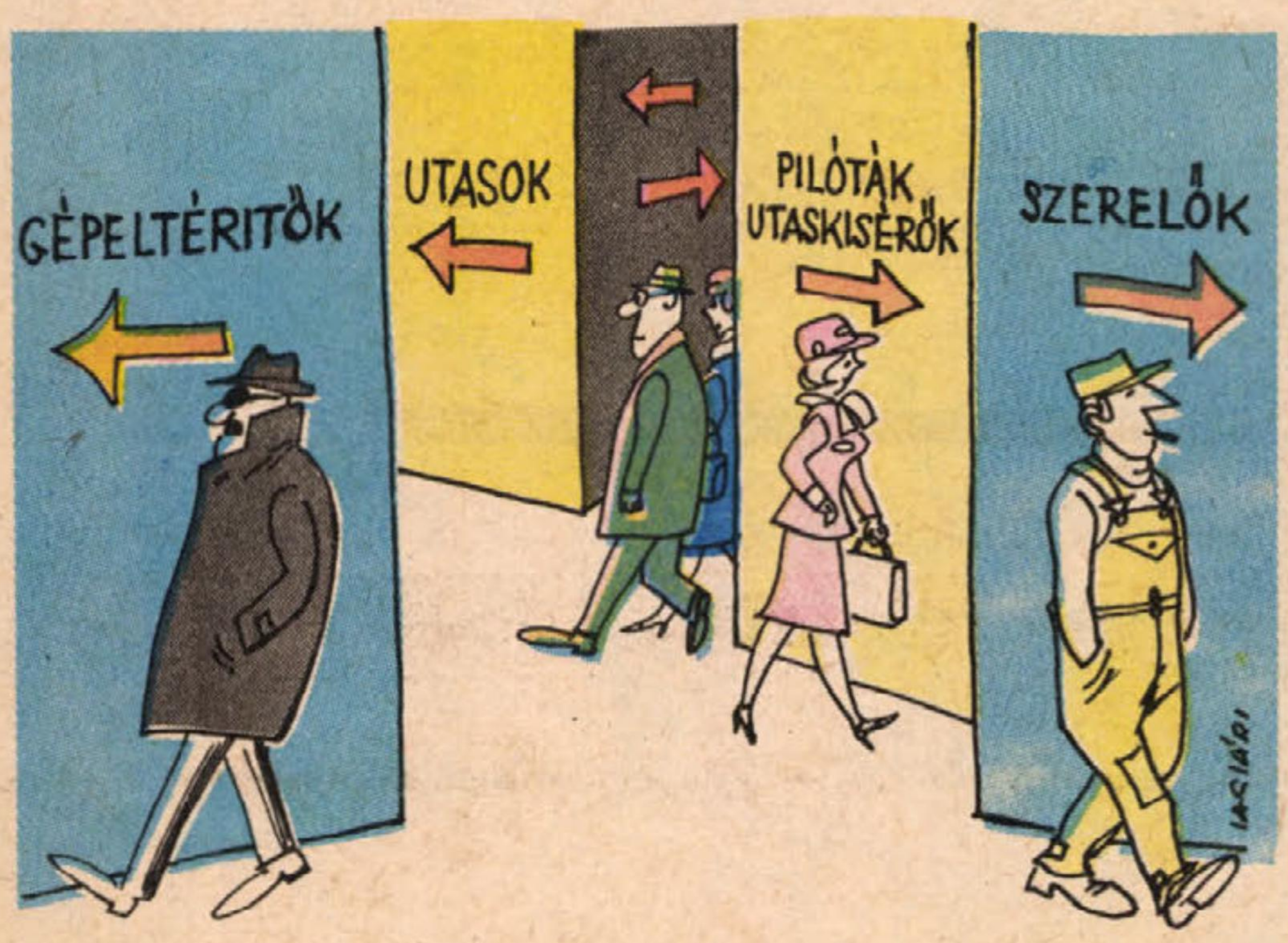

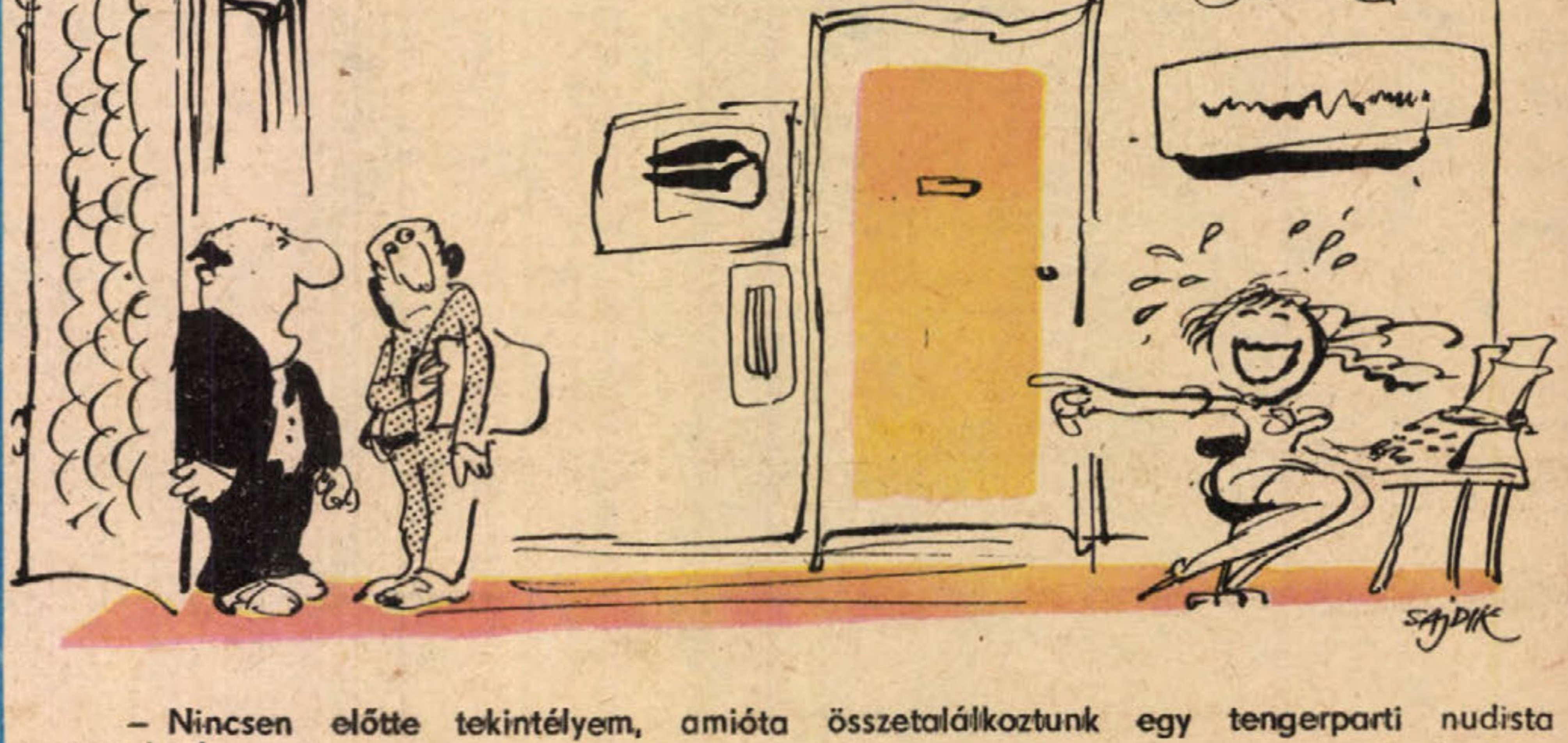

– Nincsen előtte tekintélyem, amióta összetalálkoztunk egy tengerparti nudista strandon!

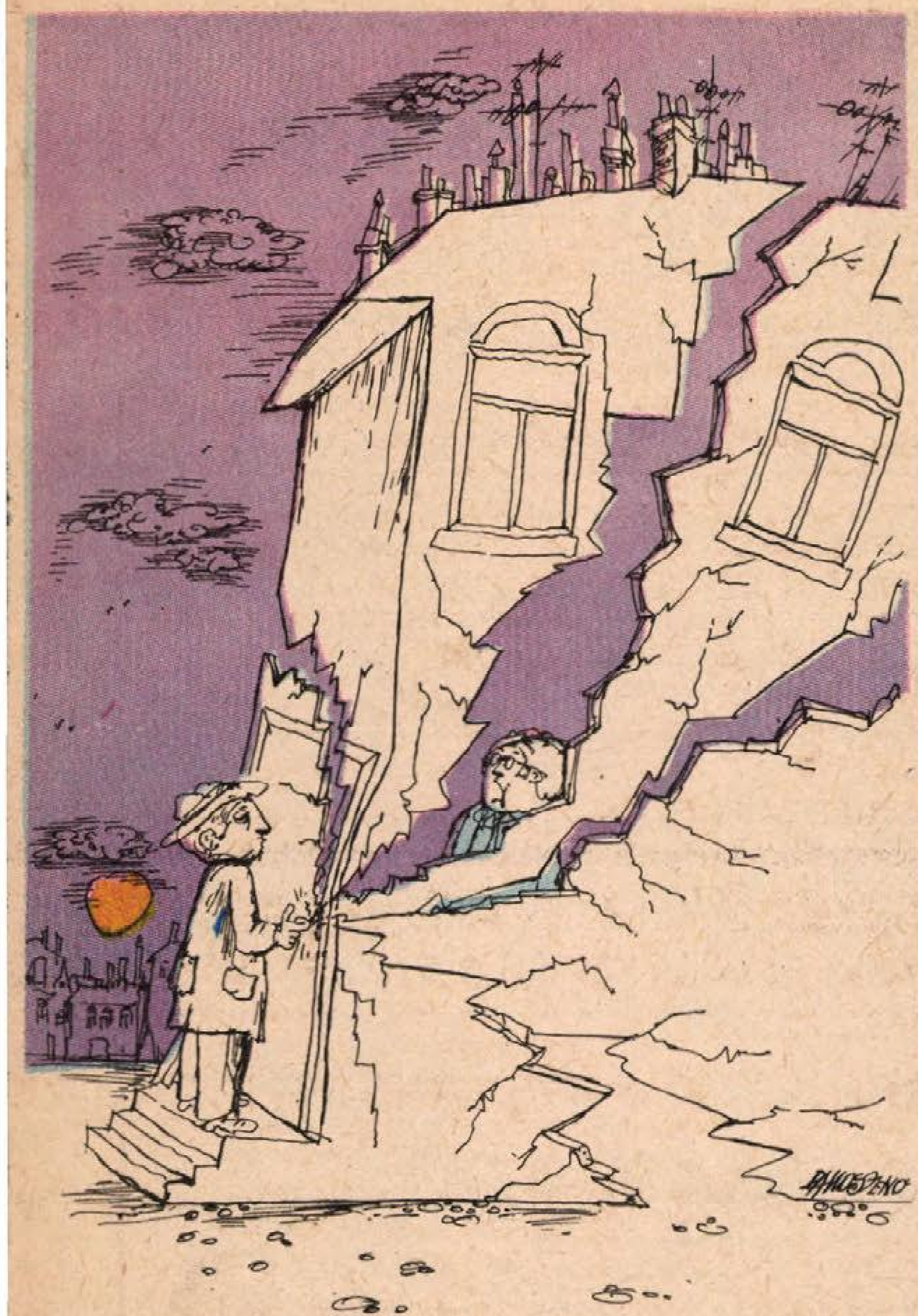

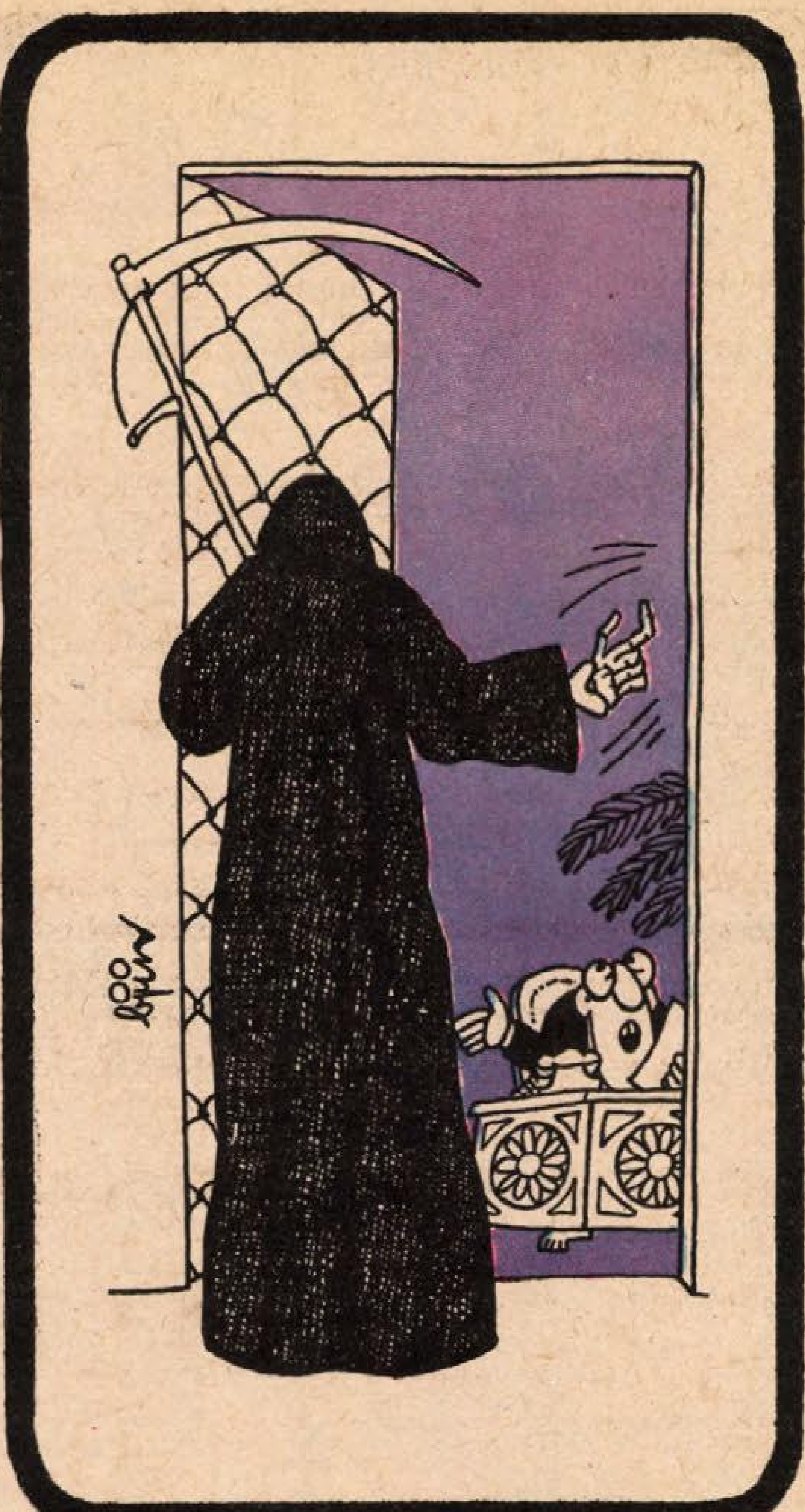

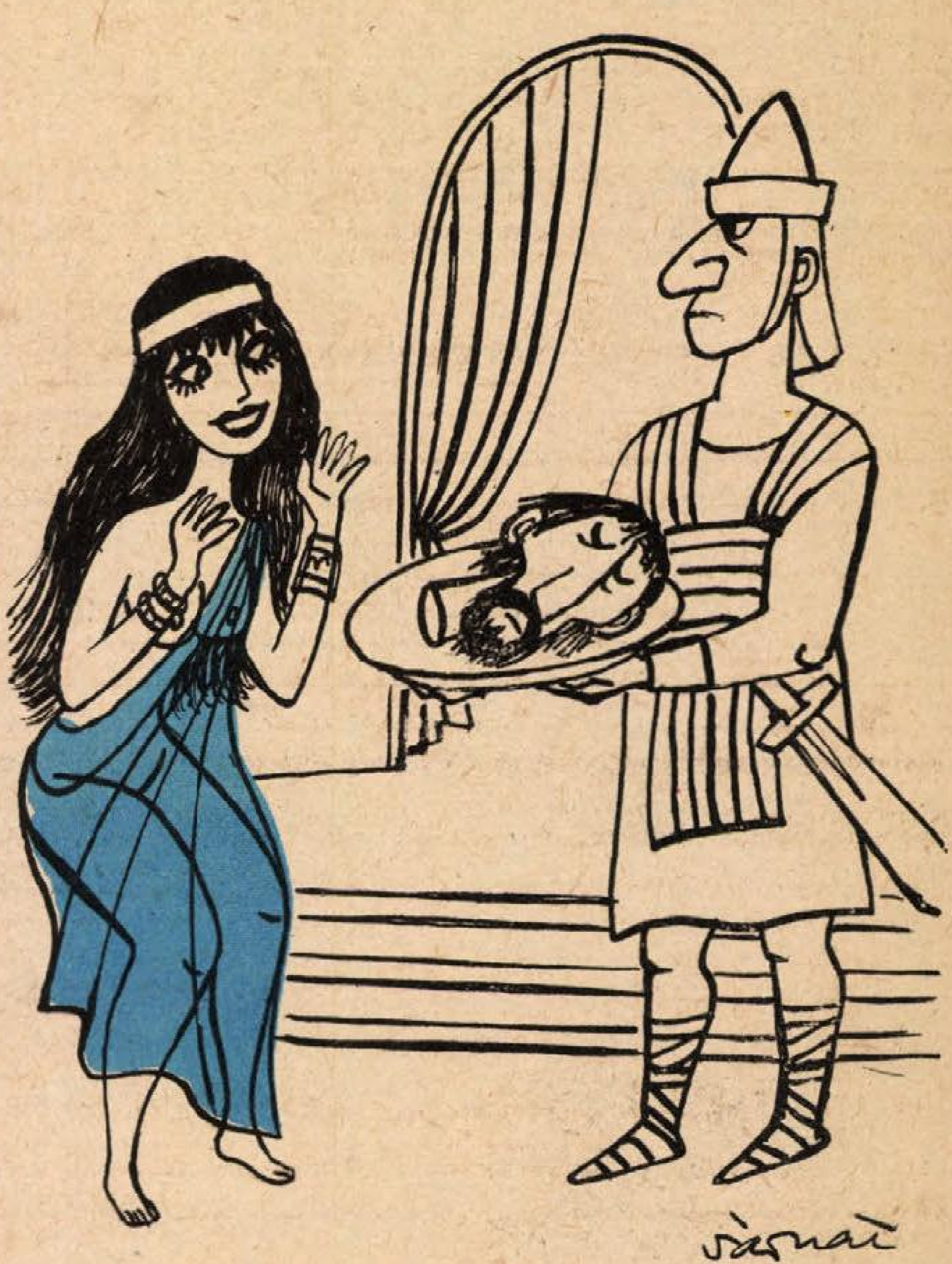

tessék!

DALLOS, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI,
LEHOCZKI, HEGEDÜS, FÜLÖP, SAJDIK

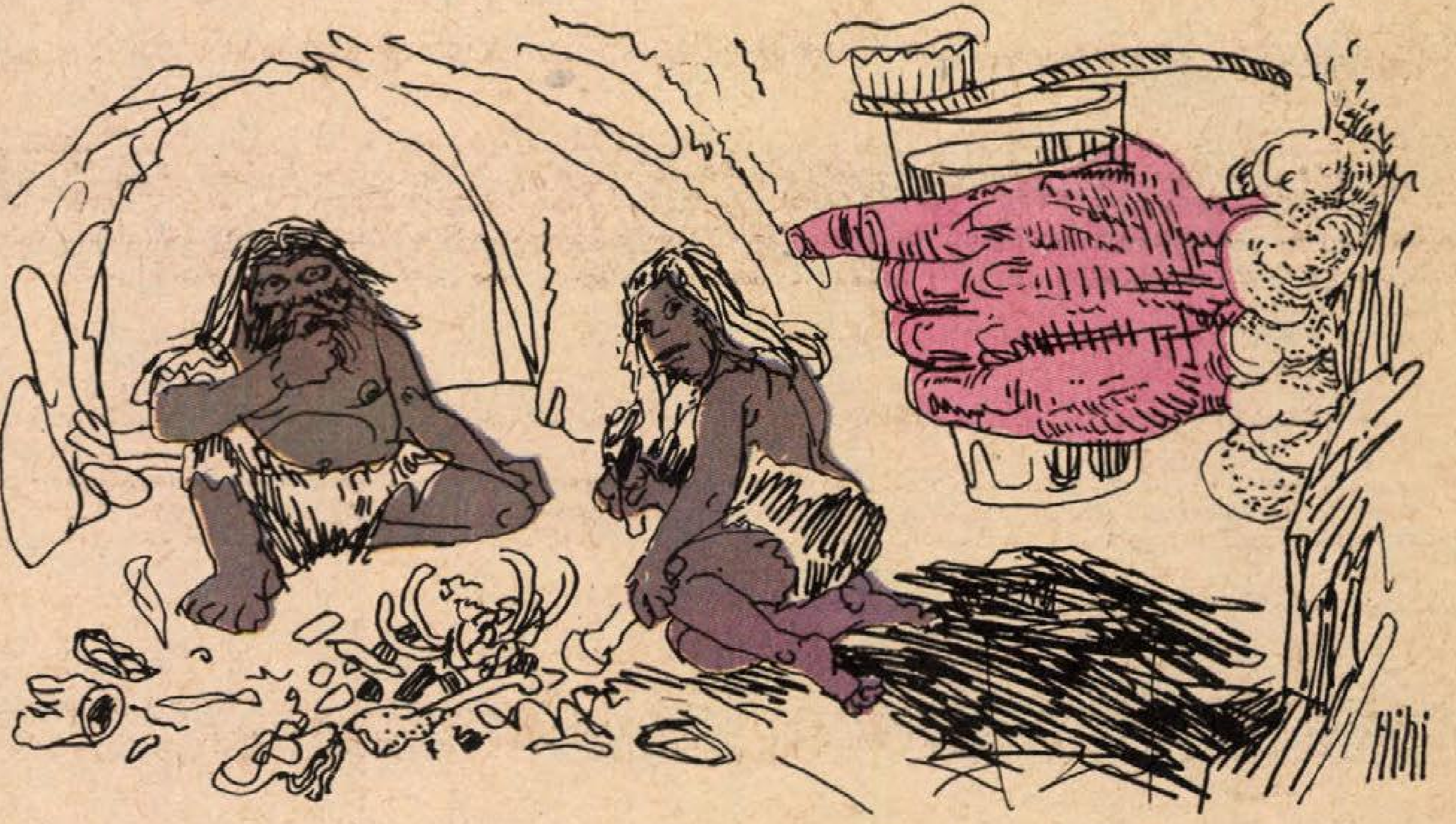

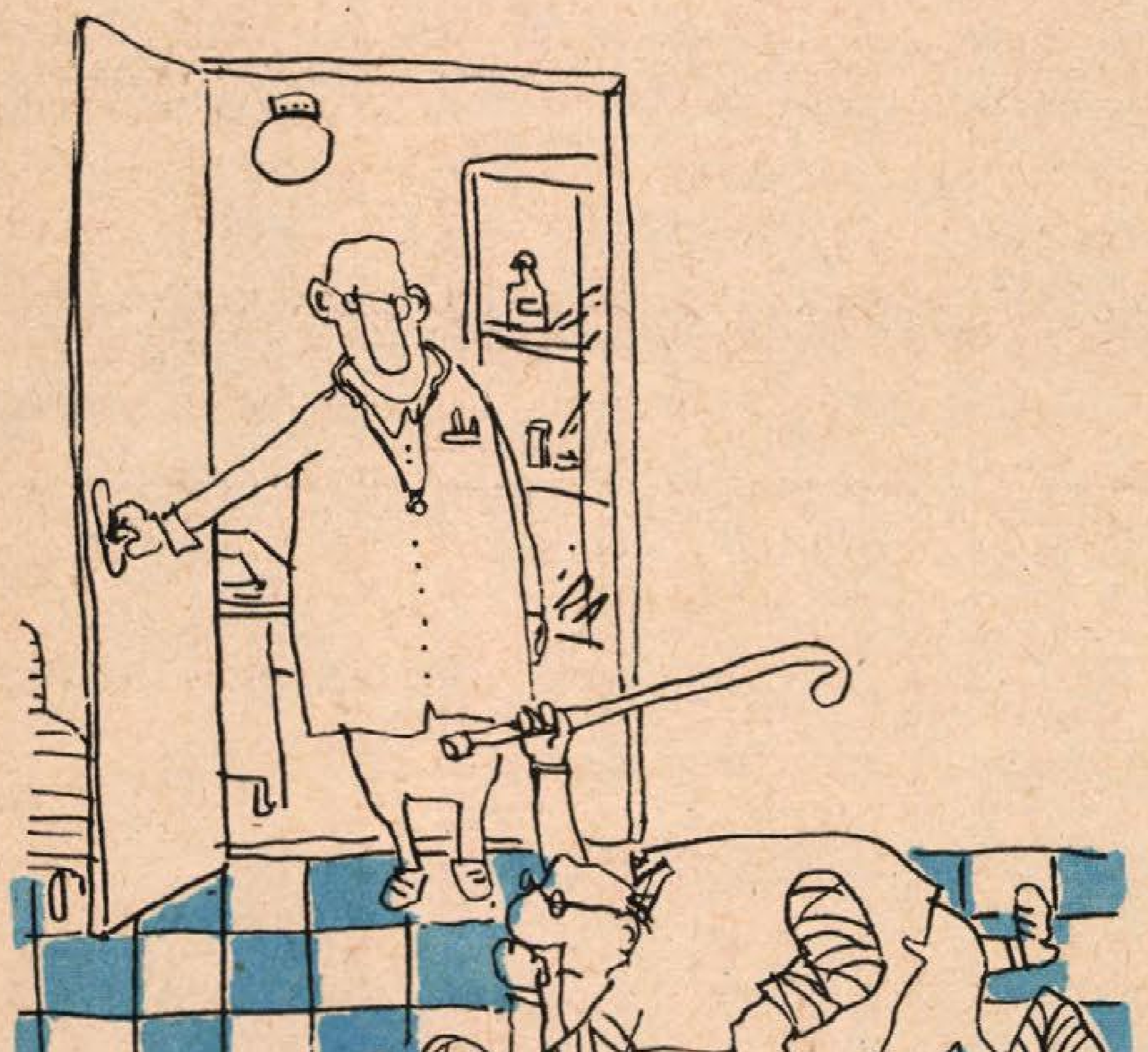

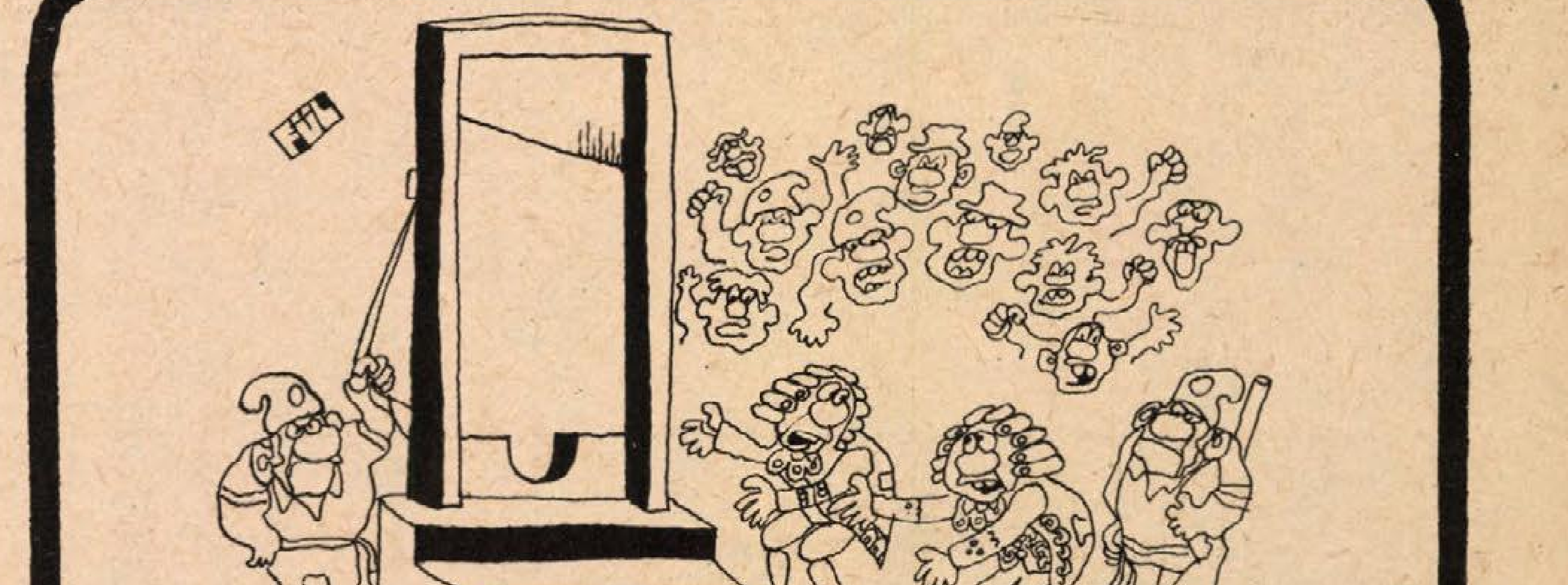

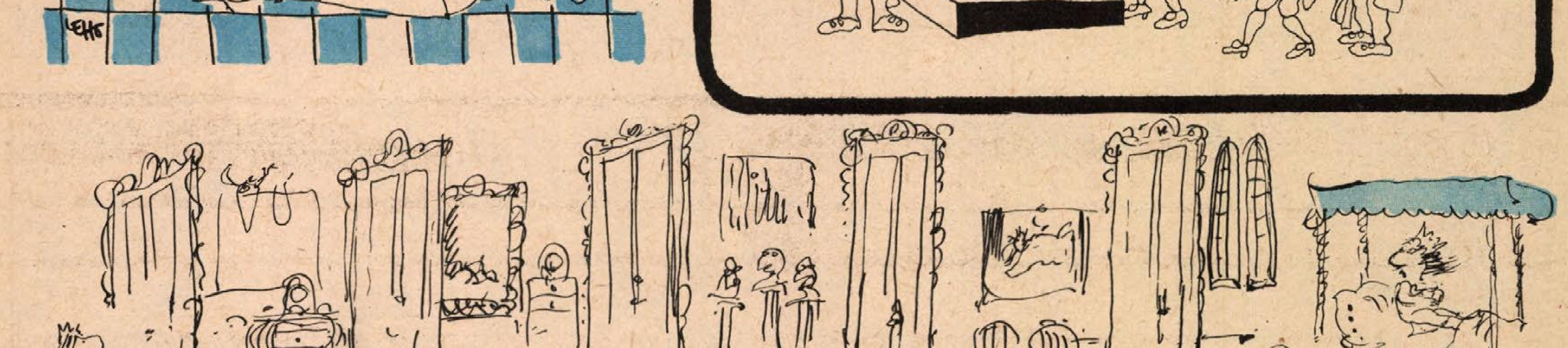

HIRDETÉS

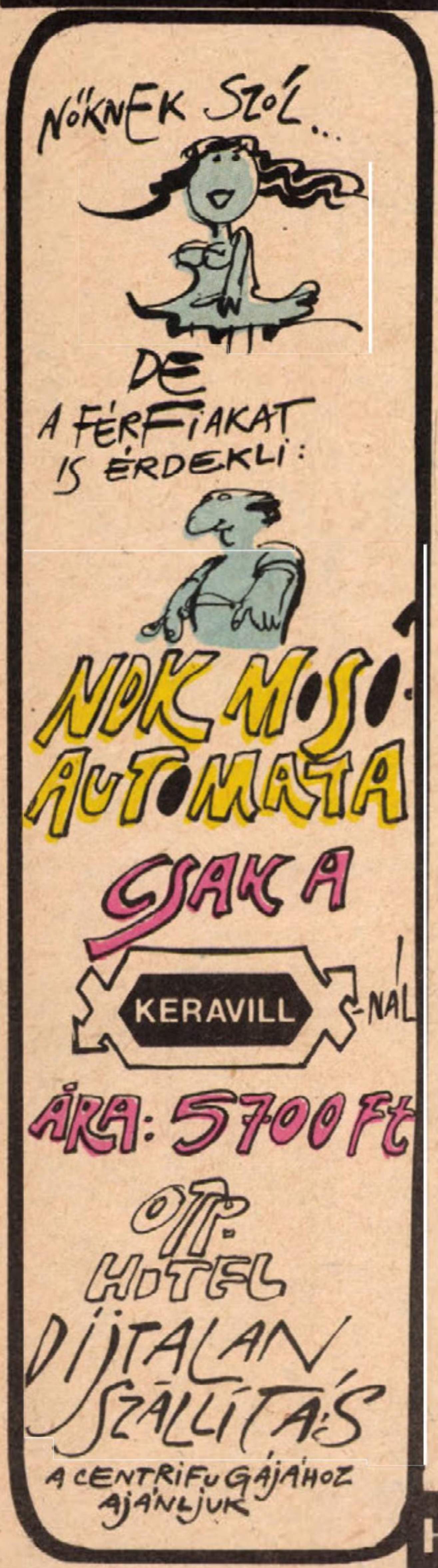

NŐKNEK SZÓL...

DE
A FÉRFIAKAT
IS ÉRDEKLI:

NDK MOSÓ-
AUTOMATA

CSAK A
KERAVILL-NÁL

ÁRA: 5700 Ft

OTP-
HITEL

DÍJTALAN
SZÁLLÍTÁS

A CENTRIFUGÁJÁHOZ
AJÁNLJUK

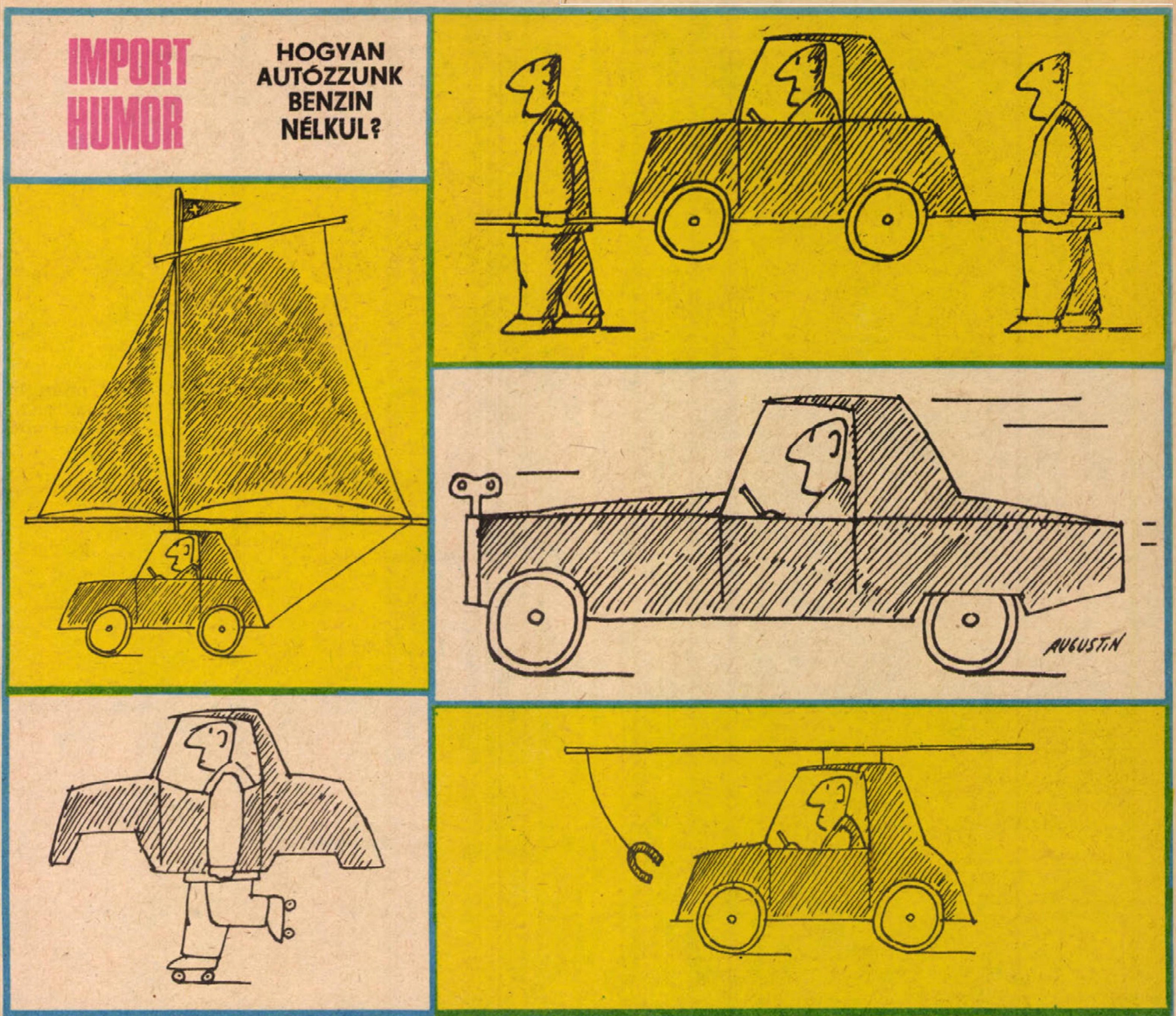

IMPORT HUMOR

HOGYAN AUTÓZZUNK BENZIN NÉLKUL?

HIRDETÉS HIRDETÉS

ÁK

KELLEMES ÉS HASZNOS SZÓRAKOZÁS AZ OLVASÁS
Az Ady Endre könyvesbolt részlet könyvszolgálata ajánlja

... pld.	Benedek István: EMBER ÉS GYEREK Három kisregény	31,— Ft
... pld.	Alexandre Dumas: EGY ORVOS FELJEGYZÉSEI 1—4. kötet	200,— Ft
... pld.	AZ ELTEMETETT KATONA. Elbeszélések az első világháborúról	35,— Ft
... pld.	ÉGTÁJAK. Öt világrész elbeszélései	36,— Ft
... pld.	Leopold Infeld: AKIT AZ ISTENEK SZERETNEK	37,— Ft
... pld.	Jókai Mór: A KISKIRÁLYOK	44,— Ft
... pld.	Jókai Mór: MIRE MEGVÉNÜLÜNK	39,— Ft
... pld.	Krúdy Gyula: GORDONKÁZÁS Novellagyűjtemény	70,— Ft
... pld.	Major Máté: FÉRFIKOR BUDAPESTEN	54,— Ft
... pld.	Roger Martin du Gard: A THIBAULT CSALÁD 1—3. kötet	157,— Ft
... pld.	Móricz Zsigmond: FORRÓ MEZŐK — FORR A BOR — ROKONOK	48,— Ft
... pld.	Müller Péter: A MADÁREMBER	26,50 Ft
... pld.	Szabó Pál: SZÉPÜLŐ SZEGÉNYSÉG. 1—2. kötet	35,— Ft
... pld.	Lev Tolsztoj: FELTÁMADÁS	32,— Ft
... pld.	Vajthó László: TANÁROK	20,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft vásárlás felett kívánságra négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési költséget és a portót felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a rendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Ady Endre könyvesbolt
RÉSZLET KÖNYVSZOLGÁLATA
Budapest IV., Reviczky u. 36. 1046

A megrendelő neve: ....

....

Pontos címe: ....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

Születési helye, ideje: ....

....

Személyi igazolvány száma: ....

....
aláírás

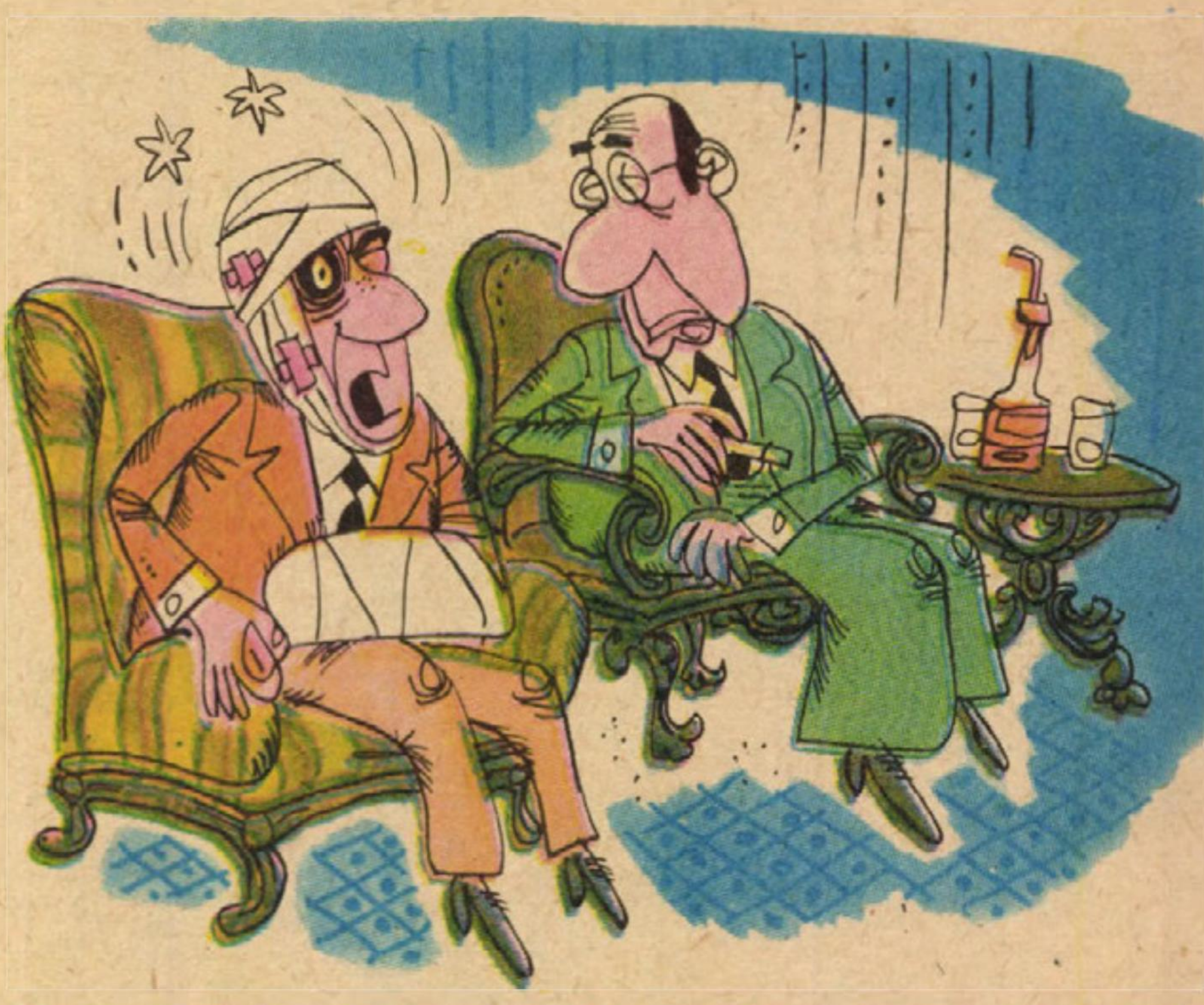

– ... És még én biztattam a feleségemet, hogy tanuljon meg autót vezetni!

KÖZELEBB A LAKOSSÁGHOZ

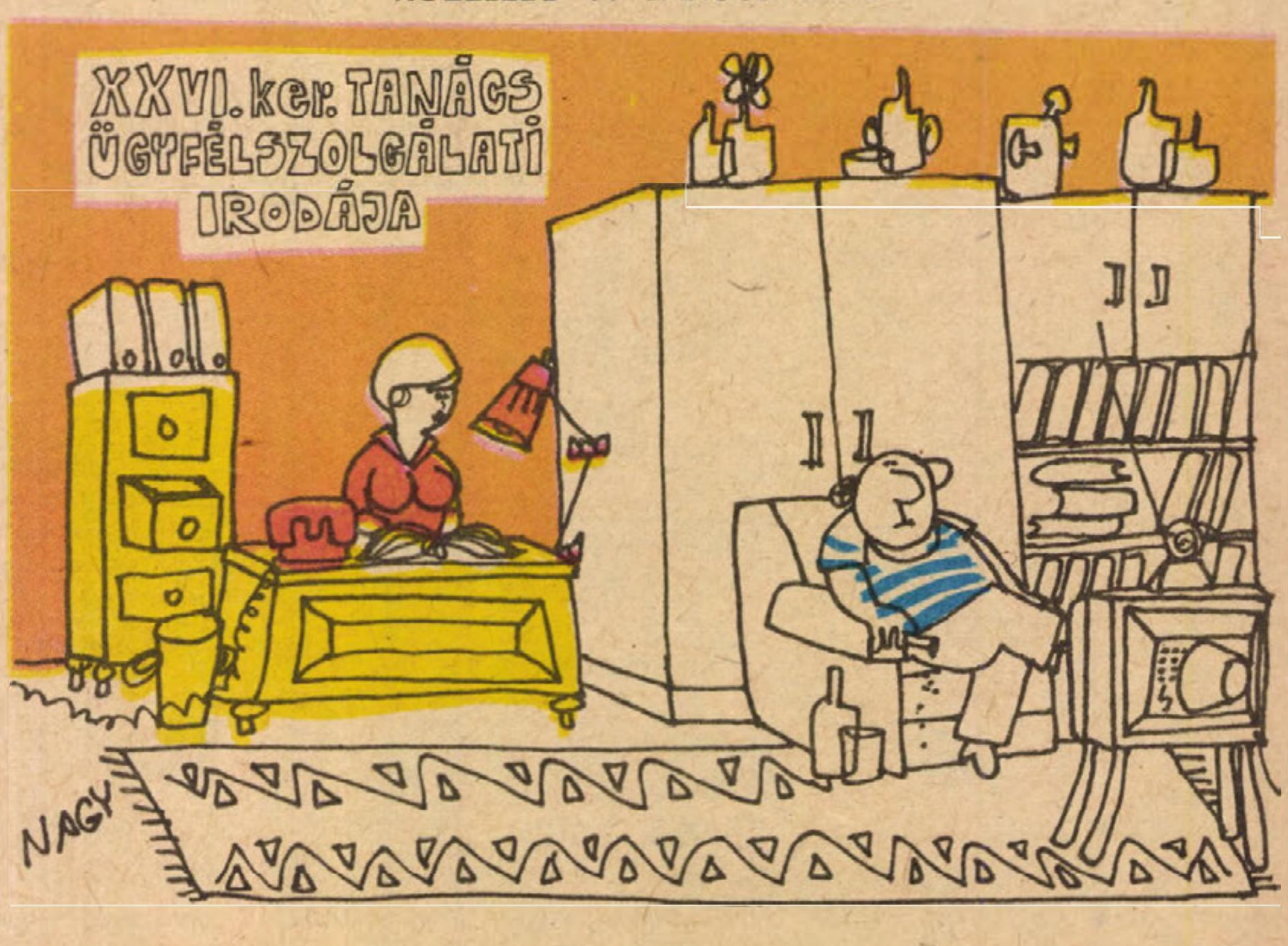

XXVI. ker. TANÁCS ÜGYFÉLSZOLGÁLATI IRODÁJA
NAGY

AZ OLVASÓ OLDALA

MI RONTJA A VÁROSKÉPET?

Didergés, ázás címmel közölte 23. számában levelemet a Ludas arról, hogy a 15-ös busz három egymást követő belvárosi megállójában semmi sem védi az utasokat esőtől, hótól, naptól, széltől: a Martinelli téren, az Engels téren és a Szabadság téren.

A BKV Panaszirodája azt válaszolta nekem, hogy az említett helyeken hajlandó utasvárókat létesíteni, amennyiben a kerületi tanács ezt megrendeli, illetve engedélyezi.

Az illetékes — V. kerületi — tanácstól is kaptam levelet, sajnos, negatív tartalmút. „A Martinelli és az Engels tér védett, a Szabadság tér kiemelt területnek minősül" — írják —, „e helyekre javasolt utasváró helyiségek a műemlékek, műemlékjellegű és városképi jelentőségű épületegyüttesek, emlékművek és szobrok közterületről feltáruló látványát, egységét megbontanák, a városképet is hátrányosan befolyásolnák. Ezért legnagyobb sajnálatukra kérését nem áll módunkban teljesíteni".

Helyeslem a szóban forgó terek védetté és kiemeltté nyilvánítását, de még védettebbnek és kiemeltebbnek tartom és minősítem az embereket, akik ezeken a tereken állva várják a járműveket. Javaslatom az ő védelmüket szolgálja, ezért nem nyugszom bele az V. ker. Tanács válaszába. Ugyanis — sorra véve a tereket — a Martinelli tér különböző építészeti stílusok egyvelege: XVIII. századi barokk templom, az OMFB hipermodern székháza, jellegtelen autósiló, szemben századeleji szecessziós épületek, új telefonközpont, a tér közepén oszlopon álló kis Mária szobor. Ezen az oly vegyes együttesen mit ronthat egy kis utasvárakozó?

Az Engels téren a tanács csúnyácska épületével szemben trafikbódé, mellette üvegbódéban elhelyezett virágüzlet, utána egy City büfé feliratú falatozóbódé áll. Ezek látványa nem sérti a tanács — éppen szemben ülő — illetékeseinek szemét? Épp ezek mellett nem férne el egy utasvárakozó? S végül a Szabadság tér, ahol a megálló mögött kis park van szép, nagy fákkal —, elférne mellettük és nem rontaná a városképet, egy utasvárakozó.

Ellenpéldának, az V. ker. Tanács álláspontja téves voltának bizonyítására hadd hozzam fel a Batthyány teret. Van itt barokk templom és plébánia a XVIII. századból, van vásárcsarnok, vannak kétszáz éves lakóházak, ódon épületek — és a tér park felőli részén ott a metró-bejáratot takaró és a BKV indítóirodáját is magában foglaló kis ház. Mégsem kifogásolja senki a tér és a Dunapart panorámájának elcsúfítását, aminthogy nem is ront azon semmit.

Dr. Del Medico Imre
Bp., Handzsár u. 6. 1149

Ki mit keres?

...varrógéptakaró dobozt keresek, olyanra gondolok, amilyen a régi Singer varrógépek boltíves furnér teteje volt, hozzá lehet jutni?

Gyné Galántai Ibolya
Bp., Váci utca 53. 1056

...világoskék, vagy fehér (nem zöld, nem sárga, nem csokoládébarna — mert az van) W. C.-csészét hol lehetne kapni?

Váradi Éva
Szigetszentmiklós, Ifjúság u. 4/b 2310

...miért tűnt el országszerte a boltokból a Chemotox rovarirtó spray? A gyógyszertárunkba berepülő legyeket üssük agyon, vagy próbáljuk összefogdosni őket?

Varga László
Barcs, Széchenyi tér 21.
19. sz. gyógyszertár 7570

...hónapok óta hiába keresek üvegtéglát, állítólag két éve nem gyártják, de hátha mégis akad még valahol belőle?

Müller Mária
Mátraderecske, Lenin u. 4. 3246

...miért hiánycikk a gyógyszerek közül a Noxyron? Budapesten, Budakeszin, Pátyon, Zsámbékon próbáltam megszerezni — hiába!

Padányi Lajos
Budakeszi, Erdő u. 64. 2092

...F—2-es olajfűtésű fürdőszobai kályhához tűztér kellene.

Ujvári Tibor
Tatárszentgyörgy, Petőfi S. u. 14. 2375

...K—700-as jelzésű ajtózár vajon melyik város melyik üzletében kapható?

Juhász István
Szolnok, Móra F. u. 11. 5000

TÜCSÖK és BOGÁR

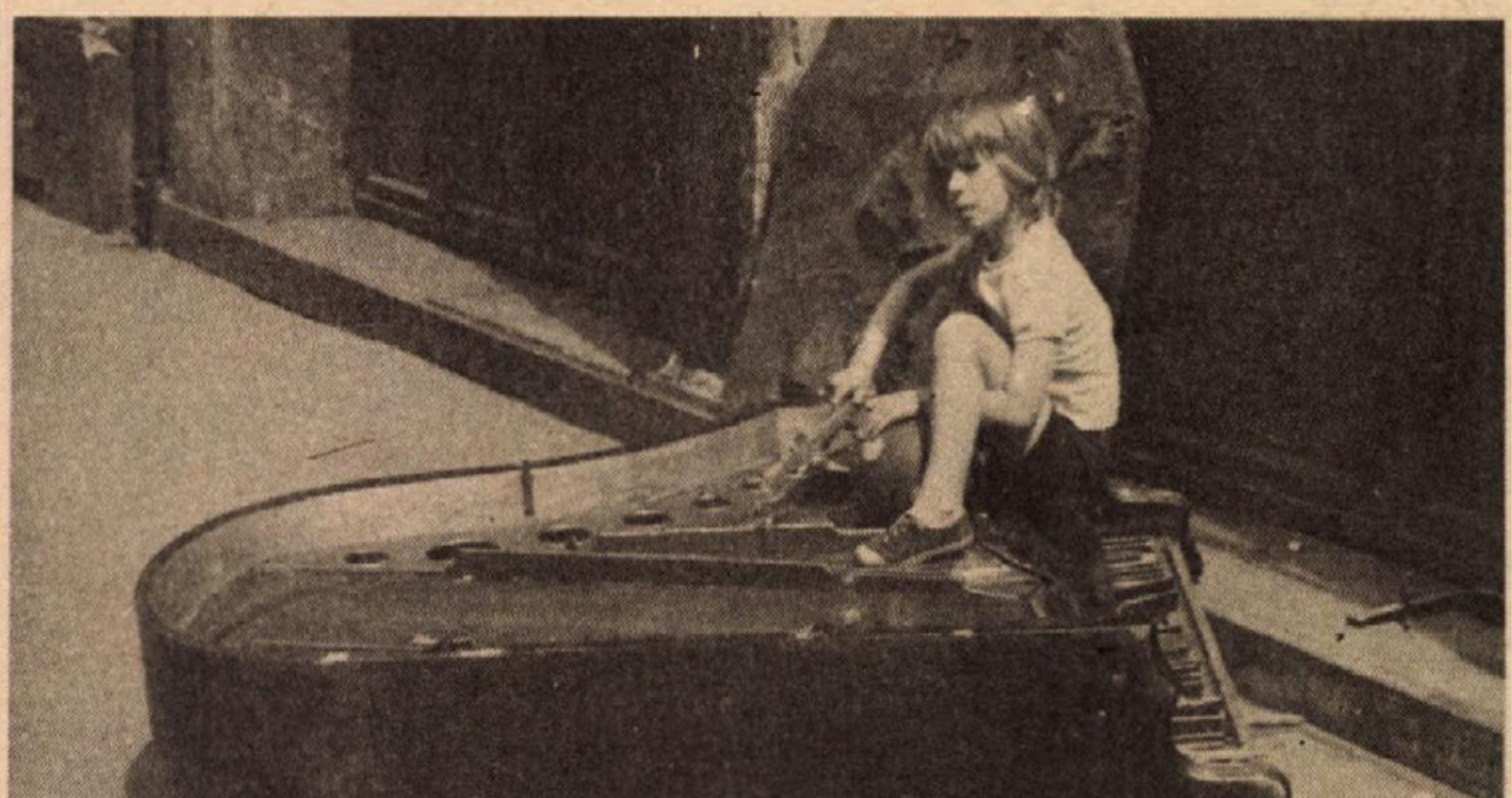

Concerto!

(Kerék László felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

hasznosítani. Tudományos munkatárs vagyok a Papíripari Kutató Intézetben. Jelenleg a kollégáimmal a hulladéklemezgyártás tökéletesítésén dolgozunk.

Legalább a hulladék legyen tökéletes!
(A Magyar Ifjúságból nyirtu Nagy István, kaposvári olvasónk)

het szerződést. Akkor végre nem a dohány nyújtja a nyári programot. Néhány nap múlva lesz az esküvőm, a vőlegényem is besegít. Nászútra nem tudunk menni a dohányszüret miatt. Talán majd jövőre...

Úgy az igazi egy esküvő!
(A Magyar Hirlapban találta Láng Róbert)

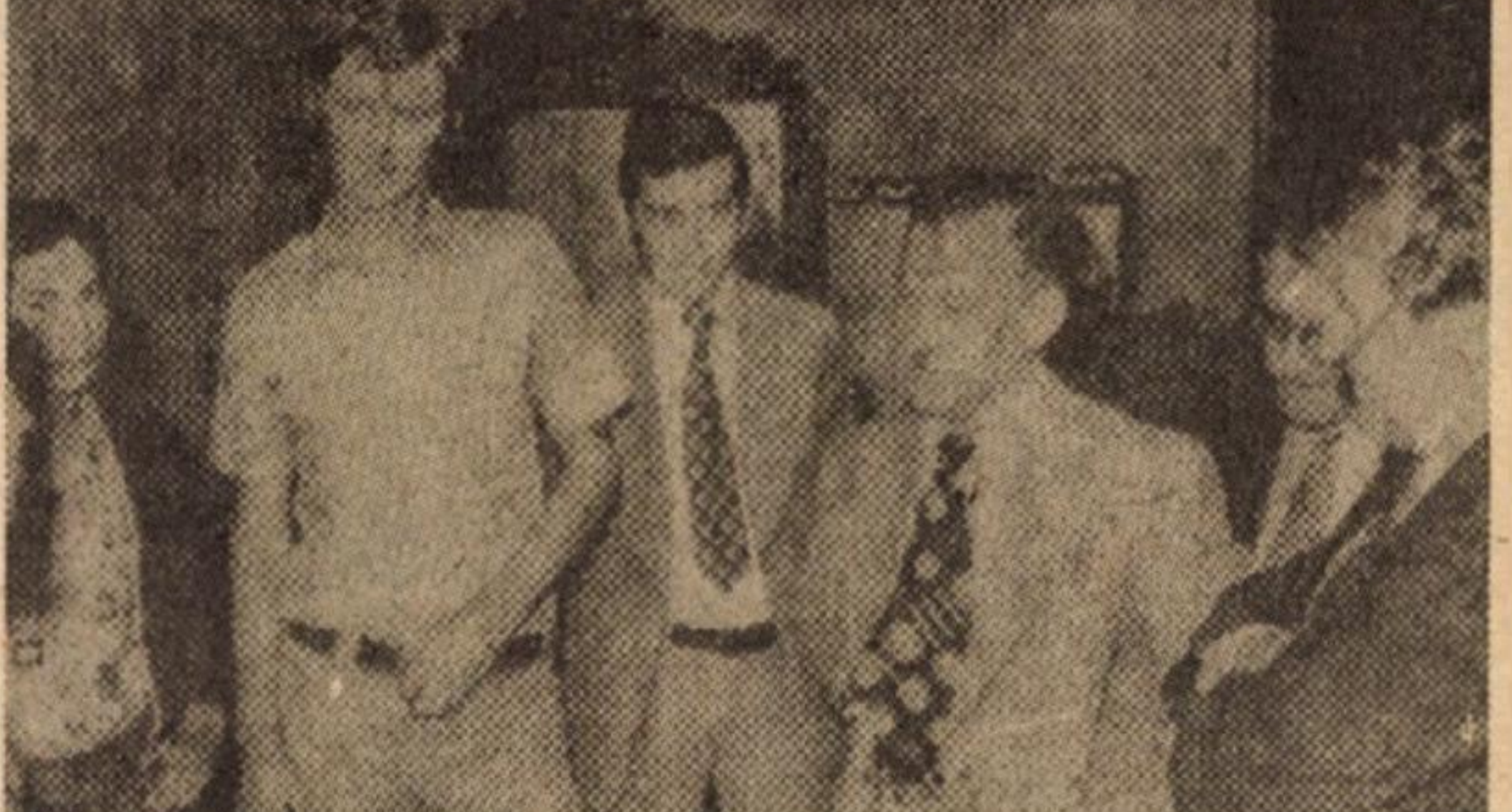

Dobozok, kannák, kis és nagy méretű hordók műanyagból. A TVK elsődíjas termékei

Ez a szőke kis skatulya itt háttal kifejezetten elsődíjas.
(A Borsodi Vegyész c. lapból ollózta Gyuró István, dédestapolcsányi olvasónk)

TELEFON — ÉS AKINEK NEM KELL

Tűnődés az őszi Avaron címmel glossza jelent meg a Ludas Matyi 36. számában, mely szóvá tette az egyenlőtlen fejlődésnek azt a furcsaságát, hogy az egyébként oly kellemes, szaunával, úszómedencével ellátott mátrafüredi Avar szálló szobáinak jó részéből hiányzik a telefon.

Nem sokkal e glossza megjelenése után a Hotel Avar irattárából elküldött nekünk egy levelet, amelynek feladója Eugen Nagy, Bratislava, 80 100, Heydukova u 5/2. A szeptemberi levéliró októberre kívánt szobát foglalni a szállodában és sorait így kezdte: „A Ludas Matyi egyik legutóbbi számában szállodájukkal kapcsolatosan cikket olvastam, mely arra ösztökélt, hogy egy-két napot »telefonmentes« szobájukban töltsek Pihenni szeretnék s a teljes kikapcsolódásnak egyik biztos lehetősége, ha az embert megkímélik a telefon berregésétől."

A levél aljára csupán egy rövid utóiratot gépeltek rá Mátrafüreden, enynyit: „Köszönjük szépen, a cikk megtette hatását. Avar Szálló, Mátrafüred."

Örülünk a hatásnak, mi is így képzeltük, természetesen —, s egy percig sem úgy, hogy ezután majd rádióval látják el a szobákat, s telefont szerelnek be mindegyikbe a Hotel Avarban.

FÁZÓS KISLÁNY

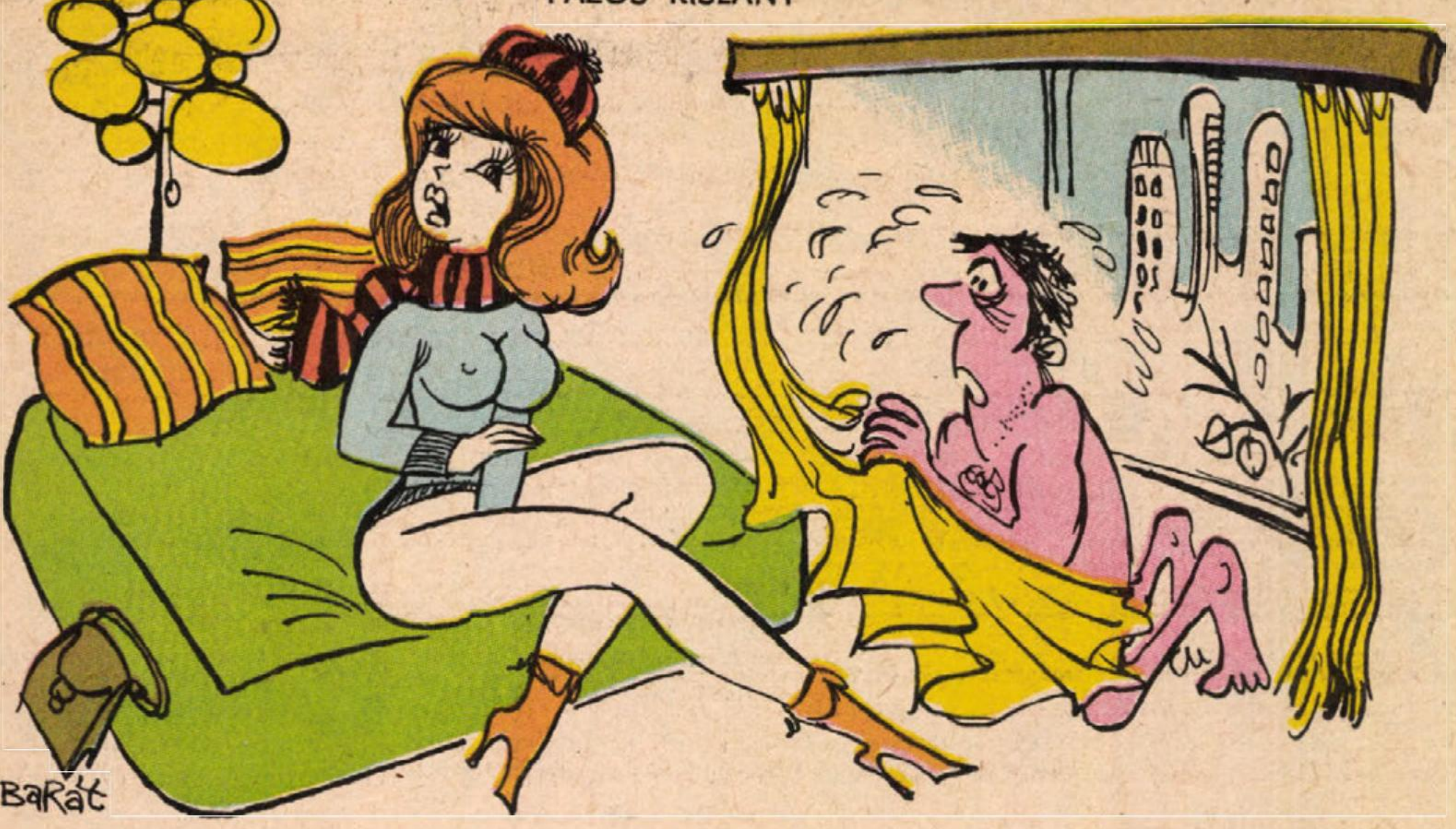

– Jocó, legyen jó fiú, és várja meg szépen a fűtési idény kezdetét!...

SZÓSZÁTYÁR

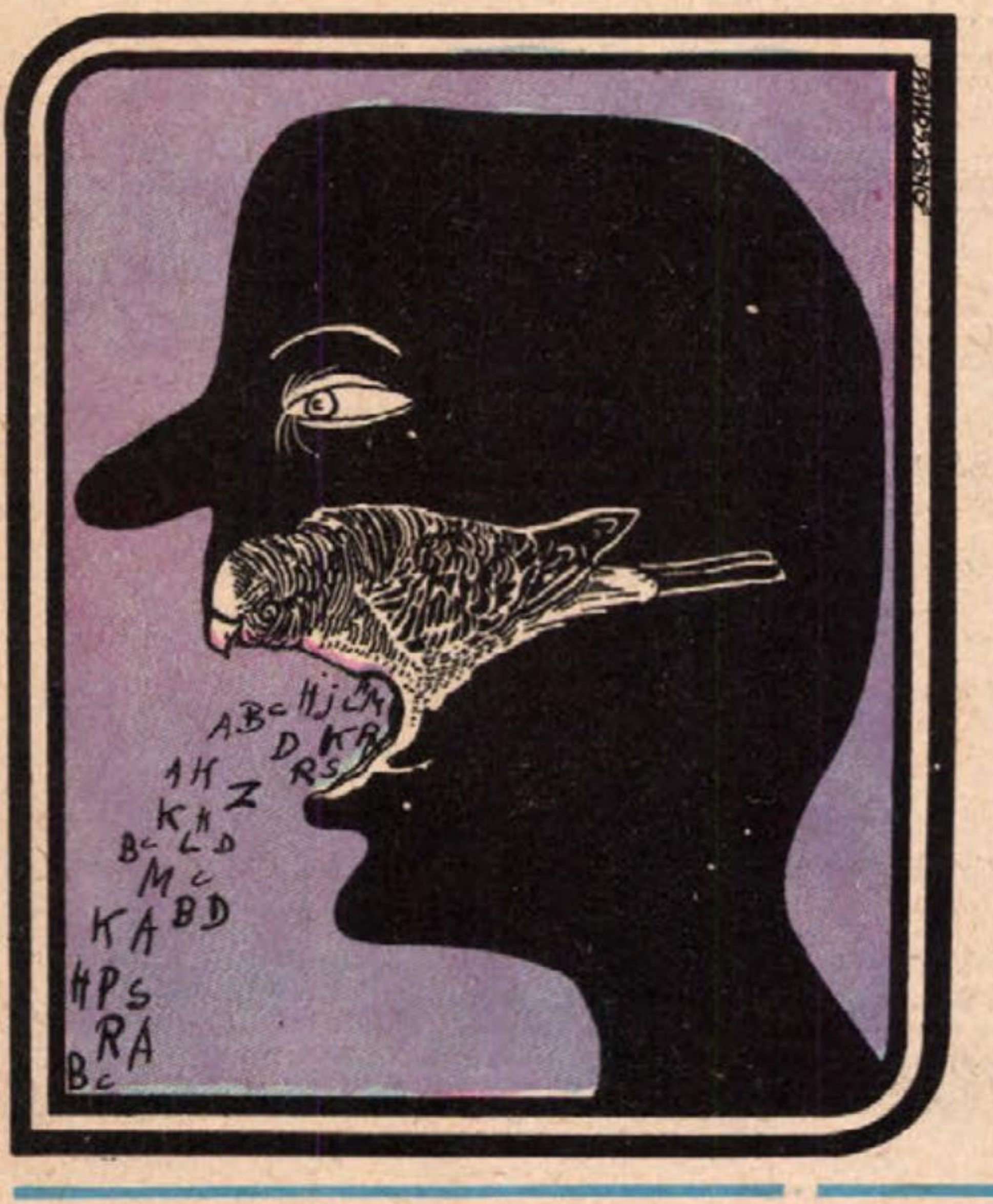
ABC HJCM D KR RS AK Z KKD BCLD MC KABD HPS RA BC

VÁNDORMADARAK

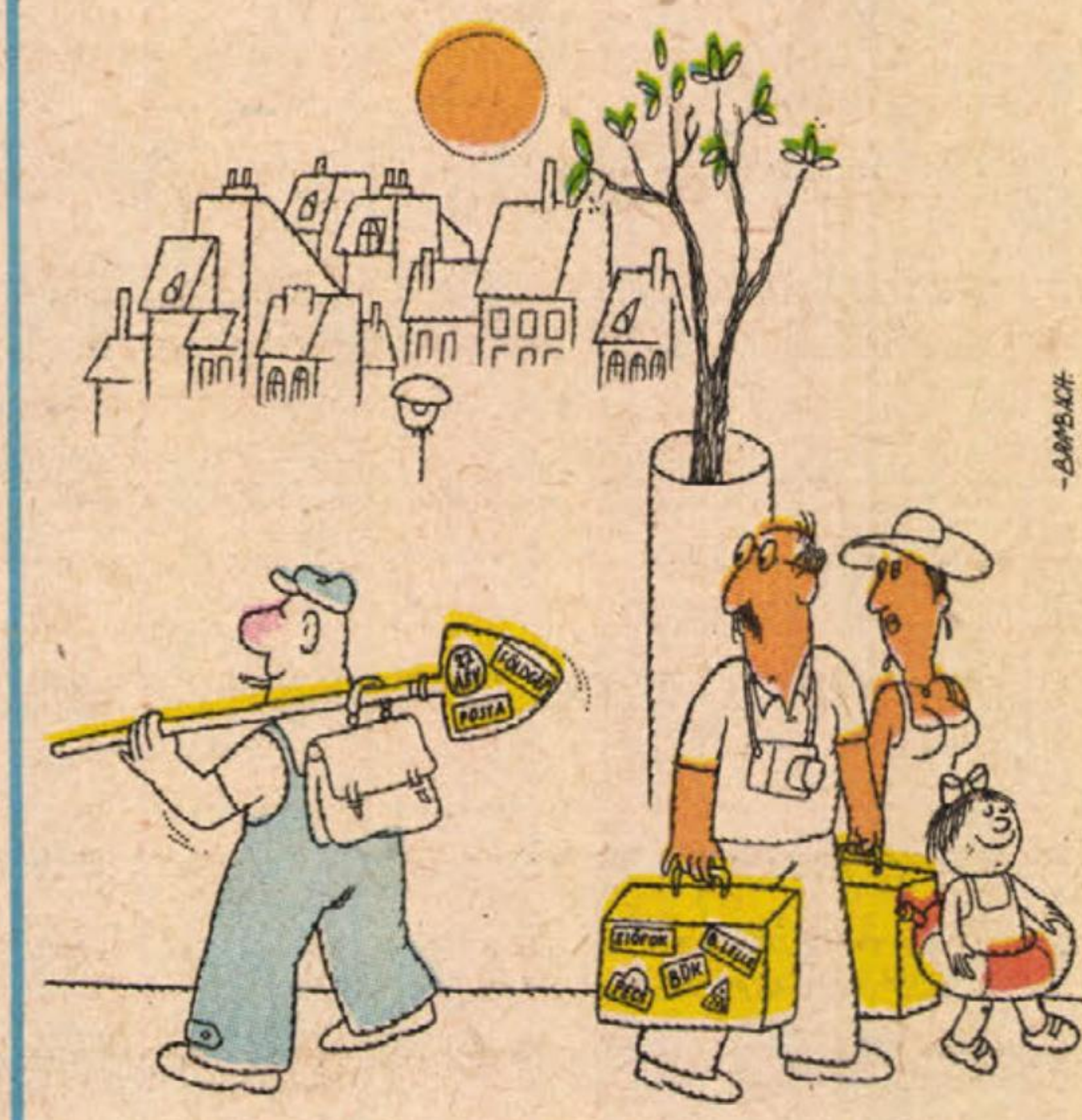

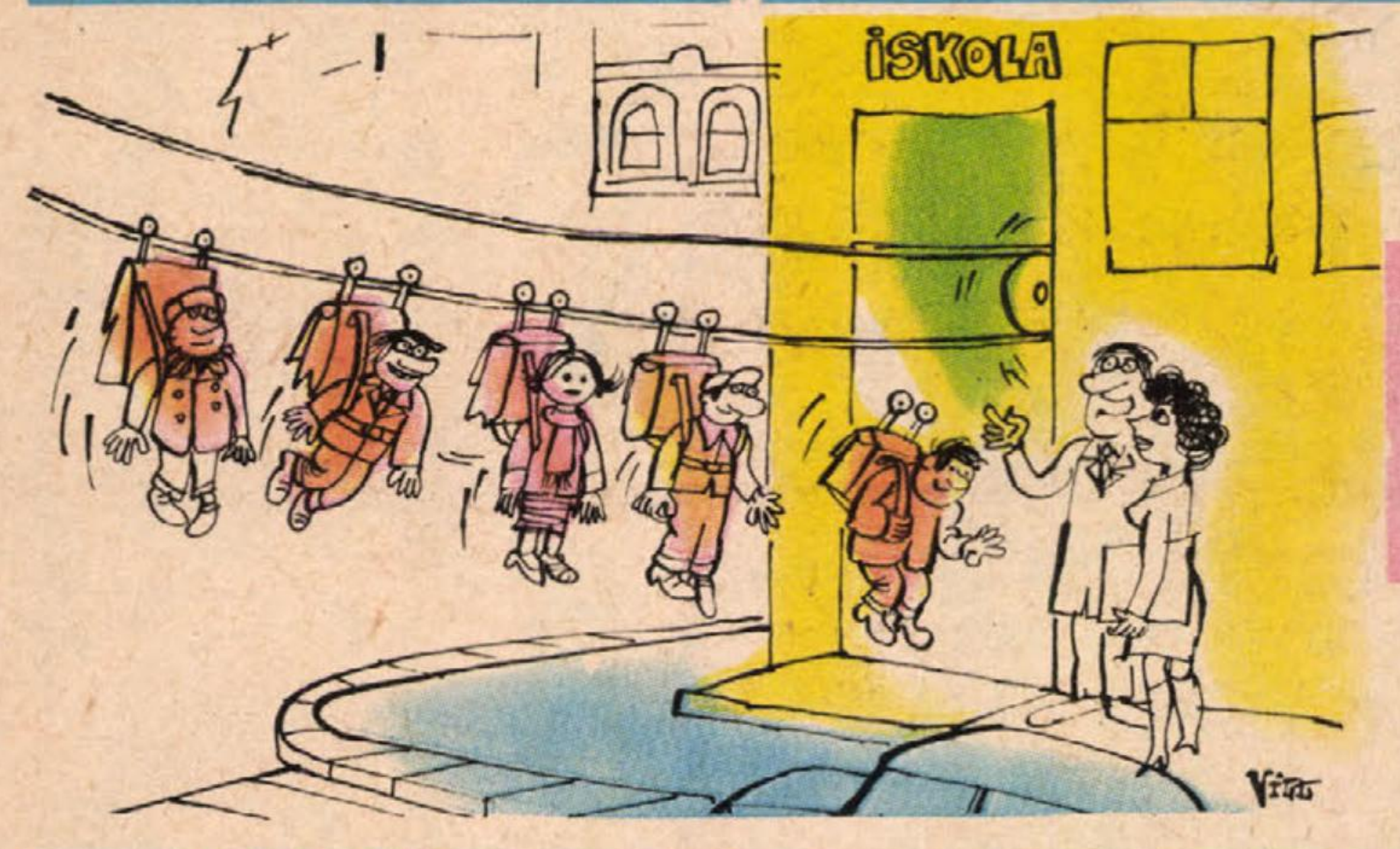

– Muszáj volt valamit kitalálni, nem vonszolhatják mindig az iskolatáskát...

NAGY LAGZI

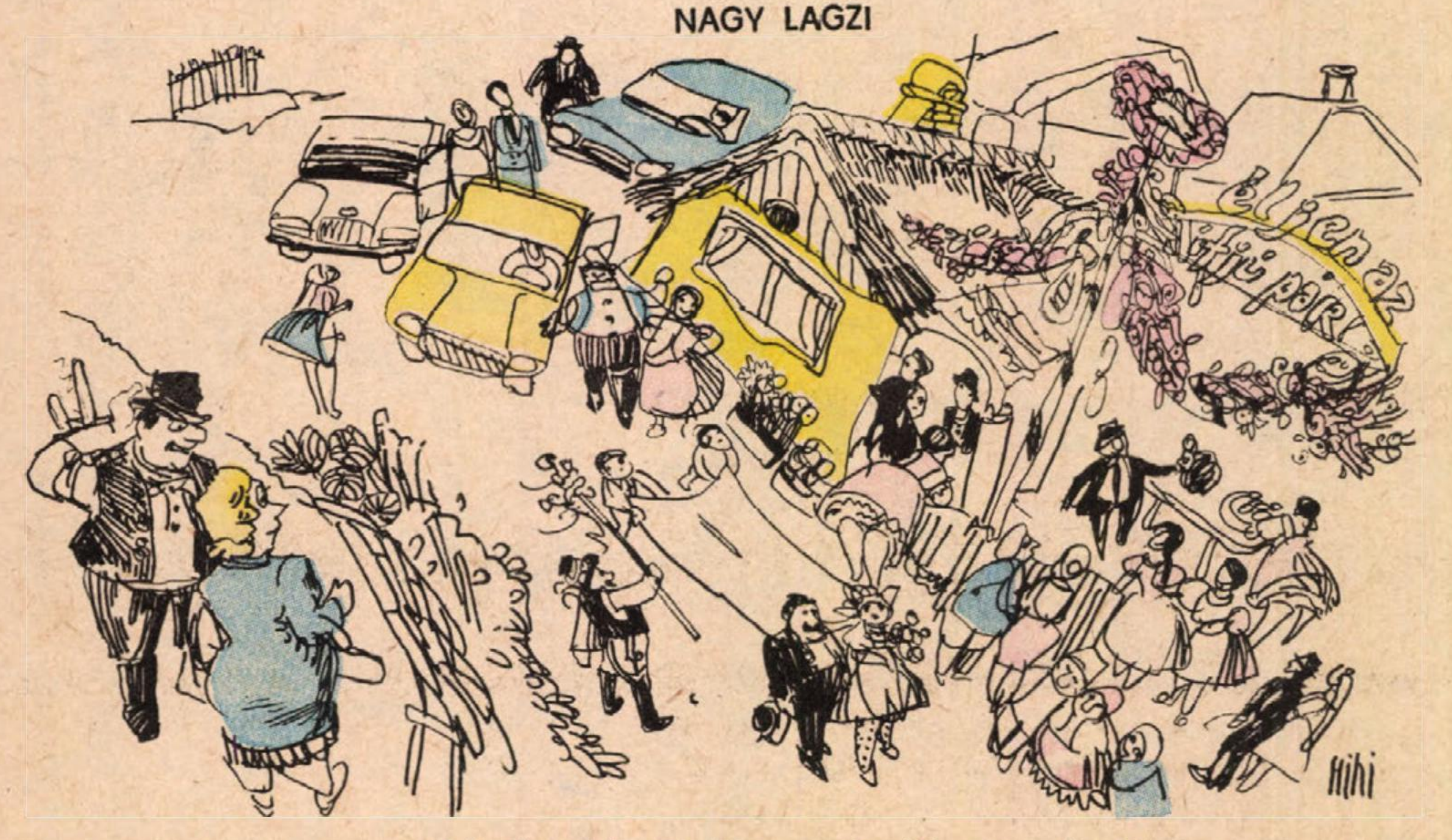
Éljen az ifjú pár!

– A lacikonyhás megkérte a pingálóasszony kezét...

ZSÖLLYE

München mellett forgatják a hazánkban is népszerű „Derrick” tévésorozat legújabb epizódját. A címszerepet alakító Horst Tapperre az egyik jelenetben közvetlen közelről rálőnek. S noha a puska nincs élesre töltve, úgy van megtervezve, hogy láng csapjon ki belőle, a nagyobb hatás kedvéért. Tapper meg is kérdezte:

— Nem veszélyes ez?

A film fegyverszakértője bőröndjéből bőrmellényt vett elő.

— Minden elővigyázatossági intézkedést megteszünk. Parancsoljon művész úr, itt ez a mellény. Golyóbiztos! Ha ezt felveszi, kizárt dolog, hogy átmenjen rajta a lövedék!

A híres detektív alakítója bizalmatlanul forgatta kezében a ruhadarabot.

— És ha mégis?

A fegyverszakértő újabb mellényt húzott elő a bőröndből.

— Akkor azonnal kicseréljük erre a másikra!

*

Egyik színházunk igazgatója — szabadjon megőriznem az inkognitóját — felkereste fia osztályfőnökét. Sok panasz volt a gyerekre, már az előző évben is éppen csak átcsúszott a vizsgákon és a továbbiakban sem mutatott javulást. Színigazgatónk megígérte, hogy mindent elkövet, hogy a gyerek előmenetele megváltozzon. Házitanítót fogad, ő maga is mindig ki fogja kérdezni. Távozásakor még megjegyezte:

— És kedves tanár úr, ha megengedi, kedves feleségével együtt színházam minden bemutatóján szívesen látom Önöket! Természetesen a vendégeim...

Néhány nappal ezelőtt az osztályfőnök ismét hivatta a színigazgatót.

— A gyerek rosszabbul áll, mint valaha. Kénytelen vagyok bejelenteni, hogy a fia két tárgyból is megbukik!

A színigazgató bánatosan nézett az osztályfőnökre, aztán ennyit mondott:

— Tessék mondani, kedves tanár úr, ilyen rossz az én színházamban a műsor?!

*

A rádió előtti autóparkolóban dühösen áll a kocsija mellett Horkai János. Ebben a pillanatban megáll mellette Ráday Imre.

— Mi baj van?

Horkai arca már vörös a méregtől.

— Képzeld Imrém, vagy húsz perce végeztem a felvételemmel, sietnem kellene a színházba ahol próbám van, de nem tudok elmozdulni innen, mert a parkoló őre nem hajlandó idejönni, hogy kifizessem neki a parkolási pénzt. Hiába kiabálok neki, ő elindul ugyan, de nem felém, hanem az ellenkező irányba, a többi autóhoz. Csak tudnám, hogy miért csinálja ezt?

Ráday töprengő arcot vág.

— Talán azért, mert tudja, hogy aki kiabál... az már biztos pénz!

*

Gobbi Hilda elhatározta, hogy két hétre elutazik pihenni. Olyan helyre akart menni ahol senki nem ismeri, nagy a nyugalom és a csend, és biztosítva van számára a teljes kikapcsolódás. Érintkezésbe lépett egy osztrák utazási irodával, ahonnan több prospektust kapott.

Az egyik szövegét érdemes idézni:

„A felső-ausztriai Hirschbach a legalkalmasabb üdülőhely mindazok számára, akik csendre és magányra vágynak! Ezt bizonyítja, hogy a világ minden részéből ezrével érkeznek ide a magányosságra vágyó emberek!”

Rátonyi Róbert

HIRDETÉS HIRDETÉS

ELÁRULOM A HOSSZÚ ÉLET TITKÁT...

DEBRECENI ÁG.
Róna
PASZTŐRÖZÖTT
ÜDÍTŐ ITALOK

ALVÓ VÁROS

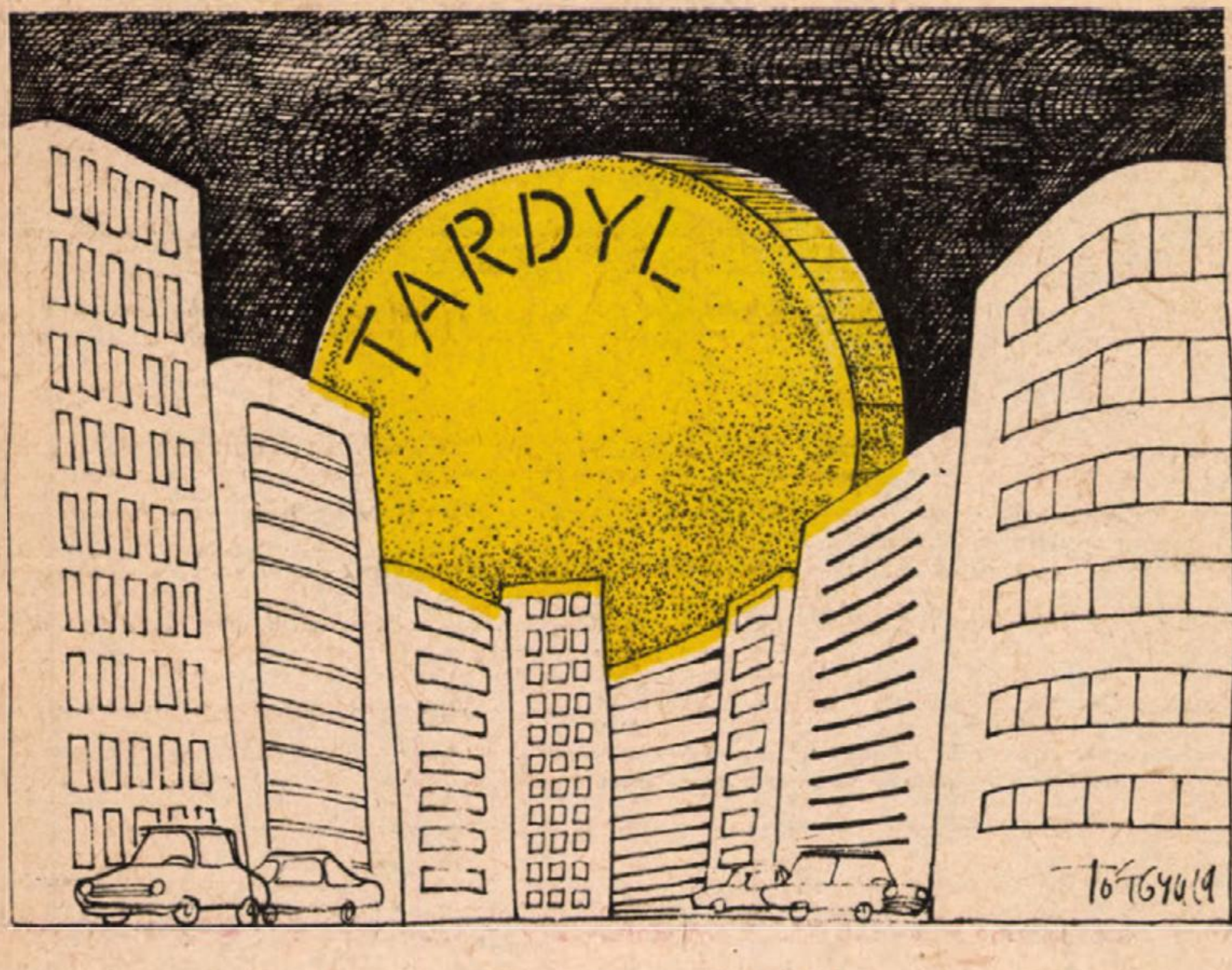

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

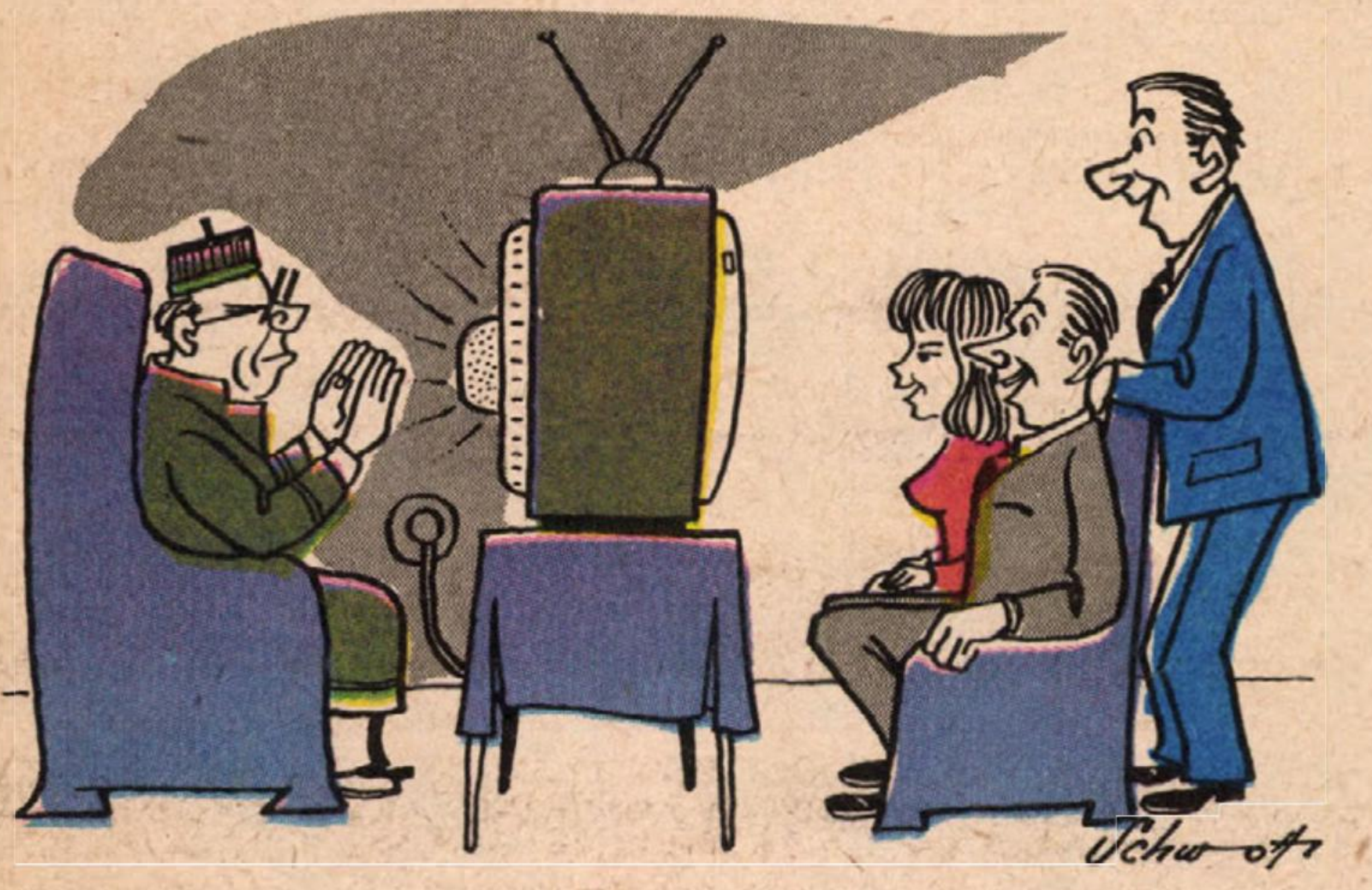

SZABADKOZÁS

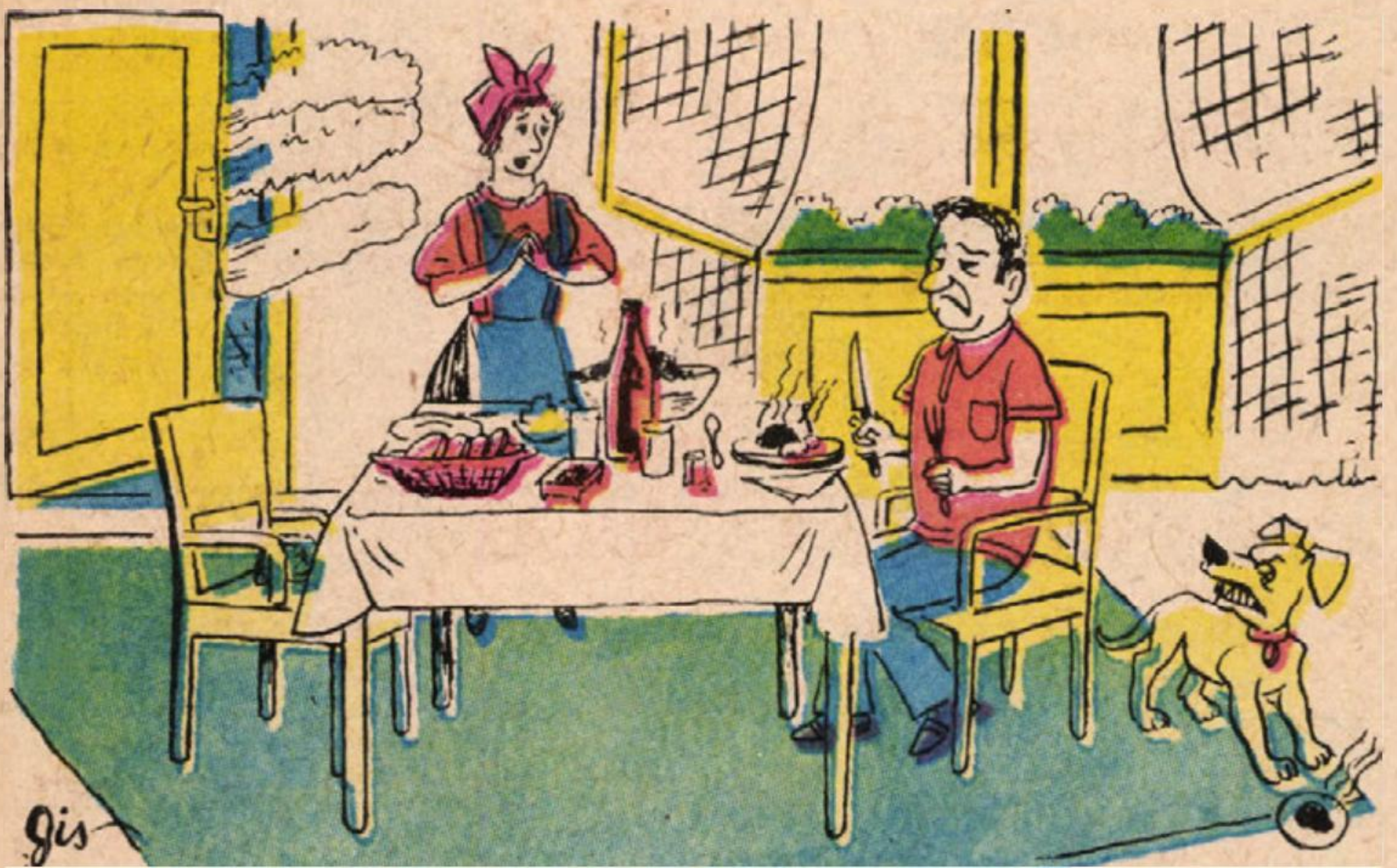

– Bocsásd meg, drágám, még csak először vagyok férjnél!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII.,
Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat,
Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-41 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A SZEPTEMBERI (9. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„Csak azt a hibát követte el, hogy állatorvost hívott."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Nagymihályi Béláné, Kazincbarcika, Szabadság tér 5. 3700

Lajcsik Imre, Gyöngyöshalász, Lenin u. 9. 3212

Kormos Istvánné, Mezőkövesd, Lenin u. 5. 3400

A nyereményeket postán küldjük el.

Rövid, de velős

feleletet adott Agészilaosz spártai király arra a kérdésre, hogy melyik erény fontosabb: az igazság-e vagy a bátorság? Felelete rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 11 soraiban található. Csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

11. Ibsen drámájának címe
12. Néhány éve elhunyt Kossuth-díjas költőnk (László)
13. Rövid lírai költemény
14. A múzsák egyike
15. A bátorról tartja a közmondás
16. .... Pahlavi (a volt iráni sah)
18. Ritka női név
19. Díszes, cifra
20. Bolívia fővárosa
21. Íróeszköz
22. A barokk festészet flamand mestere
23. Ami nélkül semmi sem történik
25. Az arcizom ideges rángása
26. L. B.
27. Helység a szerencsi járásban
28. A „költő" szó gyakori jelzője
30. Mohamedan kolduló szerzetes
32. Az ezüst jele
33. Nemesgáz, vegyi elem
34. Egy női név az 1001 éjszaka meséiből
35. G. D. O.
36. A fehérjék egy csoportja
38. Ritka latinul (innen a raritás szó)
40. Női név
41. Tanulságos történet
44. Z. G.
46. Magyar szóval: ívrétalak
47. Ha lement a nap
49. Amiben semmi sincs
50. Hajdani filmkomikus
52. A haza
53. Kicsi
55. Rosszalló indulatszó
56. Japán autómárka
60. A Néma levente egyik szereplője (Keresztneve: Lajos)
62. Petőfi főnöke volt a Pesti Divatlap szerkesztőségében

FÜGGŐLEGES

1. Román népi tánc
2. Mindig kéznél levő hosszmérték
3. .... Hari
4. Azonos betűk
5. Sok-sok szép dal zeneszerzője
6. Mennyiségek között fennálló matematikai összefüggés
7. Például: a bokor ágát lemetszi
8. Római 1500
9. A 19-ik század népszerű magyar arcképfestője (Miklós)
10. Vágyától a szerelmes
17. ... zibár
19. Bányásszák
20. A mozgófényképezés feltalálója
21. Azonos betűk
24. Kikötőváros az NSZK-ban
25. A tudáshoz vezető út
26a. Jugoszláv sziget, üdülőhely
29. Róbert kiskorában
30. A francia forradalom nagy alakja
31. V. M.
32. Ütőlap a kártyajátékban
34. F. I.
35. A londoni tőzsde hajdani megalapítója, akinek nevét Pesten egy épület (és egy presszó) őrzi
37. A 18 vízsz. kezdete
39. A. S. E.
42. A. L.
43. Alig érthetően beszél
45. Nagy norvég zeneszerző
46. A biológiai rendszertan alapegysége
48. A vízsz. 56 kezdete
51. Többet ér minden szónál
54. Ésatöbbi
56. Az ősmagyar vezérek egyike
57. A pohár közepén látható
58. Összekevert tor
59. ..ra (pápai korona)
61. É. Á.
62. V. R.

■	1 H	2 A	3 M	i	4 N	5 D	6 E	7 N	ε	8 M	9 B	10 E	R	i
11 N	O	R	A	■	12 N	A	G	Y	■	13 D	A	L	■	G
14 E	R	A	T	O	■	15 N	Y	E	R	■	16 R	E	17 Z	A
18 M	A	S	A	■	19 É	K	E	S	■	20 L	A	P	A	Z
V	■	Z	■	21 I	R	O	N	■	22 R	U	B	E	N	S
23 O	24 K	■	25 T	I	C	■	26 L	26/a B	■	27 M	Á	D	■	Á
28 L	I	29 R	A	I	■	30 D	E	R	31 V	I	S	■	32 A	G
33 N	E	O	N	■	34 F	A	T	I	M	E	■	35 G	D	O
36 A	L	B	U	37 M	I	N	■	O	■	38 R	39 A	R	U	S
S	■	40 I	L	A	■	41 T	42 A	N	43 M	E	S	E	■	L
44 Z	45 G	■	Á	■	46 F	O	L	I	O	■	47 E	S	48 T	E
49 Ú	R	■	50 S	51 T	A	N	■	■	T	■	■	52 H	O	N
53 K	I	54 S	■	55 É	J	■	56 T	57 O	Y	58 O	59 T	A	■	N
60 S	E	T	61 É	T	■	62 V	A	H	O	T	I	M	R	E
É	G	B	Á	T	O	R	S	Á	G	R	A	■	■	■

Beküldetem: 1979. X. 11.

STATISZTIKA ÉS GYAKORLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Nem tudom, mert én jelenleg még csak a hetedik házasságomnál tartok.

200—200 forintot nyert:

Lukács Mária, Budapest, Csertő u. 18—20. 1144

Éles Imréné, Földes, Sarló u. 13. 4177

Bogdán Jenő, Csurgó, Noszlopy u. 7. 8840

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZOLGÁLTATÁS

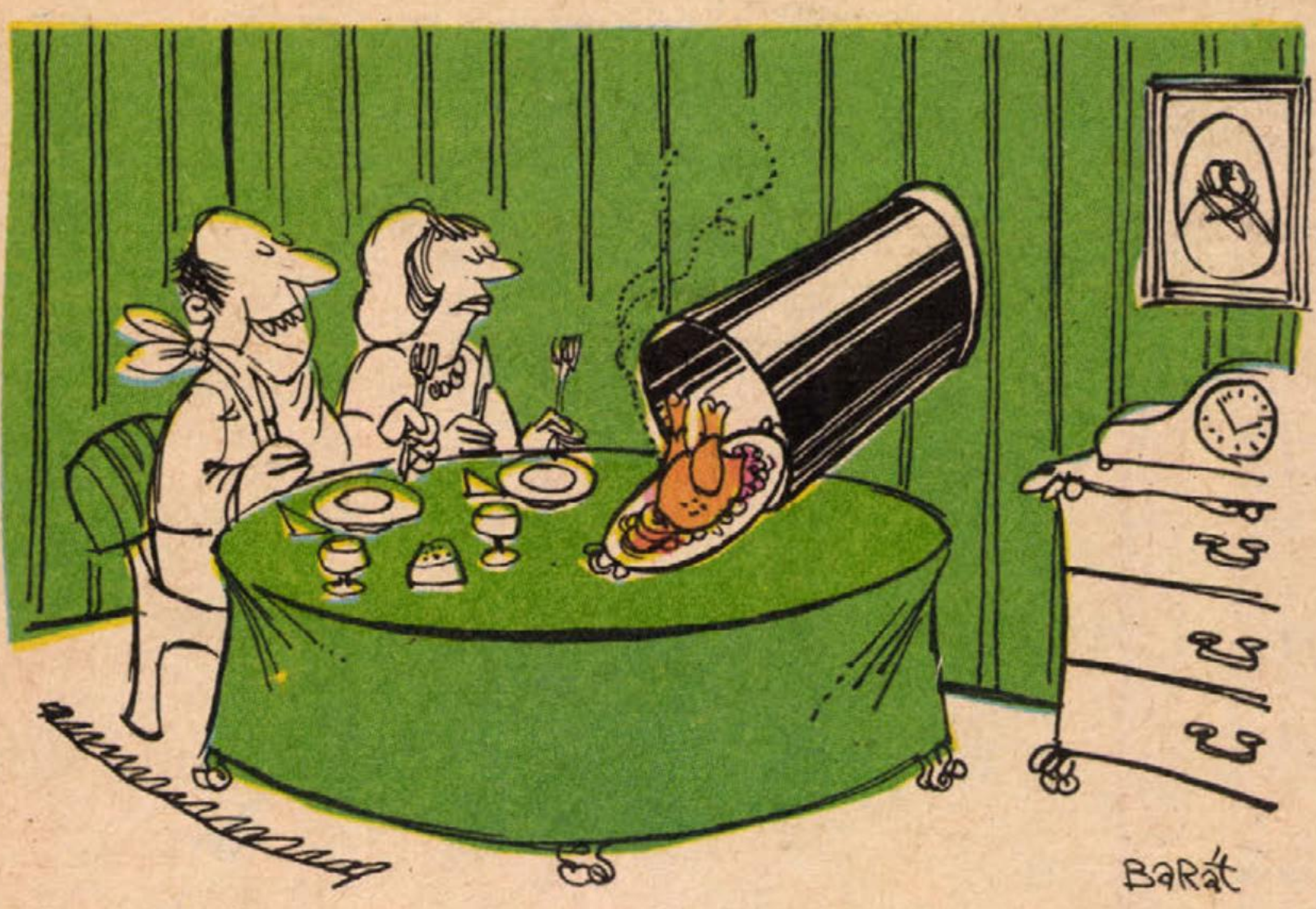

– Kíváncsi vagyok, mit főzött az anyád ebédre?

ÁLLAMI GONDOZÁSBAN

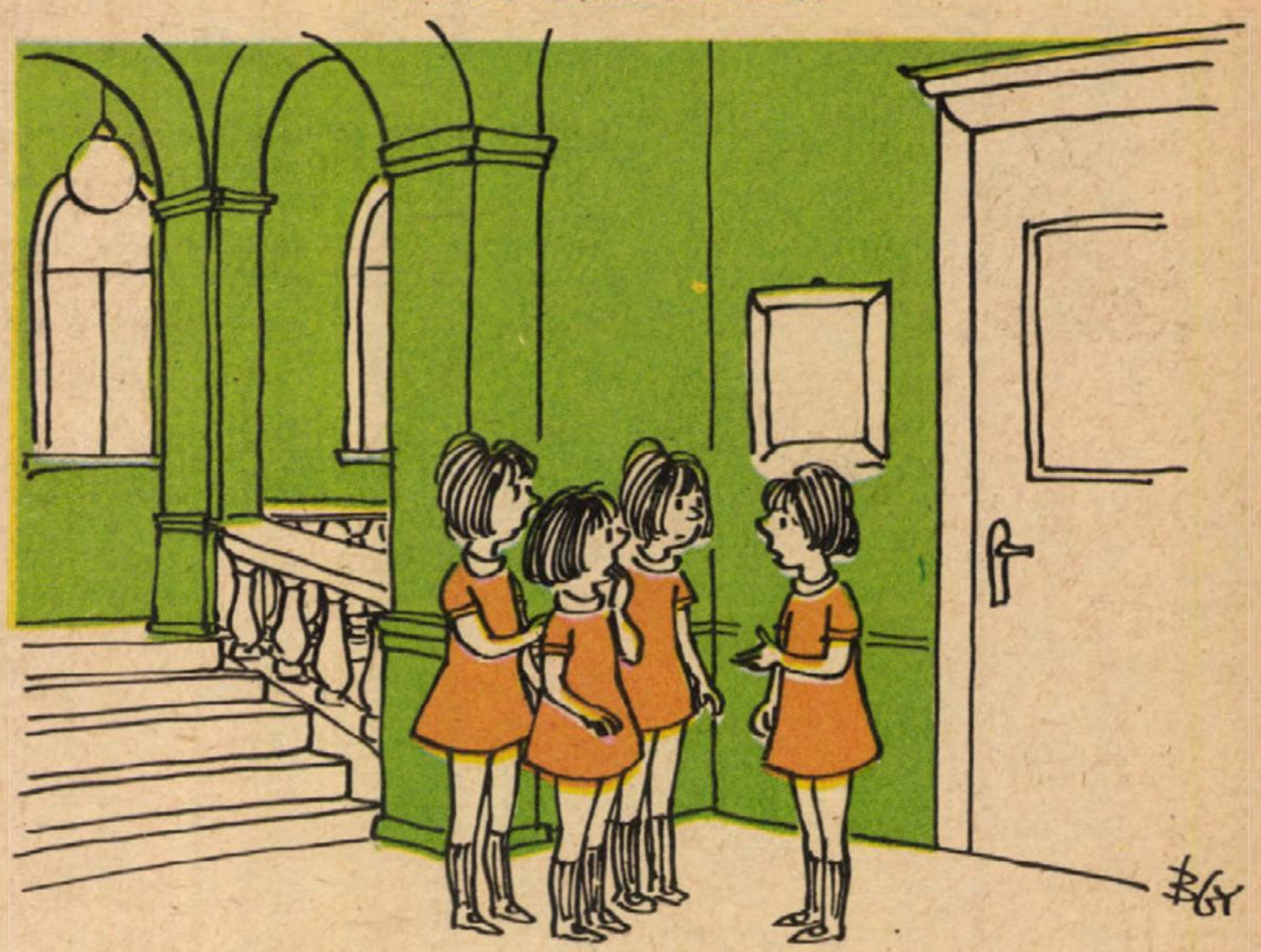

– És akkor anyám új férje, meg apám új felesége egy pillanat alatt egymásba szeretett...

SZÜLŐK és GYERMEKEK

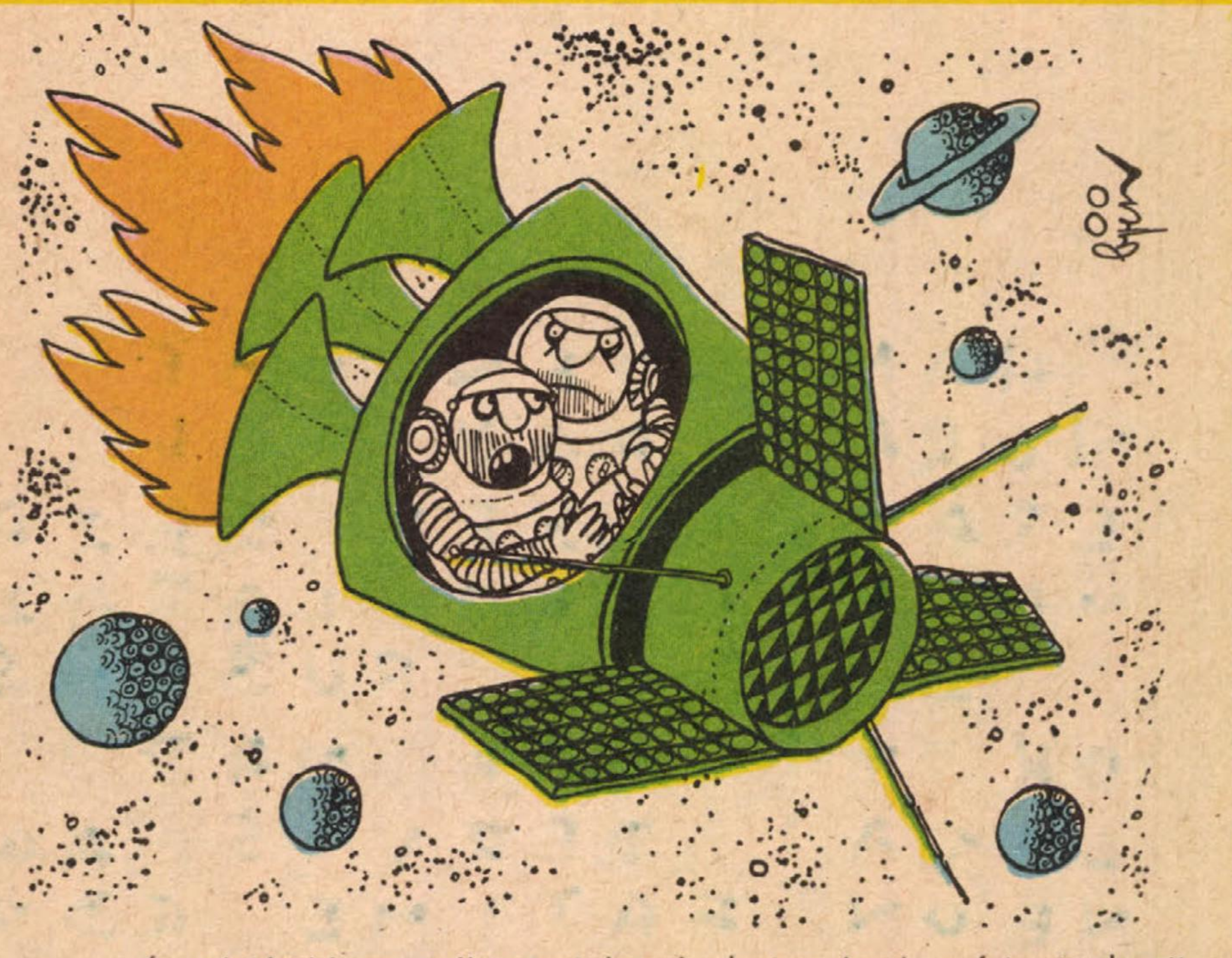

– Én tulajdonképpen mélytengeri kutató akartam lenni, a faterom dugott be az asztronautákhoz!

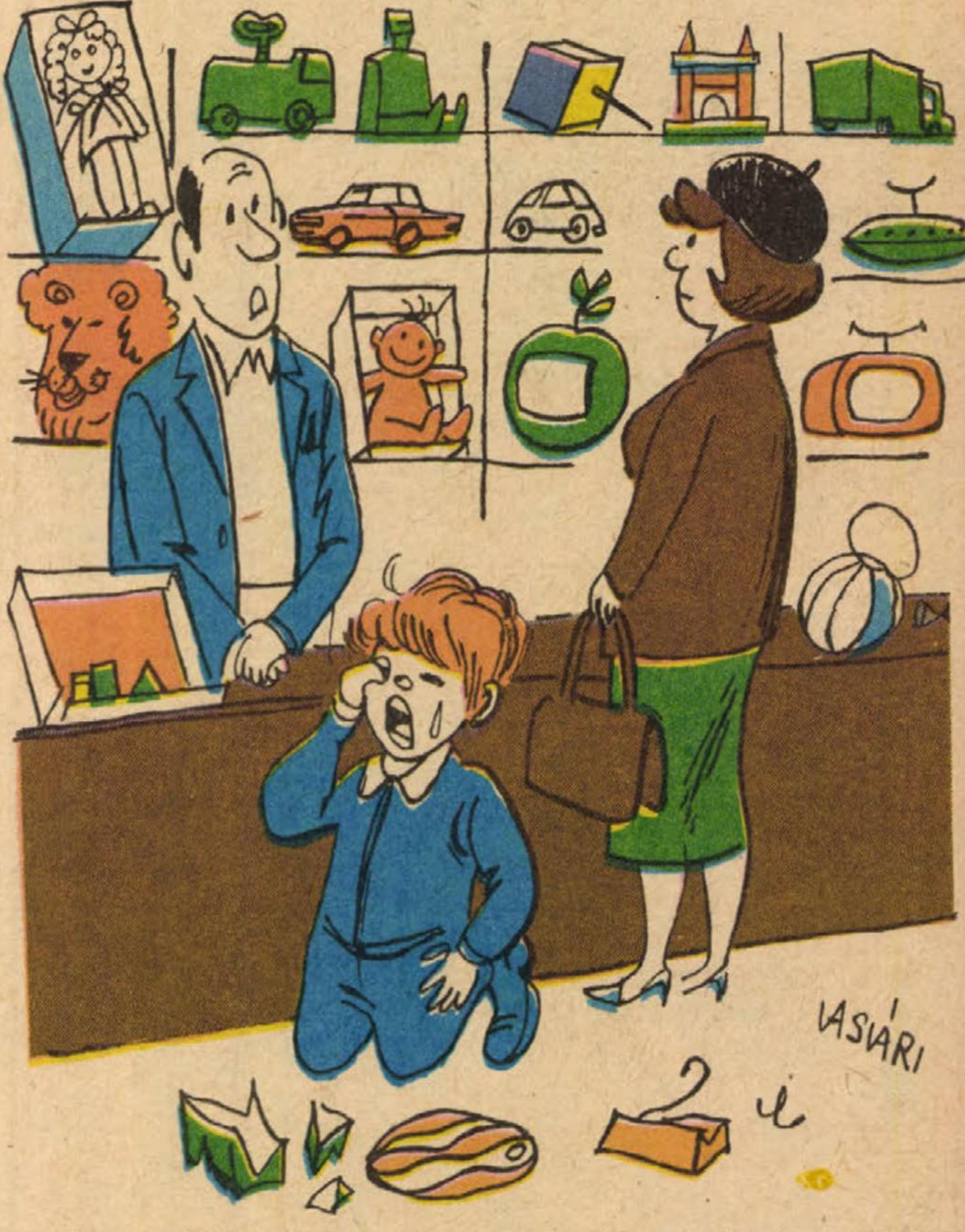

– Ki gondolta volna, hogy a gyerek játszani is akar vele?!

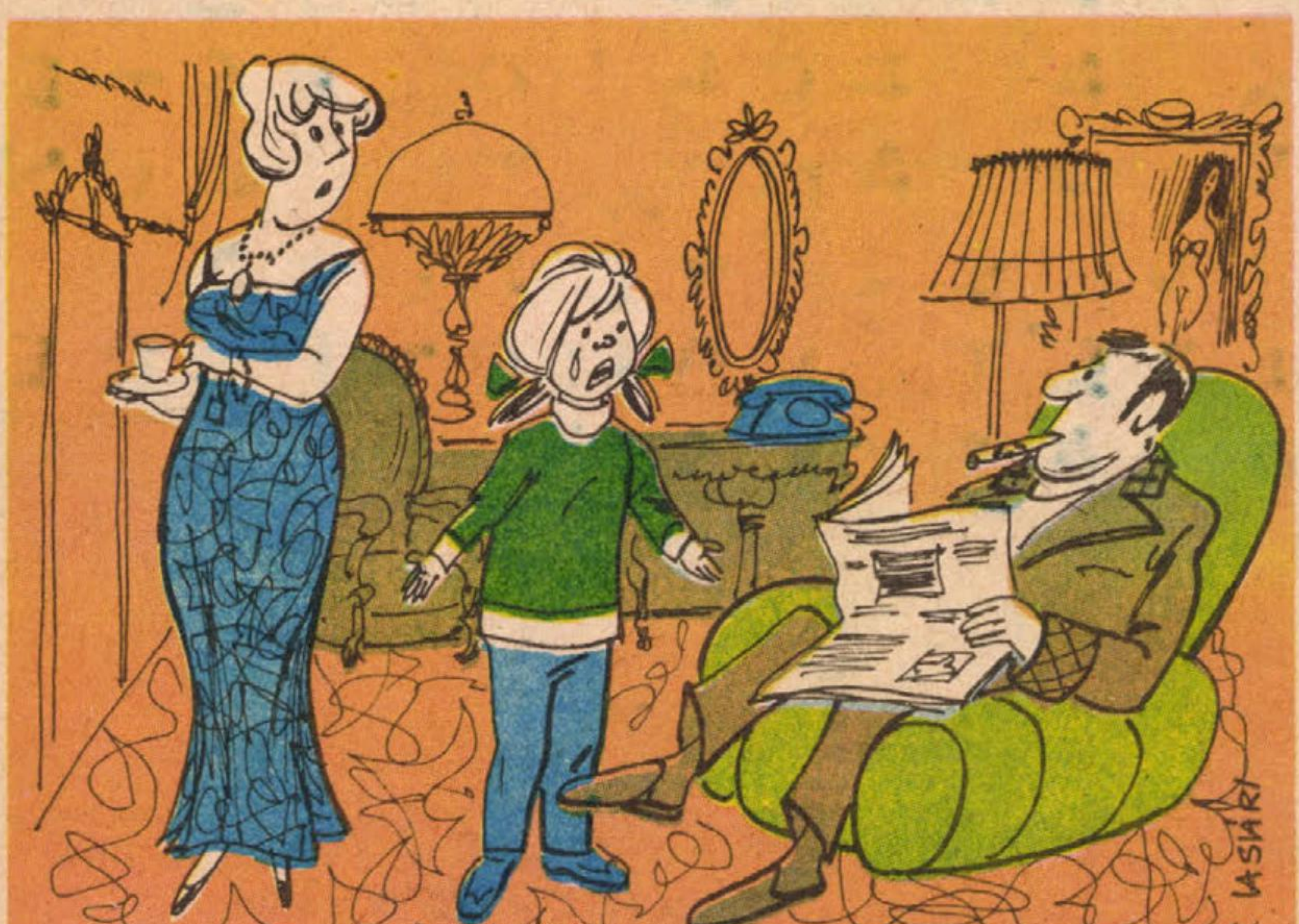

– Legalább egyszer szeretnék buszon utazni!

BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁS

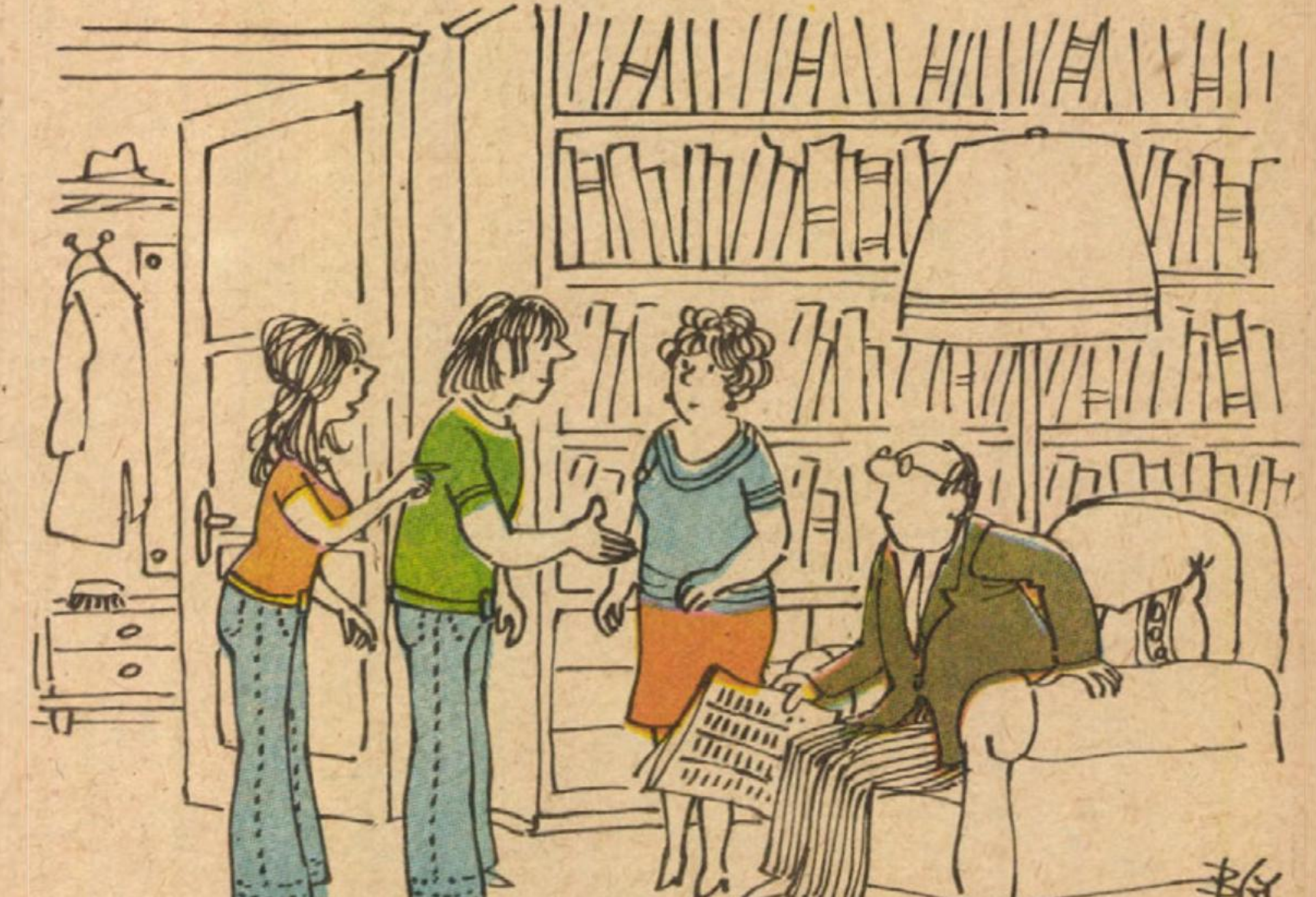

– Ő meg a faterom, aki az anyanyelv védelmében veri az újságokban a tam-tamot.